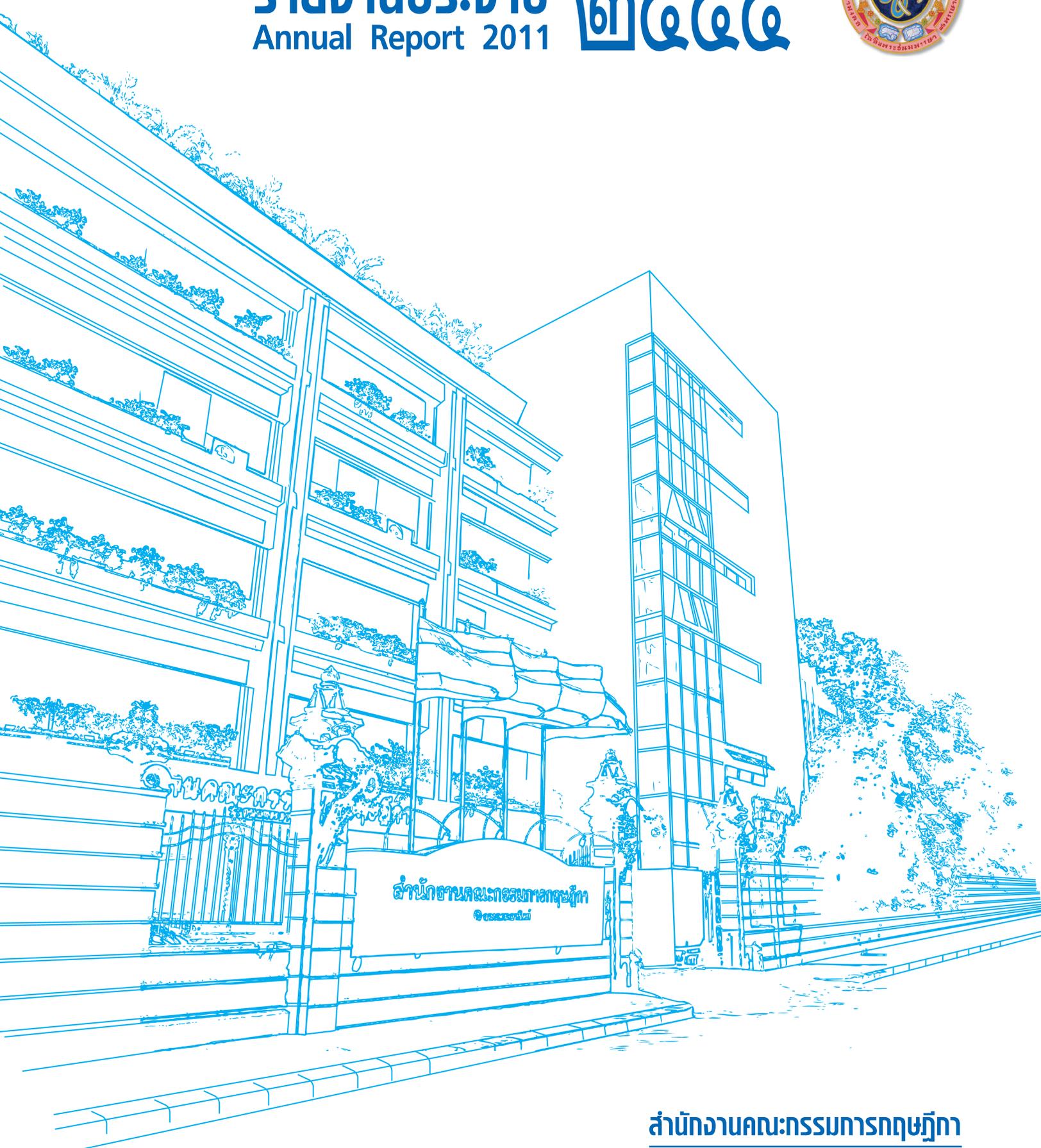


รายงานประจำปี ๒๕๕๔

Annual Report 2011



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

Office of the Council of State



คำนำ

ในรอบปีที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินงานและมุ่งมั่นในอันที่จะ “ดำรงไว้ซึ่งความเป็นองค์กรกลางทางกฎหมายของประเทศ มีอิสระทางวิชาการ และได้รับการยอมรับเชื่อถือในการจัดทำกฎหมาย การให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย โดยถูกต้องตามหลักนิติธรรม” เพราะตระหนักดีว่าภาระหน้าที่ในการเป็นองค์กรกลางทางกฎหมายของสำนักงานฯ นี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากปริมาณการจัดทำและตรวจพิจารณาร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่สำนักงานฯ ดำเนินการแล้วเสร็จเป็นจำนวน ๑,๐๒๘ เรื่อง แบ่งเป็นงานจัดทำและตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย ๖๑๕ เรื่อง และงานให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ๔๑๓ เรื่อง

นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังได้มีการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้นควบคู่ไปกับการพัฒนาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยการฝึกอบรม/การพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ทั้งในด้านวิชาการและจริยธรรม การพัฒนากระบวนการทำงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน การศึกษาวิจัยกฎหมายในด้านต่างๆ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากฎหมาย การพัฒนาระบบสารสนเทศและข้อมูลกฎหมาย การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับส่วนราชการอื่นๆ หน่วยงานต่างๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไป โดยการเผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมายสู่ประชาชนผ่านกิจกรรมและสื่อต่างๆ ของสำนักงานฯ ซึ่งการจัดทำรายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบถึงการดำเนินงานในเรื่องต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นได้โดยละเอียดและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สารบัญ

หน้า

๕

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน

ความเป็นมา	๖
อำนาจหน้าที่	๗
โครงสร้าง	๘
กรอบอัตรากำลังสำนักงานฯ	๑๐
โครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงานฯ	๑๒
ทำเนียบผู้บริหาร	๑๓
รายนามคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๗
วิสัยทัศน์ พันธกิจ	๓๑
ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานฯ	๓๑

ส่วนที่ ๒ ผลการปฏิบัติราชการ

๓๓

ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ

๓๔

ผลการปฏิบัติราชการตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ

๓๙

▶ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำร่างกฎหมาย
และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

๓๙

▶ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

๓๙

▶ กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมในการจัดทำร่างกฎหมาย

๔๑

▶ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่

๔๕

▶ กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบสารสนเทศและข้อมูลกฎหมาย

๕๓

▶ กลยุทธ์ที่ ๕ เผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย

๕๖

▶ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย

๖๔

ส่วนที่ ๓ รายงานการเงิน

๖๗

▶ งบแสดงฐานะการเงิน

๖๘

▶ งบรายได้และค่าใช้จ่าย

๗๐

▶ หมายเหตุประกอบงบการเงิน

๗๒

- ตารางที่ ๑ รายงานต้นทุนรวมของหน่วยงานโดยแยกประเภทตามแหล่งของเงิน

๘๓

- ตารางที่ ๒ รายงานต้นทุนตามศูนย์ต้นทุนแยกตามประเภทค่าใช้จ่าย

๘๔

- ตารางที่ ๓ รายงานต้นทุนกิจกรรมย่อยแยกตามแหล่งของเงิน

๘๕

- ตารางที่ ๔ รายงานต้นทุนกิจกรรมหลักแยกตามแหล่งของเงิน

๘๖

- ตารางที่ ๕ รายงานต้นทุนผลผลิตย่อยแยกตามแหล่งของเงิน	๘๗
- ตารางที่ ๖ รายงานต้นทุนผลผลิตหลักแยกตามแหล่งของเงิน	๘๘
- ตารางที่ ๗ เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมย่อยแยกตามแหล่งเงิน	๘๙
- ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมหลักแยกตามแหล่งเงิน	๙๒
- ตารางที่ ๙ เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตย่อยแยกตามแหล่งเงิน	๙๔
- ตารางที่ ๑๐ เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตหลักแยกตามแหล่งเงิน	๙๕
- ตารางที่ ๑๑ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางตรงตามศูนย์ต้นทุนแยกตามประเภท ค่าใช้จ่ายและลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร)	๙๖
- ตารางที่ ๑๒ รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางอ้อมตามลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร)	๙๘
▶ รายงานสรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	๙๙
▶ รายงานสรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต และตารางเปรียบเทียบ ผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตและกิจกรรม ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔	๑๐๐
▶ สิ้นทรัพย์	๑๐๒
▶ หนี้สินและทุน	๑๐๓
▶ รายได้	๑๐๔
▶ ค่าใช้จ่าย	๑๐๕

ส่วนที่ ๔ ผลการดำเนินงานด้านการจัดทำกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย ๑๐๖

▶ สถิติเรื่องรับ/เรื่องเสร็จ	๑๐๗
▶ ร่างกฎหมายที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการในปีงบประมาณ (จำแนกตามประเภท)	๑๐๘
▶ ร่างกฎหมายที่ดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ (จำแนกตามประเภท)	๑๐๘
▶ เรื่องรับปีงบประมาณ (จำแนกตามหน่วยงานผู้รับบริการ)	๑๐๙
▶ เรื่องเสร็จปีงบประมาณ (จำแนกตามหน่วยงานผู้รับบริการ)	๑๐๙

ผลงานความเห็นทางกฎหมายที่น่าสนใจ ๑๑๐

▶ ผลงานความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ	๑๑๑
▶ ผลงานความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่น่าสนใจ	๑๓๑
▶ ผลงานความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ที่น่าสนใจ	๑๔๒



ส่วนที่ ๑

ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน

ส่วนที่ ๑

ภาพรวมของหน่วยงาน

ความเป็นมา

ประเทศไทยแต่เดิมยังไม่มียุทธศาสตร์กลางด้านการร่างกฎหมายโดยเฉพาะ โดยปกติแล้วพระมหากษัตริย์จะทรงมีพระราชดำรัสให้อาลักษณ์เป็นผู้ร่างกฎหมายขึ้นตามพระราชประสงค์ เมื่ออาลักษณ์ดำเนินการเสร็จก็จะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงตรวจแก้ด้วยพระองค์เอง แล้วจึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้บังคับเป็นเรื่องๆ ไป

ต่อมา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน” ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๑๗ เพื่อเป็นองค์กรถวายคำปรึกษาแก่พระองค์ในการบริหารราชการแผ่นดิน การร่างกฎหมาย และการพิจารณาเรื่องที่ราชกรูได้รับความสะดวก ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์กรดังกล่าว คล้ายคลึงกับ Conseil d’Etat หรือ Council of State ของกลุ่มประเทศภาคพื้นยุโรป

ในระยะเวลาต่อมา เมื่อประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิรูประบบกฎหมายและการศาลให้เป็นสากล เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการแก้ไขสนธิสัญญาสิทธิสภาพนอกอาณาเขตที่ประเทศไทยทำไว้กับต่างประเทศ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายต่างๆ ขึ้นหลายคณะเพื่อร่างกฎหมายอย่างสากล และในปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้ง “กรมร่างกฎหมาย” สังกัดกระทรวงยุติธรรมขึ้น เพื่อให้การชำระประมวลกฎหมายและร่างกฎหมายอื่นๆ เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ กรมร่างกฎหมายได้ไปขึ้นตรงต่อคณะกรรมการราษฎร เพื่อความสะดวกในการดำเนินการออกกฎหมายและในปีต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ เพื่อจัดตั้ง “คณะกรรมการกฤษฎีกา” ขึ้นตามแนวทางของสถาบันที่ปรึกษาราชการแผ่นดินในสมัยรัชกาลที่ ๕ และ Conseil d’Etat ของกลุ่มประเทศภาคพื้นยุโรป โดยองค์กรดังกล่าวจะทำหน้าที่ร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมายแก่รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐแทนกรมร่างกฎหมาย รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาเรื่องที่ราชกรูได้รับความเสียหายจากการกระทำตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคดีปกครองด้วย เพื่อให้คณะกรรมการกฤษฎีกาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกา



ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ขึ้นเพื่อปรับปรุงการจัดองค์กร อำนาจหน้าที่ และกลไกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาในการพิจารณาเรื่องที่ราษฎรได้รับความเสียหายจากการกระทำตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคดียกฟ้องนั้นได้รับการพัฒนาตลอดมา จนถึงในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นและได้ออนงานส่วนนี้ไปเป็นอำนาจของศาลปกครอง

อำนาจหน้าที่

ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่รับผิดชอบหลักในงานธุรการและวิชาการของ “คณะกรรมการกฤษฎีกา” และ “คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย” ตลอดจนศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่อื่นอีกดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๒) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๓) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๔) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๕) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

(๖) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

นอกจากนั้น กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) งานประสานการนิติบัญญัติ โดยการตรวจสอบดูแลงานกฎหมายของประเทศและแก้ไขปัญหาคัดค้านการเสนอกฎหมาย รวมทั้งการช่วยเหลืองานด้านกฎหมายในชั้นรัฐสภา

(๒) จัดทำคำแปลกฎหมาย ให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการกู้เงินและให้คำปรึกษาหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๓) วิจัยและพัฒนากฎหมาย โดยตรวจสอบสภาพปัญหาของประเทศและสังคม แล้วทำการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอร่างกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายเดิม

(๔) การพัฒนาหลักกฎหมายปกครองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งรับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

(๕) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลกฎหมาย โดยการรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้บริการค้นคว้าแก่รัฐบาล รัฐสภา หน่วยงานของรัฐและประชาชน

(๖) ดำเนินการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบงานวิชาการและงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วน บริษัทและองค์กรทางธุรกิจ คณะกรรมการปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา คณะกรรมการปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และคณะกรรมการปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ทางด้านกฎหมายอื่นๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

โครงสร้าง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดส่วนราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นดังนี้

- (๑) สำนักอำนวยการ
- (๒) ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง
- (๓) สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน
- (๔) สำนักกฎหมายต่างประเทศ
- (๕) สำนักกฎหมายปกครอง
- (๖) สำนักหลักนิติบัญญัติ

นอกจากส่วนราชการภายในข้างต้นแล้ว ยังได้กำหนดกลุ่มปฏิบัติงานด้านวิชาการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หลักในการจัดทำร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมายและการพัฒนากฎหมาย โดยแบ่งตามความเชี่ยวชาญเป็นฝ่ายกฎหมายต่างๆ ดังนี้

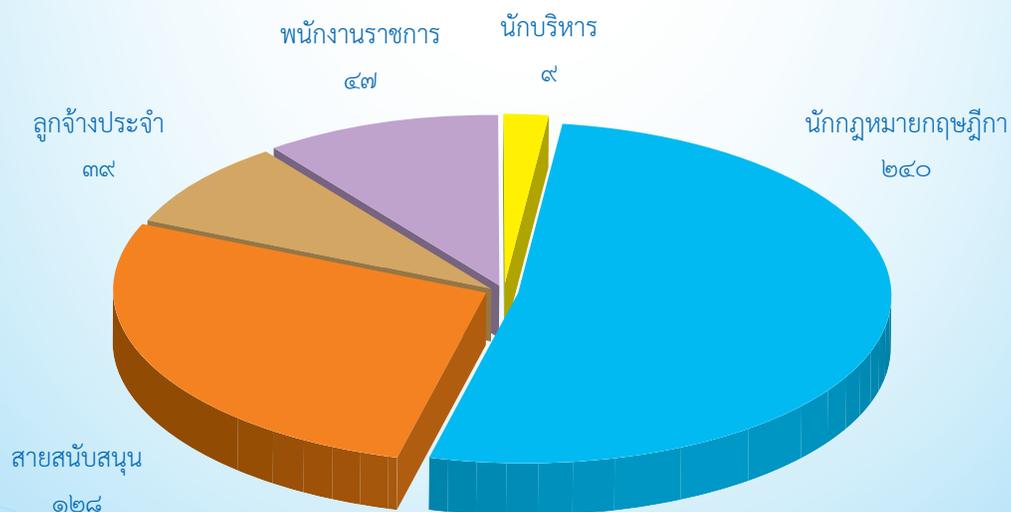
- (๑) ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง
- (๒) ฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน
- (๓) ฝ่ายกฎหมายการคลัง
- (๔) ฝ่ายกฎหมายการเงิน
- (๕) ฝ่ายกฎหมายคมนาคม
- (๖) ฝ่ายกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม
- (๗) ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๘) ฝ่ายกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา

- 
- (๙) ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
 - (๑๐) ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๒
 - (๑๑) ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม
 - (๑๒) ฝ่ายกฎหมายสาธารณสุข
 - (๑๓) ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง
 - (๑๔) ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - (๑๕) ฝ่ายพัฒนากฎหมาย
 - (๑๖) ฝ่ายกฎหมายเทคโนโลยีและการพลังงาน
 - (๑๗) ฝ่ายกฎหมายที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
 - (๑๘) ฝ่ายกฎหมายการเกษตร

กรอบอัตรากำลังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

ตำแหน่งประเภท /ระดับ	นักบริหาร	นักกฎหมายกฤษฎีกา	สายสนับสนุน	รวม
บริหาร				
ระดับสูง	๔			๔
อำนวยการ				
ระดับสูง	๕		๑	๖
วิชาการ				
ทรงคุณวุฒิ เชี่ยวชาญ		๑๒		๑๒
ชำนาญการพิเศษ		๕๒	๘	๖๐
ปฏิบัติการ/ชำนาญการ		๑๗๖	๓๔	๒๑๐
ทั่วไป				
อาวุโส			๒	๒
ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน			๘๓	๘๓
ลูกจ้างประจำ				๓๙
พนักงานราชการ				๔๗
รวม	๙	๒๔๐	๑๒๘	๔๖๗

ข้อมูล : ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓



ตำแหน่งกรอบอัตรากำลัง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้าราชการ	๓๗๗	พนักงานราชการ	๔๗	ลูกจ้างประจำ	๓๙
เลขาธิการฯ (บริหารระดับสูง)	๑	นิติกร	๑๒	พนักงานขับรถยนต์/หัวหน้า	๑
รองเลขาธิการฯ (บริหารระดับสูง)	๓	เจ้าหน้าที่ประสานงานด้านข้อมูล	๒๕	พนักงานขับรถยนต์	๙
ที่ปรึกษาสำนักงาน	๑	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	๑	พนักงานบริการเอกสารทั่วไป	๑๓
ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบัน	๖	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	๑	พนักงานรับโทรศัพท์	๒
กรรมการร่างกฎหมายประจำ	๑๑	เจ้าหน้าที่สารสนเทศ	๓	พนักงานสถานที่	๑๓
นักกฎหมายกฤษฎีกา	๒๒๘	นักพัฒนาศูนย์บริการบุคคล	๒	พนักงานทั่วไป	๑
นักวิชาการตรวจสอบภายใน	๑	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	๒		
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	๙	นักประชาสัมพันธ์	๑		
นักวิชาการคอมพิวเตอร์	๓				
นักทรัพยากรบุคคล	๑๓				
นักประชาสัมพันธ์	๔				
นักวิชาการการเงินและบัญชี	๕				
นักวิชาการพัสดุ	๓				
บรรณารักษ์	๔				
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	๕				
เจ้าพนักงานพัสดุ	๑				
เจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษา	๒				
เจ้าพนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์	๓				
นายช่างศิลป์	๒				
เจ้าพนักงานห้องสมุด	๒				
เจ้าพนักงานธุรการ	๗๐				

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

โครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หน่วยงานตรวจสอบภายใน

รองเลขาธิการ / กลุ่มภารกิจด้านกฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

รองเลขาธิการ / กลุ่มภารกิจด้านกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรและงานบริหารทั่วไป

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

สำนักกฎหมาย
ต่างประเทศ

ฝ่ายกฎหมาย
การค้าระหว่าง
ประเทศและ
ทรัพย์สิน
ทางปัญญา

ฝ่ายพัฒนา
กฎหมาย

ฝ่ายกฎหมาย
การค้าและ
อุตสาหกรรม

ฝ่ายกฎหมาย
การเงิน

ฝ่ายกฎหมาย
การคลัง

ฝ่ายกฎหมาย
คมนาคม

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

ฝ่ายกฎหมาย
ทรัพยากรธรรมชาติ

ฝ่ายกฎหมาย
การเกษตร

สำนักอำนวย
การ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

รองเลขาธิการ / กลุ่มภารกิจด้านกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ / กลุ่มภารกิจด้านกฎหมายเกี่ยวกับสังคม

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

สำนักหลักนิติบัญญัติ

ฝ่ายกฎหมาย
การบริหาร
ราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมาย
เทคโนโลยีและ
การพลังงาน

ฝ่ายกฎหมาย
กระบวนการยุติธรรม
ทางแพ่ง

ฝ่ายกฎหมาย
กระบวนการยุติธรรม
ทางอาญา

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

สำนักกฎหมายปกครอง

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

สถาบันพัฒนา
นักกฎหมายมหาชน

ฝ่ายกฎหมาย
การศึกษา ๑

ฝ่ายกฎหมาย
การศึกษา ๒

โครงการพิเศษ

ฝ่ายกฎหมาย
สาธารณสุข

ฝ่ายกฎหมาย
สวัสดิการสังคม

ทำเนียบผู้บริหาร
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



นายอัชพร จารุจินดา
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา



นายสงขลา วิชัยขัทคะ
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
(เกษียณราชการเมื่อ ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๔)



นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา



นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา



นายนิพนธ์ ฮะกิมิ
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
(เมื่อ ๑ ต.ค. ๒๕๕๔)



นายดิสทัต โหตระกิตย์
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นายอภิมุข สุขประสิทธิ์
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นางสาวจรรุวรรณ เสงตระกูล
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นายวรรณชัย บุญบำรุง
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นางภาณุมาศ สิทธีเวคิน
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นางสาวณัฐภัทร ถวัลย์โพธิ
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นายอัศววัฒน์ เทพหัสติน ณ ออยุธยา
กรรมการร่างกฎหมายประจำ



นายปกรณ์ นิลประพันธ์
กรรมการร่างกฎหมายประจำ





รายงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕



กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑
(กฎหมายเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง)



นายมีชัย ฤชุพันธุ์



คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์



นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์



นายอาษา เมฆสวรรค์



นายอารีย์ วงศ์อารยะ



นายเชาวน์ สายเชื้อ



พล.ต.อ.ดร.ฉ. โสทธิพันธุ์



นายปรีชา วัชรากัย



นายสุรชัย ภูประเสริฐ

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒
(กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน)



นายวิชณุ เครืองาม



นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ



นายวิลาศ สิงห์วิสัย



พล.อ.ประพาฬ กุลพิจิตร



นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์



คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์



นายสีมา สีมานันท์

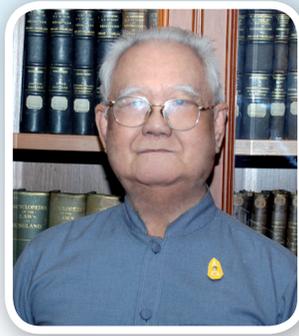


นายอัชพร จารุจินดา



นางโฉมศรี อารยะศิริ

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๓
(กฎหมายเกี่ยวกับการเงิน)



นายปลั่ง มีจุล



นายโกวิทย์ โปษยานนท์



นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์



นายปิ่นทิพย์ สุจริตกุล



ม.ร.ว.จตุมงคล โสณกุล



นายพรชัย นุขสุวรรณ



นายชัยเกษม นิติสิริ



นายประสงค์ วินัยแพทย์



นางสาวพจนีย์ ธนวานิช

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๔
(กฎหมายเกี่ยวกับการคมนาคม)



นายอมร จันทรมบูรณ์



นายสมยศ เชื้อไทย



นายเพ็ง เพ็งนิต



นายกมลชัย รัตนสากวงศ์



นายวันชัย ศารทูลทัต



พล.ร.อ.ชลินทร์ สาคกรสินธุ์



พล.อ.อ.อมร แนวนมาลี



นายปิยะพันธ์ จัมปาสุต



นายจิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๕
(กฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม)



นายวัฒนา รัตนวิจิตร



นายคัมภีร์ แก้วเจริญ



นายมนู เลียวไพโรจน์



นายเชตพงษ์ สิริวิช์



นายจักรมณฑ์ ผาสุกวานิช



นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ



นายสงขลา วิชัยขัทคะ



นายอักราทรร จุฬารัตน

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒
(กฎหมายเกี่ยวกับการค้าต่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา)



นายอรุณ ภาณุพงศ์



นางสาวสุนันท์ กาญจนาลัย



นายพิชัยศักดิ์ ทรยางกูร



นายสุเทพ เจตนาการณ์กุล



นายการุณ กิตติสถาพร



นายเพชร ยุติธรรมดำรง



นายยรรยง พวงราช



นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ



นายสปโชค สุขารมณ

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๗
(กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน)



นายสรเสรีญ ไกรจิตติ



นายเคียง บุญเพิ่ม



นายศิริ เกวลินสฤชดี



นายประสิทธิ์ ไชวิไลกุล



นายจเร อำนวยวัฒนา



นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา



นายเฉลิมศักดิ์ วานิชสมบัติ



นายอำพน กิตติอำพน



นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๘
(กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา)



นายเกษม สุวรรณกุล



นายทักษพล เจียมวิจิตร



นายสุรินทร์ นาควิเชียร



นายรทอง จันทรางศุ



นายนรนิติ เศรษฐบุตร



นายบุญปลุก ชายเกตุ



คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา



นายสุรพล นิติไกรพจน์

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๙
(กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม)



นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล



นายเกษมสันต์ วิลาวรรณ



นายพนนธิ สุริยะ



นางสาวพวงเพชร สารคุณ



นางสุดาศิริ วทวงศ์



นายสุนทร มณีสวัสดิ์



พล.ต.อ.บุญเพ็ญ บำเพ็ญบุญ



นายนคร ศิลปอาษา



นายนิพนธ์ ษะกิมิ

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐
(กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข)



นายสวัสดิ์ โชติพานิช



นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร



นายวิฑูรย์ อึ้งประพันธ์



นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์



นายสมชาย พงษธา



นางจรรยา เจียมวิจิตร



พล.อ.พิชิต ยูระนิยม



นายปิยะสกล สกลสัตยาทร



นายสมคิด เลิศไพฑูรย์

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๑
(กฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งและทางอาญา)



นายโสภณ รัตนกร



นายคณิต ฒ นคร



นายเกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์



นายดิเรก สุนทรเกตุ



พล.ต.อ.สุพาสน์ จีระพันธุ์



นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม



พล.อ.อัฐพร เจริญพานิช



นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ

กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๒
(กฎหมายเกี่ยวกับการคลัง)



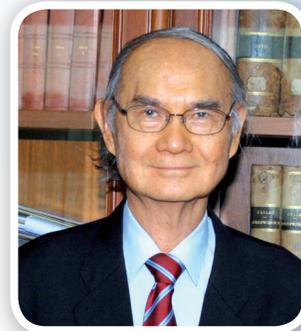
นายพนัส ลิ้มเสถียร



นายบดี จุณณานนท์



คุณพรทิพย์ จาละ



นายสมชัย ฤชุพันธุ์



นายปัญญา ถนอมรอด



นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์



นายธานิศ เกศวพิทักษ์



นายศุภรัตน์ ควัฒน์กุล



นายเข้มชัย ชูติวงศ์

รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

ส่วนที่ ๑ : ข้อมูลภาพรวม

วิสัยทัศน์

ดำรงไว้ซึ่งความเป็นองค์กรกลางทางกฎหมายของประเทศ มีอิสระทางวิชาการ และได้รับการยอมรับ เชื่อถือในการจัดทำกฎหมาย การให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย โดยถูกต้องตามหลักนิติธรรม

พันธกิจ

๑. จัดทำร่างกฎหมายที่มีความถูกต้องและสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นกลไกการบริหารงานภาครัฐและสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน
๒. ให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติราชการภายใต้ขอบเขตความถูกต้องของกฎหมาย
๓. พัฒนากฎหมายของประเทศ เพื่อให้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ
๔. พัฒนาหลักกฎหมายปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๕. เสริมสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญในทางกฎหมายมหาชนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
๖. เป็นศูนย์กลางรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลทางกฎหมายของประเทศ
๗. พัฒนานักกฎหมายกฤษฎีกาให้มีความรู้ทางวิชาการ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานทางกฎหมาย



ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑	การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย
เป้าประสงค์	ร่างกฎหมายและการให้คำปรึกษาทางกฎหมายภาครัฐมีคุณภาพสมบูรณ์ ครบถ้วนตามนโยบายรัฐบาล
กลยุทธ์การดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาระบบการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ๒. เสริมสร้างนวัตกรรมในการจัดทำร่างกฎหมาย ๓. พัฒนาองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ ๔. พัฒนาระบบสารสนเทศและข้อมูลกฎหมาย ๕. การเผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒	การพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย
เป้าประสงค์	บุคลากรทางกฎหมายภาครัฐมีขีดความสามารถทันต่อความจำเป็นของราชการ และความเปลี่ยนแปลงของโลก
กลยุทธ์การดำเนินงาน	การพัฒนาพนักงานกฎหมายภาครัฐ

สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา

ค่านิยมองค์กร
“มุ่งมั่น สร้างสรรค์ กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ”



ส่วนที่ ๓
ผลการปฏิบัติงานราชการ

ส่วนที่ ๒ : ผลการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ก. ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

มติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับคะแนน	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
มติที่ ๑ มติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ	๕๐		
ตัวชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงและนโยบายสำคัญ/พิเศษของรัฐบาล		- ส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีจึงไม่ต้องประเมินตามประเด็นการวัดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	
ตัวชี้วัดที่ ๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ		- ส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีจึงไม่ต้องประเมินตามประเด็นการวัดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ	
ตัวชี้วัดที่ ๓ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ภารกิจหลัก/เอกสารงบประมาณรายจ่ายฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
<p>๓.๑ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ภารกิจหลัก</p> <p>๓.๑.๑ ร้อยละความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของกฎหมายที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วเสร็จตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติ - พระราชกฤษฎีกา - กฎกระทรวง/ต่ำกว่า 	<p>๔</p> <p>๓</p> <p>๒</p>	<p>๓.๓๓๓๓</p> <p>๔.๕๗๑๔</p> <p>๕.๐๐๐๐</p>	<p>๐.๑๓๓๓</p> <p>๐.๑๓๗๑</p> <p>๐.๑๐๐๐</p>

มิติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับคะแนน	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
๓.๑.๒ ร้อยละความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วเสร็จตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย <ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติ - พระราชกฤษฎีกา - กฎกระทรวง/ต่ำกว่า 	๔ ๓ ๒	๕.๐๐๐๐ ๓.๖๗๒๑ ๓.๘๓๗๗	๐.๒๐๐๐ ๐.๑๑๐๒ ๐.๐๗๖๘
๓.๑.๓ ร้อยละความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา	๕	๔.๗๔๐๗	๐.๒๓๗๐
๓.๑.๔ ร้อยละของผลงานวิจัยที่จัดทำแล้วเสร็จและนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมและได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณชน	๓	๕	๐.๑๕๐๐
๓.๑.๕ ระดับความสำเร็จในการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย (พิจารณาเฉพาะพระราชบัญญัติ)	๓	๕	๐.๑๕๐๐
๓.๑.๖ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการระบบ Search Engine ข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๕	๔.๕๒๔๐	๐.๒๒๖๒
๓.๑.๗ ร้อยละของนักกฎหมายภาครัฐในระบบพัฒนานักกฎหมายภาครัฐที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด	๓	๔.๗๐๔๐	๐.๑๔๑๑

มติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับคะแนน	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
<p>๓.๑.๘ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการพัฒนานักกฎหมายกฤษฎีกา/เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้มีขีดความสามารถทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการเมืองการปกครองและการบริหาร - ด้านเศรษฐกิจ - ด้านสังคม - ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม 	<p>๒</p> <p>๒</p> <p>๒</p> <p>๒</p>	<p>๕</p> <p>๕</p> <p>๕</p> <p>๕</p>	<p>๐.๑๐๐๐</p> <p>๐.๑๐๐๐</p> <p>๐.๑๐๐๐</p> <p>๐.๑๐๐๐</p>
<p>๓.๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)</p> <p>๓.๒.๑ จำนวนร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมายที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>๓.๒.๒ จำนวนนักกฎหมายภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพ</p>	<p>๓</p> <p>๒</p>	<p>๕</p> <p>๕</p>	<p>๐.๑๕๐๐</p> <p>๐.๑๐๐๐</p>
มติที่ ๒ มติด้านคุณภาพการให้บริการ	๑๕		
ตัวชี้วัดที่ ๔ ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๖	๑	๐.๐๖๐๐
ตัวชี้วัดที่ ๕ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	๓	๑	๐.๐๓๐๐
ตัวชี้วัดที่ ๖ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๖	๕	๐.๓๐๐๐
มติที่ ๓ มติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	๑๕		
ตัวชี้วัดที่ ๗ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	๓	๕	๐.๑๕๐๐

มิติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับคะแนน	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
ตัวชี้วัดที่ ๘ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายลงทุน/ภาพรวม			
๘.๑ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายลงทุน	๒	๑	๐.๐๒๐๐
๘.๒ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ รายจ่ายภาพรวม	๑.๕	๕	๐.๐๗๕๐
๘.๓ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามแผน	๑.๕	๓.๗๘๒๙	๐.๐๕๖๗
ตัวชี้วัดที่ ๙ ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อ หน่วยผลผลิต	๓	๕	๐.๑๕๐๐
ตัวชี้วัดที่ ๑๐ ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	๔	๕	๐.๒๐๐๐
ตัวชี้วัดที่ ๑๑ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผน พัฒนากฎหมายของส่วนราชการ (สำหรับ ส่วนราชการระดับกรมทั่วไป)			ได้รับยกเว้นการดำเนินการตามแผน พัฒนากฎหมายของส่วนราชการ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และไม่มีแผน พัฒนากฎหมายที่จะต้องดำเนินการใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงนำน้ำหนักไป รวมไว้ในตัวชี้วัดที่ ๙ และ ๑๐ ตัวละ ร้อยละ ๑.๐ (หนังสือคณะกรรมการเจรจาข้อตกลง และประเมินการพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ คณะที่ ๑ กลุ่มกฎหมายเศรษฐกิจ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓ (คจจ.๑)/๐๔๑ ลงวันที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๕๔)
มิติที่ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร	๒๐		
ตัวชี้วัดที่ ๑๒ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ			
๑๒.๑ ร้อยละของการผ่านเกณฑ์คุณภาพการ บริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (วัดกระบวนการในการดำเนินการพัฒนา องค์กรในหมวดที่ดำเนินการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔)	๘	๕	๐.๔๐๐๐

มติ/ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ระดับคะแนน	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
๑๒.๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมาย ความสำเร็จของผลลัพธ์การดำเนินการ (ผลลัพธ์ของกระบวนการ) ของส่วน ราชการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (หมวด ๗)	๖	๓.๙๔๕๖	๐.๒๓๖๗
๑๒.๓ ระดับความสำเร็จของการประเมิน องค์การด้วยตนเองตามแนวทางการ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐระดับพื้นฐาน	๖	๕	๐.๓๐๐๐
รวม	๑๐๐		๔.๒๙๐๑

ข. ผลการปฏิบัติราชการตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

๑. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการพัฒนาระบบการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ พัฒนาวิธีการปฏิบัติงานในการตรวจร่างกฎหมาย และการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

ทั้งนี้ สำนักงานฯ สามารถดำเนินการจัดทำและตรวจพิจารณาร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๐๒๘ เรื่อง ดังนี้

พระราชบัญญัติ	จำนวน	๖๐	เรื่อง
พระราชกฤษฎีกา	จำนวน	๒๕๔	เรื่อง
กฎกระทรวง	จำนวน	๒๗๐	เรื่อง
ระเบียบ	จำนวน	๕	เรื่อง
ประกาศ	จำนวน	๒๔	เรื่อง
คำสั่ง	จำนวน	๑	เรื่อง
คำปรึกษาทางกฎหมาย	จำนวน	๔๑๓	เรื่อง
คำแปล	จำนวน	๑	เรื่อง

๒. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีกระบวนการในการปรับปรุงเครื่องมือการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดทำร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

๒.๑ ปรับปรุงคู่มือแบบร่างกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ และจัดทำคู่มือปฏิบัติงานการให้ความเห็นทางกฎหมายได้แล้วเสร็จ และนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

คู่มือ	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๑. คู่มือแบบร่างกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ	ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำร่างกฎหมายและการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของเจ้าหน้าที่ในกระทรวง ทบวง กรม เพื่อจะทำให้การกำหนดโครงสร้างและกลไกของกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้องสมบูรณ์ และมีมาตรฐานเดียวกัน อันจะทำให้การร่างกฎหมายเป็นไปโดยเร็วและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และยุคสมัย ทั้งนี้ทำให้กฎหมายสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คู่มือ	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๒. คู่มือปฏิบัติงานการให้ความเห็นทางกฎหมาย	ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ความเห็นทางกฎหมายและกำหนดเป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานทั่วไปสำหรับข้าราชการในสายงานนักกฎหมายกฤษฎีกาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๒ ดำเนินการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยพิจารณาเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่มีการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายมาแต่ต้น ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓ เรื่อง

ลำดับ ที่	ร่างพระราชบัญญัติที่ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยมีการตรวจสอบความจำเป็น ในการตรากฎหมายมาแต่ต้น	หมายเหตุ (ผู้รับผิดชอบ)
๑.	ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักกฎหมายต่างประเทศ
๒.	ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ฝ่ายกฎหมายการคลัง
๓.	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม พ.ศ.	ฝ่ายกฎหมายการคลัง
๔.	ร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.	ฝ่ายกฎหมายการคลัง
๕.	ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติม เรื่อง คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตผลิต อากาศยานและส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน)	ฝ่ายกฎหมายคมนาคม
๖.	ร่างพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ.	ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ
๗.	ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และการปรับระบบบริหารงานบุคคลข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๖/๒๕๕๓)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
๘.	ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๒๙๖/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
๙.	ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมคุณภาพ การเรียนรู้ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๔๙/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑

ลำดับ ที่	ร่างพระราชบัญญัติที่ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยมีการตรวจสอบความจำเป็น ในการตรากฎหมายมาแต่ต้น	หมายเหตุ (ผู้รับผิดชอบ)
๑๐.	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานแห่งชาติ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๙๒/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
๑๑.	ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๒๒๕/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
๑๒.	ร่างพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๒๔๔/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑
๑๓.	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๓๕๕/๒๕๕๔)	ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมในการจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดทำร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ดังนี้

๑. ศึกษาวิจัยทางกฎหมายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการร่างกฎหมายในด้านต่างๆ ตามสภาพการเมือง การปกครอง การบริหาร เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และเผยแพร่สู่สาธารณชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒๑ เรื่อง โดยได้ดำเนินการจัดทำเอกสารวิชาการแล้วเสร็จ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลร่างกฎหมายด้านต่างๆ และเผยแพร่สู่สาธารณชน ดังนี้

หัวข้องานศึกษาวิจัย รวมทั้งเอกสารทางวิชาการกฎหมาย	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๑. บริการเงินด่วนด้วยระบบไมโครไฟแนนซ์: ปัญหา ซับไพร์ม (Subprime Crisis) สายเลือดอินเดีย	- ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๓ ตุลาคม ๒๕๕๓)
๒. การดูหมิ่นเหยียดหยามศาสนา (Blasphemy)	- ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และศาสนา - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไปและ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

หัวข้องานศึกษาวิจัย รวมทั้งเอกสารทางวิชาการกฎหมาย	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๓. ภาครัฐกิจรักสังคม ... เพื่อใคร (CSR)	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม - เผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๓)
๔. กฎหมายกิจการอวกาศของรัฐกับการพัฒนาใหม่ : การกำหนดความรับผิดชอบและการจัดทำกรอบ กฎหมายและนโยบายระดับชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายระหว่างประเทศ - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไปและเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๓ ธันวาคม ๒๕๕๓)
๕. องค์การร่างกฎหมายของต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน - เผยแพร่ในกฤษฎีกาสาร (ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๕๔) และทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๗ มกราคม ๒๕๕๔)
๖. ความแตกต่างระหว่างตลาดหลักทรัพย์ (Stock Exchange) และศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ทางเลือก (Alternative Trading System – ATS)	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับหลักทรัพย์ - เผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๘ ธันวาคม ๒๕๕๓)
๗. Rethinking the rationales behind demutualization of the Thailand’s Stock Exchange	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับหลักทรัพย์ - เผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๓)
๘. การให้เข้าสถานที่เพื่อจำหน่ายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๗ มกราคม ๒๕๕๔)
๙. กฎหมายความรักและความผูกพัน (Pacte Civil de Solidarite)	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจดทะเบียนครอบครัว - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔)

หัวข้องานศึกษาวิจัย รวมทั้งเอกสารทางวิชาการกฎหมาย	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๑๐. การขนส่งของทางอากาศการก่อการร้าย และมาตรการการป้องกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑ มีนาคม ๒๕๕๔)
๑๑. บทบาทและสิทธิของสตรีกับความเป็นผู้นำ ในองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑ เมษายน ๒๕๕๔)
๑๒. การเพิ่มค่าตอบแทนให้แก่ผู้บริหารบริษัท ในสหรัฐอเมริกา	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔)
๑๓. ความเป็นกลางในการให้บริการอินเทอร์เน็ต	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th (๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔)
๑๔. The UK's Bribery Act ๒๐๑๐ : มิติใหม่ แห่งการต่อต้านคอร์รัปชั่น	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th
๑๕. การถมทะเล : ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้อง พิจารณา	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม กฎหมายว่าด้วยผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการค้าและอุตสาหกรรมและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th

หัวข้องานศึกษาวิจัย รวมทั้งเอกสารทางวิชาการกฎหมาย	การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อย่างเป็นรูปธรรม
๑๖. กฎหมายเกี่ยวกับกีฬาอาชีพในต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เสนอเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ - เผยแพร่ในกฤษฎีกาสาร ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๖ เดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๕๔
๑๗. ปัญหาทางกฎหมายในการจับกุมผู้นำลิเบีย	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายอาญาและกฎหมายระหว่างประเทศ - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th
๑๘. กฎหมายกับการอ่อนวิทย์และคณิตของเด็กไทย	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายว่าด้วยการศึกษา - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th
๑๙. จลาจลในอังกฤษ : บทเรียนสำหรับ AEC	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายว่าด้วยการตรวจคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการค้าและอุตสาหกรรม - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th
๒๐. “An Urban Jungle” การพัฒนาเมืองเพื่อดึงดูดนักลงทุน	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายว่าด้วยการค้าและอุตสาหกรรมและกฎหมายผังเมือง - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th
๒๑. คำเตือนใหม่เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในการร่างกฎหมายว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ - ทำเป็นเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ที่ www.lawreform.go.th

๒. จัดประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย (Staff) ระหว่างผู้บริหารทุกระดับของสำนักงานฯ บุคลากรทางกฎหมาย และบุคลากรสายงานอำนวยการ เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นเวทีถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากผู้บริหารทุกระดับสู่ผู้ปฏิบัติงานและเป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้เทคนิควิธีในการปฏิบัติงานหลากหลายรูปแบบ อาทิ การพิจารณาเพื่อวางแบบร่างกฎหมาย แนวทางการร่างกฎหมายหรือให้ความเห็นทางกฎหมาย/การวางแบบการร่างกฎหมายในการพิจารณาของคณะกรรมการหรือกฎหมายที่สำนักงานฯ พิจารณาเอง รวมทั้งการวาง

แนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานด้วย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการจัดประชุม ฝ่ายร่างกฎหมายที่มีการวางแผนร่างกฎหมาย จำนวน ๔ ครั้ง มีสาระสำคัญดังนี้

๒.๑ เรื่อง “แนวทางการจัดทำบันทึกสรุพบิวเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ” ในการประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๓ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓

๒.๒ เรื่อง “การใช้คำว่า “อยู่ในวันที่” และ “อยู่ในวันก่อนวันที่” สำหรับการเขียนบทเฉพาะกาลในกฎกระทรวง และเรื่อง “ร่างพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ.” ในการประชุมฝ่ายร่างกฎหมายครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔

๒.๓ เรื่อง “การเรียงลำดับกรรมการในคณะกรรมการระดับจังหวัด” และเรื่อง “แบบร่างกฎหมายกรณีร่างกฎหมายมีบทบัญญัติให้แก้ไขถ้อยคำคำเดียวหรือหลายคำซึ่งปรากฏในมาตราต่าง ๆ” ในการประชุมฝ่ายร่างกฎหมายครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

๒.๔ เรื่อง “การเขียนบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุใบอนุญาตในร่างพระราชบัญญัติ” ในการประชุมฝ่ายร่างกฎหมายครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔

ทั้งนี้ มีการสรุปรายงานการประชุมฝ่ายร่างกฎหมายเพื่อจัดเก็บและเผยแพร่ในระบบสารสนเทศ (ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Library : DL)) ของสำนักงานฯ เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ของสำนักงานฯ



กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาการองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการด้านการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำโครงการเพื่อพัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถนักกฎหมายกฤษฎีกา และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๖ โครงการ ดังนี้

๑.๑ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักกฎหมายกฤษฎีกา รุ่นที่ ๕ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อพัฒนานักกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้มีความรู้ความเข้าใจในภาระหน้าที่ของนักกฎหมายกฤษฎีกาและทักษะในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายทั้งระบบกฎหมาย หลักนิติธรรม การร่างกฎหมาย การตีความกฎหมาย และระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยมีผู้เข้าอบรมจำนวน ๘ คน ระยะเวลาการอบรมระหว่างเดือนมีนาคม ถึง สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน โดยจัดการบรรยายธรรม จำนวน ๑๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ หัวข้อ “หลักของสัตบุรุษ” โดยพระเทพติก
วัดบวรนิเวศวิหาร

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ หัวข้อ “ตามรอยพุทธทัศน์” โดยพระ ดร.อนิลมาน
ธมมสาภิโย วัดบวรนิเวศวิหาร

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “สวัสดิ ศรีสวัสดิ์” โดยพระมหากิตติศักดิ์
โคตมสิสโส วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

ครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หัวข้อ “โอวาทปาติโมกข์ : หัวใจแห่งการ
ปฏิบัติธรรม” โดยนายแพทย์เอกชัย จุลจาริตต์ อดีตผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสิรินธร

ครั้งที่ ๕ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “บุญทำ กรรมแต่ง” โดยพระราชธรรมวาทิ
วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

ครั้งที่ ๖ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “บริหารโลก บริโภคธรรม” โดยพระมหานภันต์
สนธิพิโท วัดสระเกศ

ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔ หัวข้อ “ทำงานด้วยเมตตา นำมาซึ่งความสุข”
โดยพระครูธรรมธร (ครรชิต คุณวโร) วัดญาณเวศกวัน

ครั้งที่ ๘ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “พุทธทำนาย” โดยพระมหาปรีชา
ปสนโน วัดระฆังโฆสิตาราม

ครั้งที่ ๙ วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ หัวข้อ “ธรรมะขั้นพื้นฐานของชาวพุทธ”
โดยพระครูวินัยธร วัลลภวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

ครั้งที่ ๑๐ วันศุกร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “ชีวิตพอเพียงตามแนววิถีพุทธ”
โดยพระราชสิทธิเมธี วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์

ครั้งที่ ๑๑ วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ หัวข้อ “ธรรมะกับการพัฒนาชีวิต”
โดยพระมหาชวัญชัย กิตติเมธีวัดบพิตรพิมุข วรวิหาร

ครั้งที่ ๑๒ วันศุกร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ หัวข้อ “สงบ ๔ มีสุข” โดยพระครูสิริธรรมภาณ
วัดละหาร จังหวัดนนทบุรี



๑.๓ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน
โดยได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

๑.๓.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างต่อเนื่อง ได้แก่

(๑) ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

(๒) การศึกษาดูงาน “ต้นแบบการดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ณ ศูนย์การเรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ “กสิกรรมธรรมชาติ เศรษฐกิจพอเพียง” อำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี ในวันศุกร์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔



๑.๓.๒ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกและค่านิยมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ผ่านช่องทางต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การจัดกิจกรรมภายในโครงการเสริมสร้างจิตสำนึก ค่านิยม ด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักธรรมาภิบาล ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

๑.๓.๓ มีการประสานและให้ความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับส่วนราชการต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ในการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

(๒) ประสานความร่วมมือด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กับสำนักงาน ก.พ., สำนักงาน ป.ป.ท., สำนักงาน ป.ป.ช. และกรมบัญชีกลาง

(๓) ประสานความร่วมมือกับศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย และศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียน เรื่องการทุจริตการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



๑.๓.๔ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันผ่านช่องทางต่างๆ ดังนี้

- (๑) ฤกษ์ฤกษ์กาสัญจร
- (๒) ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงานฯ ที่ www.krisdika.go.th หน้าต่าง “ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน”
- (๓) รายการเสียงตามสาย
- (๔) การจัดนิทรรศการ
- (๕) บอร์ดประชาสัมพันธ์
- (๖) สมุดบันทึกของสำนักงานฯ

๑.๓.๕ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียนกรณีเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไปทราบผ่านช่องทางต่างๆ ของสำนักงานฯ

๑.๓.๖ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ หัวข้อ “เทคนิคการบริหารสัญญาในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อลดความเสี่ยงต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ” ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยได้รับความร่วมมือจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจาก กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง



๑.๔ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรเทคนิคการเป็นวิทยากรมืออาชีพ ระหว่างวันที่ ๓๐ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมีวิทยากรมืออาชีพมาร่วมถ่ายทอดประสบการณ์ อาทิ ศาสตราจารย์ ดร.วิชญ์ เครื่องงาม ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ธงทอง จันทรางศุ และ ดร.สันทัต ศะศิวิณิช ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ในระดับผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบัน ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย หัวหน้าส่วน และเจ้าหน้าที่ เข้าร่วมการฝึกอบรมจำนวน ๑๑๐ คน

๑.๕ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน บรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในระดับผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบัน ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย หัวหน้าส่วน และเจ้าหน้าที่ เข้าร่วมการฝึกอบรมจำนวน ๑๐๖ คน

๑.๖ โครงการสัมมนา เรื่อง “ประชาคมอาเซียน : ผลกระทบต่อประเทศไทย” ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดย ศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ เอกบุตร อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นายกิตติ ตั้งจิตรมณีศักดิ์ รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ ดร.พรชัย ตำนวิวัฒน์ รองอธิบดีกรมอาเซียน บรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการสัมมนา ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าร่วมการสัมมนา จำนวน ๙๙ คน



๒. จัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM Team) และทีมผู้นำรุ่นใหม่ด้านการจัดการความรู้ (KM Young Elite) เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการตามแผนโดยจัดโครงการพัฒนาขีดความสามารถของนักกฎหมายกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ตามความจำเป็นต่อการพัฒนาองค์ความรู้ ๔ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านสังคม ในหัวข้อ “หนังสือแสดงเจตนาปฏิเสธการรักษา : สิทธิของผู้ป่วย vs หลักจริยธรรมทางการแพทย์” โดยวิทยากร คือ ศาสตราจารย์แสวง บุญเฉลิมวิภาส คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์รุ่งนรินทร์ ประดิษฐ์สุวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงกวิวัฒน์ วีรกุล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ ในหัวข้อ “การขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ” โดยวิทยากรจากกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม คือ นางสาวพัชราภรณ์ ประพฤติธรรม ในวันพฤหัสบดีที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหัวข้อ

“ปัญหาในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศในการผ่านด่านพรมแดนและการปฏิบัติพิธีการศุลกากร” โดยวิทยากร คือ นายจรินทร์ ลิ้มปกากุญจน์ หัวหน้างานพิธีการศุลกากร ด้านศุลกากรหนองคาย และ ร้อยตำรวจเอก สมฤทธิ์ วรรณรัตน์ รองสารวัตรตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย ในวันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมแกรนด์พาราไดซ์ จังหวัดหนองคาย และด้านศุลกากร จังหวัดหนองคาย



๒.๓ ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ในหัวข้อ “กฎหมายกับการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์” โดยวิทยากรจากพิพิธภัณฑสถานธรรมชาติวิทยา คือ นางธิดา ลีอาร์ต และนางสาวสุรตนา นามนิตย์ ในวันศุกร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ พิพิธภัณฑสถานธรรมชาติวิทยา จังหวัดกาฬสินธุ์

๒.๔ ด้านการเมืองการปกครองและการบริหาร ในหัวข้อ “บทบาทและทิศทางการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่อง ASEAN Good Regulatory Practice (GRP) และ Regulatory Impact Analysis (RIA)” โดยวิทยากร คือ นายปกรณ์ นิลประพันธ์ กรรมการร่างกฎหมายประจำในวันอังคารที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๕ จัดโครงการเสวนากับผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายหรือด้านบริหาร จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๒.๕.๑ เสวนา เรื่อง “ข้อพิพาทปราสาทพระวิหาร” โดยรองเลขาธิการฯ (นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ) ในวันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



๒.๕.๒ เสวนา เรื่อง “เหลียวหลังแลหน้ากับประสบการณ์ ๒๕ ปี ในกฤษฎีกาของรองเลขาธิการฯ (นายสงขลา)” โดย นายสงขลา วิชัยขัทคะ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ในวันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๕.๓ เสวนา เรื่อง “การบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ : กรณีศึกษาข้อพิพาทระหว่างบริษัทออลเตอร์ บาว จำกัด กับรัฐบาลไทย” โดยวิทยากรคือ นายคนันท์ ชัยชนะ นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ และนายยอดฉัตร ตสาริกา นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ ในวันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสมภพ โทตระกิตย์ ชั้น ๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



๒.๖ จัดกิจกรรมการสัมมนาด้านการจัดการความรู้ โดยคณะทำงานด้านการจัดการความรู้ (KM Team) และทีมผู้นำรุ่นใหม่ด้านการจัดการความรู้ (KM Young Elite) ในวันอาทิตย์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ โรงแรมพูลแมน จังหวัดขอนแก่น

๒.๗ จัดเวทีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การทำงานของบุคลากรของสำนักงานฯ โดยสำนักหลักนิติบัญญัติได้จัดการประชุมชี้แจงและให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีแผนที่ท้ายซึ่งเป็นภารกิจในความรับผิดชอบแก่ข้าราชการ จำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่

๒.๗.๑ เรื่อง “ร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดิน” เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมสำนักหลักนิติบัญญัติ โดยนางสาวกรณิศ ทองกาย นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

๒.๗.๒ เรื่อง “ร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดิน” เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมสำนักหลักนิติบัญญัติ โดยนางสาวกรณิศ ทองกาย นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

๒.๗.๓ เรื่อง “ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐” เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมสำนักหลักนิติบัญญัติ โดยนางสาวอุณนันทน์ พฤษะวัน นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ และนางสาวสิริกาญจน์ สุวรรณจริตกุล นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

๒.๗.๔ เรื่อง “ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินออกตามความในพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมสำนักหลักนิติบัญญัติ โดยนางสาวปัทมา เผ่าสังข์ทอง นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ นางสาวอนิษา เกษมสันต์ ณ อยุธยา นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ และนางสาวอริสา วงศ์นาค นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

๓. จัดสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๓.๑ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และการกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๙ - วันอาทิตย์ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรม ลองบีช การ์ดैन โฮเทล แอนด์สปา จังหวัดชลบุรี เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของสำนักงานฯ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ พร้อมกำหนดนโยบายและทิศทางการปฏิบัติงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕



๓.๒ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๕ – วันอาทิตย์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมดุสิต ไอส์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเชียงราย เพื่อรับทราบแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานฯ และร่วมผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตและตัวชี้วัดผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานฯ

๓.๓ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ – วันอาทิตย์ที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔ ณ บ้านอัมพวารีสอร์ทแอนด์สปา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีการติดตามผลการปฏิบัติงานในรอบไตรมาสที่ ๑ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการและแลกเปลี่ยนแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มภารกิจ



๓.๔ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ไตรมาส ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๘ – วันเสาร์ที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมฮอลิเดย์อินน์ รีสอร์ท รีเจ้นท์ ปีช ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเป็นการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานของสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติราชการและบรรลุผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบสารสนเทศและข้อมูลกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศและข้อมูลกฎหมาย ดังนี้

๑. ดำเนินการปรับปรุงระบบฐานข้อมูล และการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงานภายในสำนักงานฯ ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน จำนวน ๓ ด้าน คือ (๑) กระบวนการร่างกฎหมาย และให้ความเห็นทางกฎหมาย ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านกระบวนการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย (๒) กระบวนการสนับสนุน (กระบวนการงานอำนวยการ) ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านกระบวนการสนับสนุน (งานด้านระบบบริหารงานพัสดุ) และ (๓) ฐานข้อมูลตามแผนยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ ฐานข้อมูลด้านกระบวนการร่างกฎหมาย และให้ความเห็นทางกฎหมาย สำนักงานฯ กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย โดยการปรับปรุงและเพิ่มเติมข้อมูลกฎหมายในระบบการจัดแบ่งหมวดหมู่กฎหมายไทย หรือระบบ THCA (Thailand Code Annotated & Virtual Law Office) ด้วยการเพิ่มเติมข้อมูลกฎหมายใหม่ๆ ให้เป็นปัจจุบันและทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์การใช้งานระบบสนับสนุนกระบวนการร่างกฎหมาย (OML) และระบบสนับสนุนกระบวนการให้ความเห็นทางกฎหมาย (OMO) แก่บุคลากรของสำนักงานฯ ให้มากยิ่งขึ้น

๑.๒ ฐานข้อมูลด้านกระบวนการสนับสนุน สำนักงานฯ กำหนดกระบวนการงานเพื่อช่วยสนับสนุนกระบวนการสร้างคุณค่าของสำนักงานฯ คือ กระบวนการงานอำนวยการ ซึ่งปัจจุบันสำนักงานฯ มีระบบบริหารสำนักงาน (Back Office System) เป็นระบบฐานข้อมูลของกระบวนการสนับสนุน ๘ ระบบ ดังนี้

- (๑) ระบบบุคลากร
- (๒) ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (MIS)
- (๓) ระบบบริหารงานห้องสมุด
- (๔) ระบบบริหารงานพัสดุ
- (๕) ระบบงบประมาณ
- (๖) ระบบเงินเดือน
- (๗) ระบบเบี้ยประชุม
- (๘) ระบบกองทุน

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานฯ กำหนดให้มีการปรับปรุงระบบบริหารสำนักงาน (Back Office System) เรื่อง ระบบบริหารงานพัสดุ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานระบบ ดังนี้

- (๑) เพิ่มเติมช่องแจ้งกำหนดเวลาการซ่อมบำรุง
- (๒) เพิ่มเติมช่องกำหนดวันและเวลาการส่งมอบงานจากคู่สัญญา

๑.๓ ฐานข้อมูลตามแผนยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติราชการ สำนักงานฯ กำหนดแนวทางการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ โดยการปรับปรุงระบบการควบคุมผลงานเชิงประจักษ์ (Scorecard Cockpit Enterprise) ซึ่งเป็นระบบที่ใช้ในการควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงานผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ โดยการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของสำนักงานฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงไว้ในระบบให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ของสำนักงานฯ

๒. มีมาตรการส่งเสริมการศึกษาและเรียนรู้ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ โดยจัดหาคู่มือเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไว้บริการภายในสำนักงานฯ โดยมอบหมายส่วนสารสนเทศ สำนักอำนวยการ ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการศึกษาและเรียนรู้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานฯ จำนวน ๓ เล่ม ดังนี้

- ๒.๑ คู่มือการทำงานของอุปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์และการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์
- ๒.๒ คู่มือการใช้งานอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๒.๓ คู่มือประกอบการใช้ระบบ Thai Code Annotated System (Intranet)

๓. ทบทวนและปรับปรุงนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยสำนักงานฯ ได้มอบหมายให้คณะทำงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Working Team) หมวด ๔ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ จัดทำนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบด้วยนโยบายต่างๆ ดังนี้

- ๓.๑ การควบคุมการเข้าออกห้องควบคุมระบบคอมพิวเตอร์ (Physical entry controls)
- ๓.๒ นโยบายการใช้งานอย่างเหมาะสม (Acceptable use Policy)
- ๓.๓ นโยบายด้านการควบคุมระบบเครือข่ายไร้สาย (Wireless Policy)
- ๓.๔ นโยบายด้านการบริหารจัดการไฟร์วอลล์ (Firewall Policy)
- ๓.๕ นโยบายด้านการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E - Mail Policy)
- ๓.๖ นโยบายด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต (Internet Security Policy)
- ๓.๗ นโยบายการควบคุมการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Access Control Policy)
- ๓.๘ นโยบายการป้องกันการบุกรุกจากโปรแกรมที่ไม่ประสงค์ดี (IDS/IPS Policy)

รวมทั้งได้กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ดูแลระบบ ผู้ใช้งานระบบ และแนวทางปฏิบัติในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Desktop Personal Computer) และแนวทางปฏิบัติในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook Personal Computer) เพื่อนำไปปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยได้แจ้งเวียนให้ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบันทราบ พร้อมทั้งชี้แจงนโยบายดังกล่าวต่อผู้ได้บังคับบัญชารับทราบและถือปฏิบัติ

๔. ดำเนินการตามมาตรการระบบรักษาความมั่นคงและปลอดภัย (Security) ของระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ ในสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยพิบัติอันอาจมีผลกระทบต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่างๆ ดังนี้

- ๔.๑ การสำรองข้อมูล (Back up)
- ๔.๒ การกู้คืนข้อมูล (Recovery)
- ๔.๓ การกู้คืนระบบฐานข้อมูลอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ
- ๔.๔ ระบบป้องกันไวรัส (Anti Virus)
- ๔.๕ ระบบ Fire wall
- ๔.๖ ระบบไฟฟ้าสำรอง (UPS)

๕. จัดทำแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยพิบัติอันอาจมีผลกระทบต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Contingency plan) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และดำเนินการตามมาตรการระบบรักษาความมั่นคงและปลอดภัย (Security) ของระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศตามที่กำหนด จำนวน ๑๐ ระบบ ดังนี้

- ๕.๑ การสำรองข้อมูล (Back up)
- ๕.๒ การกู้คืนข้อมูล (Recovery)
- ๕.๓ การกู้คืนระบบฐานข้อมูลอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ
- ๕.๔ ระบบป้องกันไวรัส (Anti Virus)
- ๕.๕ ระบบ Fire wall
- ๕.๖ ระบบไฟฟ้าสำรอง (UPS)
- ๕.๗ ระบบตรวจจับการรั่วซึมของน้ำ (Water Leak Detection)
- ๕.๘ ระบบตรวจจับควันไฟความไวสูง (Very Early Smoke Detector Apparatus System)
- ๕.๙ ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ (Fire Suppression System)
- ๕.๑๐ ระบบเฝ้าดูและแจ้งเตือนอัตโนมัติ (Telealarm)

๖. พัฒนาและปรับปรุงระบบติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัย (Warning system) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานฯ กำหนดให้มีการปรับปรุงระบบการติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัย (Warning System) โดยได้ดำเนินการปรับปรุงระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (MIS) เพื่อให้มีข้อมูลแจ้งเตือนผู้บริหาร และมีข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากการดำเนินการตามระบบดังกล่าวแล้ว ส่วนสารสนเทศสำนักอำนวยการ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ ได้รายงานการตรวจสอบการบุกรุกเครือข่ายสารสนเทศจากภายนอก และการกระทำจากผู้ใช้งานในหน่วยงาน เสนอต่อผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

- ๖.๑ รายงานการตรวจสอบการบุกรุกเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- ๖.๒ รายงานการตรวจจับ Spam Mail
- ๖.๓ รายงานการตรวจจับการบุกรุกระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- ๖.๔ รายงานการตรวจสอบการใช้งานระบบ Internet

๗. ปรับปรุงระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านกฎหมายและข้อมูลด้านอื่นๆ ให้มีความเสถียรตลอดเวลา สามารถให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วทั้งระบบภายในสำนักงานฯ (Intranet) และภายนอกสำนักงานฯ ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) ซึ่งสำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดจ้างบริษัท เอเอ็มอาร์ เอเชีย จำกัด ดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ โดยกำหนดการรับประกันผลงาน คือ การบำรุงรักษาและซ่อมแซมแก้ไขคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ตามสัญญาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดียิ่งเสมอ และให้มีระยะเวลาที่คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ขัดข้องรวมตามเกณฑ์การคำนวณไม่เกินเดือนละ ๒๐ ชั่วโมง หรือร้อยละ ๓ ของเวลาใช้งานทั้งหมดของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของเดือนนั้น โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สามารถบริหารจัดการระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้บริการทั้งภายในและภายนอกสำนักงานฯ โดยไม่มีเหตุขัดข้องจากการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์

๘. ตรวจสอบสภาพการใช้งานของอุปกรณ์เกี่ยวกับสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนดโดยสำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดจ้างบริษัท เอเอ็มอาร์ เอเชีย จำกัด ดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของบริษัท เอเอ็มอาร์ เอเชีย จำกัด รับผิดชอบดูแลตรวจสอบบำรุงรักษาและซ่อมแซมแก้ไขอุปกรณ์เกี่ยวกับสารสนเทศ เดือนละ ๑ ครั้ง นอกจากนี้ส่วนสารสนเทศ สำนักอำนวยการได้จัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการซ่อมแซม แก้ไข และให้คำปรึกษาการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบ PC และ Notebook อย่างต่อเนื่องเป็นประจำ

๙. ปรับปรุงหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) ให้มีสีสันและน่าสนใจ โดยสำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดจ้าง บริษัท เอเอ็มอาร์ เอเชีย จำกัด ดูแลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของบริษัท เอเอ็มอาร์ เอเชีย จำกัด ร่วมกับเจ้าหน้าที่ส่วนสารสนเทศ สำนักอำนวยการ รับผิดชอบดูแลการพัฒนาและปรับปรุงหน้าเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหน้าเว็บไซต์จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

- ๙.๑ การปรับปรุงหน้าเว็บไซต์ (website) ของสำนักกฎหมายปกครอง
- ๙.๒ การปรับปรุงสีและภาพหน้าจอ Homepage ของสำนักงานฯ

กลยุทธ์ที่ ๕ เผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย

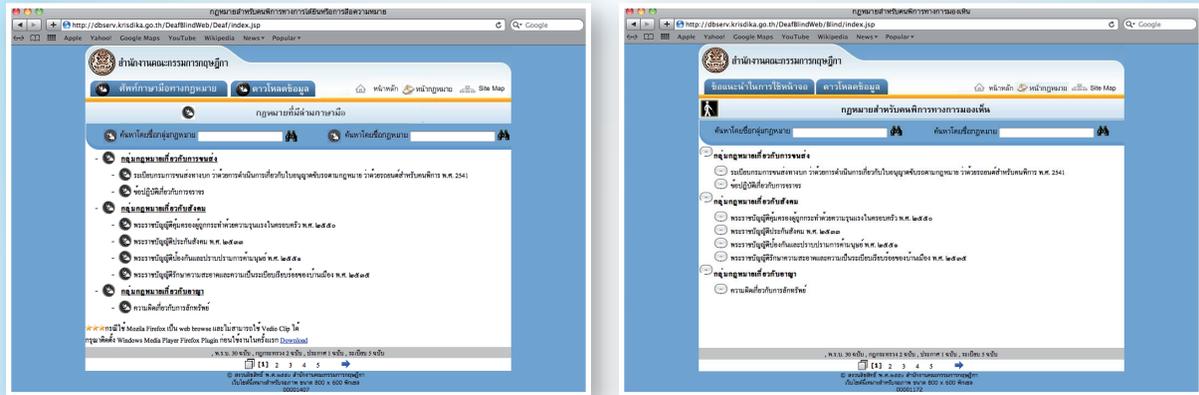
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีการให้บริการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านกฎหมายผ่านทางช่องทางต่างๆ ของสำนักงานฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านกฎหมาย เพื่อให้ประชาชน และผู้รับบริการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและรับบริการข้อมูลวิชาการด้านกฎหมายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้บริการข้อมูลกฎหมายผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์บนเว็บไซต์สำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) โดยได้รวบรวมข้อมูลกฎหมายใหม่ที่มีการประกาศใช้บังคับ นำมาวิเคราะห์และจัดทำเป็นข้อมูลลงในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานฯ และเผยแพร่ในเว็บไซต์ จำนวน ๓,๙๑๑ ฉบับ ดังนี้

ลำดับกฎหมาย	ข้อมูลกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ฉบับ)	ข้อมูลกฎหมายที่เผยแพร่ผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับ)
รัฐธรรมนูญ	๒	๒
พระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด	๔๑	๔๑
พระราชกฤษฎีกา	๑๖๘	๑๖๘
กฎ (เช่น กฎ ก.ตร. กฎ ก.พ. กฎกระทรวง เป็นต้น)	๑๔๘	๑๔๘
ระเบียบ	๓๓๔	๓๓๔
ประกาศ	๒,๗๐๙	๒,๗๐๙
อื่นๆ (เช่น ข้อบังคับ คำสั่ง เป็นต้น)	๔๙๑	๔๙๑
คำวินิจฉัย/คำพิพากษาศาลา	๑๘	๑๘
รวม	๓,๙๑๑	๓,๙๑๑

๒. ปรับปรุงข้อมูลกฎหมายและข้อมูลด้านอื่นๆ ให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(www.krisdika.go.th) ให้เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง โดยสำนักงานฯ ได้มอบหมายศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง และส่วนสารสนเทศ สำนักอำนวยการ รับผิดชอบการดำเนินการปรับปรุงข้อมูลกฎหมายและข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการปรับปรุงข้อมูลกฎหมายและข้อมูลด้านอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ครบถ้วน และนอกจากนี้สำนักงานฯ ได้คัดเลือกงานบริการใหม่ คือ การจัดทำรูปแบบของกฎหมายในลักษณะของ e - Book ที่สามารถ download และนำไปติดตั้งในเครื่องคอมพิวเตอร์แบบ iPad เพื่อให้ใช้งานสะดวกยิ่งขึ้น



๓. จัดทำข้อมูลกฎหมายแบบสื่อผสมสำหรับผู้พิการทางการได้ยินและการมองเห็น เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานฯ จำนวน ๑๘ เรื่อง ดังนี้

- ๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (หมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย)
- ๓.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓.๓ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
- ๓.๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓.๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
- ๓.๖ พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๒๕๔๐
- ๓.๗ พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓.๘ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓.๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓.๑๐ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓.๑๑ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓.๑๒ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓.๑๓ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๓.๑๔ ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๑๕ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยบริการล่ามภาษามือ พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๑๖ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยการช่วยเหลือทางกฎหมายและจัดหาทนายความว่าต่าง แก่ต่างคดีแก่คนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๑๗ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวคนพิการและการออกบัตรการกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๑๘ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๑๘๒) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขรวมทั้งจำนวนคนพิการและคนทุพพลภาพในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ในการหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือคนทุพพลภาพตามมาตรา ๔๗ (๑) (ฎ) แห่งประมวลรัษฎากร และที่แก้ไขเพิ่มเติม



๔. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน เพื่อให้การปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความโปร่งใส ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ และเกิดความเป็นธรรมต่อประชาชน และประชาชนได้มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๓๙ และตระหนักถึงความสำคัญของกฎหมายดังกล่าว โดยสำนักกฎหมายปกครองรับผิดชอบดำเนินการจัดนิทรรศการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ทุกไตรมาส จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

๔.๑ ไตรมาสที่ ๑ ดำเนินการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ในระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ สถานีรถไฟ (หัวลำโพง)

๔.๒ ไตรมาสที่ ๒ ดำเนินการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ในระหว่างวันที่ ๘ - ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ ห้างเทสโก้โลตัส สาขาปิ่นเกล้า

๔.๓ ไตรมาสที่ ๓ ดำเนินการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ในระหว่างวันที่ ๗ - ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ณ บริษัท ขนส่ง จำกัด (สถานีขนส่งหมอชิต)

๔.๔ ไตรมาสที่ ๔ ดำเนินการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ในระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ โรงพยาบาลศิริพยาบาล

๕. จัดโครงการสัมมนาเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์

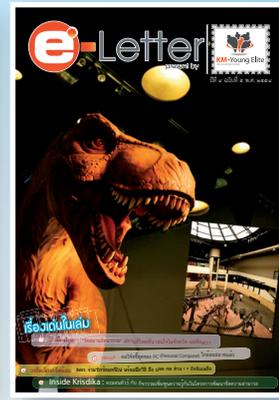


๖. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ช่องทางการให้บริการข้อมูลข่าวสารในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) เพื่อให้ประชาชน และผู้รับบริการได้รับทราบการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของสำนักงานฯ ผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ดังนี้

- ๖.๑ กฤษฎีกาสาร
- ๖.๒ จุลสารกฤษฎีกาโฟกัส (krisdika Focus)
- ๖.๓ โครงการกฤษฎีกาสัญจร
- ๖.๔ โครงการจัดนิทรรศการต่างๆ ของสำนักงานฯ

๗. จัดทำจดหมายข่าว E - Letter by KM Young Elite และเผยแพร่ผ่านระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation : OA) และติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ Team KM Young Elite ได้จัดทำ E - Letter by KM Young Elite จำนวน ๖ ฉบับ ดังนี้

- ๗.๑ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์
 - Focus on new law เรื่อง “การเมืองเรื่องก๊วยเตี๋ย”
 - รักเมืองไทย เรื่อง “พายและปางอุ้ง”
 - เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เรื่อง “โรคที่ควรระวังช่วงน้ำท่วม”
 - Inside กฤษฎีกา เรื่อง “แนะนำครอบครัวผู้บริหาร”
 - IT@Krisdika เรื่อง “Internet Banking”
 - KM Project เรื่อง “กิจกรรมยกย่องชมเชยบุคลากรด้านการจัดการความรู้”
 - คอลัมน์พิเศษ เรื่อง “น้ำเอียนน้ำใจ...สู้ภัยน้ำท่วม”
- ๗.๒ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์
 - Focus on new law เรื่อง “วัฒนธรรมและเหตุผลในการรักษาสิ่งแวดล้อมกับการออกกฎหมายของเยอรมัน”



- รักเมืองไทย เรื่อง “หลงรักเชียงคาน..เลย”
 - เกียรติเล็กเกียรติน้อย เรื่อง “ป้องกันการขับรถหลับใน...ในการเดินทาง”
 - Inside กฤษฎีกา เรื่อง “กฤษฎีกาแพมิลี่”
 - IT@Krisdika เรื่อง “Internet Banking ตอนที่ ๒”
 - KM Project เรื่อง “การเผยแพร่ KM กฤษฎีกาผ่านเว็บไซต์สำนักงานฯ”
- ๗.๓ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์
- Focus on new law เรื่อง “การฟ้องหนังสือพิมพ์ฐานหมิ่นประมาทครั้งแรกของไทย”
 - รักเมืองไทย เรื่อง “ตลาดคลองสวน ๑๐๐ ปี”
 - เกียรติเล็กเกียรติน้อย เรื่อง “พร้อมรับมือ..สึนามิและแผ่นดินไหว ภัยไม่ไกลตัว”
 - Inside กฤษฎีกา เรื่อง “การแข่งขันกอล์ฟ ๗๗ ปี กฤษฎีกาสัมพันธ์”
 - IT@Krisdika เรื่อง “เวลาพิมพ์งาน เราควรใส่กระดาษด้านไหน คำหรือหางยกันแน่?”
 - KM Project เรื่อง “รายงานความคืบหน้าการจัดทำแผนการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ”
- ๗.๔ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์
- Focus on new law เรื่อง “เรื่องราวความเป็นอยู่ของทาสและการออกกฎหมายเพื่อเลิกทาสในสมัยรัชกาลที่ ๕”
 - รักเมืองไทย เรื่อง “วัดสนามรัตนาราม : สถานที่ใหม่ที่น่าสนใจในจังหวัดฉะเชิงเทรา”
 - เกียรติเล็กเกียรติน้อย เรื่อง “ปวดหลัง ไม่ใช่เรื่องจิปาถะ”
 - Inside กฤษฎีกา เรื่อง “การศึกษาดูงานที่ศูนย์ศึกษาวิจัยและพิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ภูกุ้มข้าวและพิพิธภัณฑ์สิรินธร”
 - IT@Krisdika เรื่อง “พีตแบดเตอร์เดือนละครั้ง เสริมพลังให้โน้ตบุ๊คตัวเก่งของคุณได้”
 - KM Project เรื่อง “รายงานความคืบหน้าการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ”
- ๗.๕ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์
- Focus on new law เรื่อง “เหตุเกิดที่วังน้ำเขียว”
 - รักเมืองไทย เรื่อง “ทัวร์ประเพณี งานแห่เทียนเข้าพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี”
 - เกียรติเล็กเกียรติน้อย เรื่อง “ดิ่ง ปลด กด สาย ! ... ถึงดับเพลิง”
 - Inside กฤษฎีกา เรื่อง “ตะลุยเรียน ตะลอนเที่ยว ดินแดนกังหันลม (ภาคแรก)”

- IT@Krisdika เรื่อง “ผลวิจัยชี้... ยุคของ PC (Personal Computer) ใกล้ล่มสลายแล้ว”
- KM Project เรื่อง “รายงานความคืบหน้าการจัดทำแผนการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ”

๗.๖ E - Letter by KM Young Elite ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วยคอลัมน์

- Focus on new law เรื่อง “การบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ : กรณีศึกษาข้อพิพาทระหว่างบริษัท วอลเตอร์ บาว จำกัด กับรัฐบาลไทย”
- รักเมืองไทย เรื่อง “บันทึกธรรมเนียมตราวัดพระธาตุผาแก้ว”
- เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เรื่อง “คิดบวก... เพื่อชีวิตที่ดีกว่า”
- Inside กฎศีกา เรื่อง “ทริปการจัดการองค์ความรู้... ภาคอีสาน”
- IT@Krisdika เรื่อง “ชื่อของอินเทอร์เน็ตอย่างไร... ไม่ให้โดนหลอก”
- KM Project เรื่อง “รายงานการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ”

๘. สรุปข่าวประจำวันที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ผ่านทางเสียงตามสาย “รายการเช้านี้ที่กฎศีกา” ในจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๘.๒๐ น. - ๘.๔๕ น.



๙. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการความรู้ของสำนักงานฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่

- ๙.๑ ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation : OA)
- ๙.๒ ระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Library : DL)
- ๙.๓ E - Letter by KM Young Elite
- ๙.๔ ระบบเสียงตามสายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ๙.๕ บอร์ดประชาสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๐. รวบรวมแบบหรือคำสั่งสำนักงานฯ ที่เกี่ยวกับงานร่างกฎหมายหรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเผยแพร่ในระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Library : DL) ของสำนักงานฯ ดังนี้

- ๑๐.๑ การลงชื่อและตำแหน่งในหนังสือราชการ
- ๑๐.๒ คำอธิบายการพิมพ์หนังสือราชการภาษาไทยด้วยโปรแกรมการพิมพ์ในเครื่องคอมพิวเตอร์ และตัวอย่างการพิมพ์หนังสือ จำนวน ๓ แบบ
- ๑๐.๓ แนวทางการพิมพ์ส่วนราชการเจ้าของเรื่องด้านล้างซ้ายมือของหนังสือส่งออกของสำนักงานฯ
- ๑๐.๔ การพิจารณาผลตรวจของฝ่ายกิจการนิติบัญญัติ (๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔)

๑๐.๕ การจัดทำบันทึกการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ขอรื้อหรือการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พิจารณา)
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. (พิจารณา)
- ขอรื้อหรือปัญหาข้อกฎหมายการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ตรวจบันทึก)

๑๐.๖ การใช้ถ้อยคำในหนังสือจำหน่ายเรื่องของสำนักงานฯ

๑๑. จัดทำและเผยแพร่องค์ความรู้ตามแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผ่านเว็บไซต์สำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation : OA) และระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Library : DL) ดังนี้

- คำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมาย
- มติที่ประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย (Staff)
- คำสั่งสำนักงานฯ และแบบฟอร์มหนังสือ
- เอกสารเกี่ยวกับแบบกฎหมายหรือผลการค้นคว้ากฎหมายของสำนัก/ศูนย์/สถาบัน/ฝ่ายกฎหมาย ที่เสนอต่อที่ประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย
- เอกสารหรือบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการร่างกฎหมายหรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย
- คำสั่ง หนังสือเวียน และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ
- เอกสารความรู้เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนัก/ศูนย์/สถาบัน/ฝ่ายกฎหมาย ที่เสนอต่อที่ประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย
- สร้าง BLOG ชุมชนคนร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมาย ในระบบ OM
- กิจกรรมการสัมมนาของทีม KM Young Elite
- เวทีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การทำงานของบุคลากรของสำนักงานฯ
- การเสวนากับผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านกฎหมายหรือด้านบริหาร
- การเผยแพร่ให้ความรู้เทคนิคด้าน IT
- สายด่วน KM
- การตอบคำถามจากตู้ ปณ. KM Young Elite (สารพันปัญหาทำงาน)
- การจัดทำ E - Letter by KM Young Elite





๑๒. จัดกิจกรรม “โครงการกฤษฎีกาสัญจร” เป็นโครงการที่เน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชานิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะเป็นบุคคลที่มีบทบาทต่อแวดวงกฎหมายในอนาคต ให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง “การร่างกฎหมายและการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย” การใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์สำนักงานฯ เพื่อสืบค้นกฎหมาย ตลอดจนการแนะนำเส้นทางในวิชาชีพนิติศาสตร์ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้จัดกิจกรรม จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๑๒.๑ โครงการ “โครงการกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔” ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๑๒.๒ โครงการ “โครงการกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔” ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

๑๒.๓ โครงการ “โครงการกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔” ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔



๑๓. เผยแพร่สื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับกฎหมายและเรื่องอื่นๆ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

๑๓.๑	วารสารกฎหมายปกครอง	จำนวน	๓ ฉบับ
๑๓.๒	กฤษฎีกาสาร	จำนวน	๖ ฉบับ
๑๓.๓	จูลสารกฤษฎีกาโฟกัส (Krisdika Focus)	จำนวน	๑๒ ฉบับ
๑๓.๔	ข่าวสารพัฒนากฎหมาย	จำนวน	๑๒ ฉบับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยสถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชนได้จัดการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับต้น (ระดับปฏิบัติการ) รุ่นที่ ๘ และระดับกลาง (ระดับชำนาญการขึ้นไป) รุ่นที่ ๑๑ และรุ่นที่ ๑๒ และจัดให้มีการประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยการสอบข้อเขียน (ผู้ที่ผ่านการผ่านการทดสอบข้อเขียนต้องมีคะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐) และการประเมินโครงการพัฒนากฎหมาย (ต้องได้รับการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีมาก หรือผ่านการประเมิน) และจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมายและการดำเนินคดีปกครอง รุ่นที่ ๕ และรุ่นที่ ๖ การฝึกอบรมและประเมินผลดังกล่าวปรากฏผลดังนี้



๑. หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับต้น (ระดับปฏิบัติการ) รุ่นที่ ๘ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน - วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๒๐๐ คน ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบ ๑๙๙ คน และผ่านการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๑๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๐

๒. หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลาง (ระดับชำนาญการขึ้นไป) รุ่นที่ ๑๑ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม - วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๒๐๐ คน ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบ ๒๐๐ คน และผ่านการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๑๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๐

๓. หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลาง (ระดับชำนาญการขึ้นไป) รุ่นที่ ๑๒ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๘ พฤษภาคม - วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๒๐๐ คน ผู้มีสิทธิ์เข้าสอบ ๑๙๘ คน และผ่านการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๑๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๗

๔. การฝึกอบรมหลักสูตรการร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมายและการดำเนินคดีปกครอง รุ่นที่ ๕ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๓ มกราคม - วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑๐๐ คน และผ่านการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙

๕. การฝึกอบรมหลักสูตรการร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมายและการดำเนินคดีปกครอง รุ่นที่ ๖ ดำเนินการระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน - วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑๐๙ คน และผ่านการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน ๑๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

โดยเฉลี่ยทั้ง ๕ หลักสูตร มีผู้ผ่านการฝึกอบรมตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๘๐

ปัญหา/อุปสรรคการดำเนินงาน

๑. จำนวนบุคลากรทางกฎหมายไม่เพียงพอกับปริมาณงาน และมีระยะเวลาในการดำเนินงานจำกัด เนื่องจากบุคลากรระดับกลางถึงระดับสูงต้องเข้าร่วมประชุมชี้แจงและจัดทำร่างกฎหมายของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ รวมทั้งการได้รับแต่งตั้ง/มอบหมายเป็นกรรมการในรัฐสภา/กรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร พรรคร่วมรัฐบาล การชี้แจงต่อรัฐสภา และการเป็นกรรมการ/ผู้แทนสำนักงานฯ ในการช่วยเหลืองานด้านกฎหมายแก่หน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งเป็นวิทยากรบรรยายในหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก ทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานประจำของสำนักงานฯ

๒. การพิจารณากฎหมายแต่ละฉบับมีลักษณะเฉพาะตามสภาพหลักการของร่างกฎหมายนั้น จึงไม่อาจกำหนดระยะเวลามาตรฐานในการพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละประเภทได้ เพราะจะกระทบกับคุณภาพของร่างกฎหมายซึ่งจะมีปัญหากระทบกับประชาชนทั้งประเทศไปด้วย

เงื่อนไขความสำเร็จ/ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน

๑. คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายของประเทศ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการบริหารราชการแผ่นดิน กอปรกับบุคลากรของสำนักงานฯ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายเป็นอย่างดี ทำให้สามารถปฏิบัติงานตรวจพิจารณา ร่างกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

๒. ผู้บริหารทุกระดับและบุคลากรด้านกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีความรู้ ความเข้าใจ มีความเชี่ยวชาญทางกฎหมายทุกด้านเป็นอย่างดี และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด

๓. มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ได้แก่ ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation) มาใช้ในการบริหารจัดการ จัดเก็บข้อมูล ตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย

๔. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานฯ ให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และทันสมัยตลอดเวลา พร้อมให้บริการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Internet) ได้แก่ เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) และ www.lawreform.go.th)

๕. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบค้นหาข้อมูลทางกฎหมายของสำนักงานฯ ผ่านทางเว็บไซต์ www.krisdika.go.th ให้ได้มาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการข้อมูลทางกฎหมายให้สามารถค้นหาข้อมูลทางกฎหมายได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

๖. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ โดยมีสถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชนเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร ทำให้การดำเนินงานด้านการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐของสำนักงานฯ มีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสัมฤทธิ์ และส่วนราชการต่างๆ ให้ความสำคัญและจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรต่างๆ เพื่อการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ/สิ่งที่ควรพัฒนาปรับปรุง

๑. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรดำเนินการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานฯ ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานฯ และสามารถให้บริการข้อมูลกฎหมายและข้อมูลข่าวสารด้านอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

๒. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ภายในองค์กร โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับของสำนักงานฯ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมายและด้านอื่นๆ ให้แก่บุคลากรของสำนักงานฯ จากรุ่นปัจจุบันสู่รุ่นต่อไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและเตรียมความพร้อมสู่อนาคต



ส่วนที่ ๓

รายงานการเงิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2554

	บาท	ร้อยละ
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	1,230,162.00	0.76
รายได้ค้างรับ	2,853,632.00	1.76
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	655,526.69	0.40
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	4,739,320.69	2.92
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	157,577,986.34	97.08
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	37.00	0.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	157,578,023.34	97.08
รวมสินทรัพย์	162,317,344.03	100.00

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 งบแสดงฐานะการเงิน
 ณ วันที่ 30 กันยายน 2554



	บาท	ร้อยละ
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	7,005,241.65	4.32
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	305,750.67	0.19
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	438,162.00	0.27
รวมหนี้สินหมุนเวียน	7,749,154.32	4.78
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว	800,000.00	0.49
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว	1,772,374.21	1.09
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	2,572,374.21	1.58
รวมหนี้สิน	10,321,528.53	6.36
สินทรัพย์สุทธิ	151,995,815.50	93.64
สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน	48,310,457.79	29.76
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม	103,685,357.71	63.88
รวมสินทรัพย์สุทธิ	151,995,815.50	93.64

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

	บาท	ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากรัฐบาล		
รายได้จากงบประมาณ	364,331,479.13	99.83
รวมรายได้จากรัฐบาล	364,331,479.13	99.83
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	638,194.42	0.17
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	638,194.42	0.17
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	364,969,673.55	100.00
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	199,460,207.28	54.65
ค่าบำเหน็จบำนาญ	10,333,685.13	2.83
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	8,072,247.15	2.21
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	19,652.00	0.01
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายสอย	116,241,669.40	31.85
ค่าสาธารณูปโภค	5,929,461.65	1.62
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	58,726,678.64	16.09
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	26,092.50	0.01
ค่าใช้จ่ายอื่น	391,220.00	0.11
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	399,200,913.75	109.38
รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	(34,231,240.20)	(9.38)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554



	บาท	ร้อยละ
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		
ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(75,541.01)	(0.02)
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	(75,541.01)	(0.02)
รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	(34,306,781.21)	(9.40)
รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	(34,306,781.21)	(9.40)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้



หมายเหตุประกอบงบการเงิน

1. สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
2. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
3. อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)
4. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)
5. เจ้าหนี้ระยะสั้น
6. หนี้สินหมุนเวียนอื่น
7. รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม
8. รายได้จากงบประมาณ
9. ค่าใช้จ่ายบุคลากร
10. ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย
11. ค่าสาธารณูปโภค
12. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย
13. รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน
14. รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน
15. รายงานรายได้แผ่นดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุที่ 1 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1.1 หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์คงค้าง โดยเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักการ และนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 ตามประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 การจัดประเภทและการจัดรายการในงบการเงินถือปฏิบัติตามหนังสือ กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0423.2/ว 410 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2551 เรื่องรูปแบบรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐ

1.2 หน่วยงานที่เสนอรายงาน

งบการเงินนี้เป็นการแสดงภาพรวมรายการทางบัญชีที่เกิดขึ้นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

1.3 ขอบเขตของข้อมูลในรายงาน

รายการทางบัญชีที่แสดงในงบการเงิน เป็นรายการที่เกิดจากการได้มา การบริหารจัดการการใช้จ่ายเงิน ทั้งเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

1.4 การรับรู้รายได้

- รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง
- รายได้จากเงินนอกงบประมาณรับรู้เมื่อเกิดรายได้
- รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงิน และแสดงรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บได้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

1.5 วัสดุคงเหลือ

แสดงในราคาทุนและตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

1.6 อาคารและอุปกรณ์

- อาคารแสดงในราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ประกอบด้วยอาคารที่สำนักงานฯ มีกรรมสิทธิ์และอาคารที่สำนักงานฯ ไม่มีกรรมสิทธิ์แต่ได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน

- อุปกรณ์ แสดงในราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- อุปกรณ์ที่ได้มาก่อนปี 2540 ไม่นำมาบันทึกบัญชี แต่บันทึกไว้ในทะเบียนคุมสินทรัพย์
- อุปกรณ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540-2545 บันทึกเฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป
- อุปกรณ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นไป บันทึกเฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป
- สำนักงานฯ เช่าที่ดินจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เป็นที่ทำการสำนักงานฯ อาคาร 2 ซึ่งที่ดินดังกล่าวมีอาคารเลขที่ 19 (อาคารที่ทำการของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเดิม)

ตั้งอยู่ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2525 มูลค่าสุทธิของอาคารก่อนปรับปรุงคงเหลือ จำนวน 1 บาท

- บัญชีอาคารเพื่อประโยชน์อื่นเป็นรายละเอียดของบัญชีส่วนปรับปรุงอาคารเช่าซึ่งรอการปรับปรุงระบบ GFMS ของกรมบัญชีกลาง

1.7 สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน

แสดงในราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 หมายเหตุประกอบงบการเงิน
 สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

1.8 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายคำนวณจากราคาทุนของอาคารและอุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ดังนี้

อาคารสิ่งปลูกสร้าง	20-40 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3-5 ปี
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	2-5 ปี
ครุภัณฑ์อื่น ๆ	2-12 ปี

หมายเหตุที่ 2 - เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	หน่วย:บาท
เงินตราของราชการ	800,000.00
เงินฝากคลัง	
เงินฝากต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (00901)	430,162.00
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	1,230,162.00

หมายเหตุที่ 3 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)

	หน่วย:บาท
อาคาร	
อาคารสำนักงาน	9,552,550.57
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	1,786,208.06
อาคารสำนักงาน (สุทธิ)	7,766,342.51
อาคารเพื่อประโยชน์อื่น	20,922,279.21
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	3,263,229.38
อาคารเพื่อประโยชน์อื่น (สุทธิ)	17,659,049.83
สิ่งปลูกสร้าง ที่ราชพัสดุ	5,680,000.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	1,266,298.85
สิ่งปลูกสร้างที่ราชพัสดุ (สุทธิ)	4,413,701.15

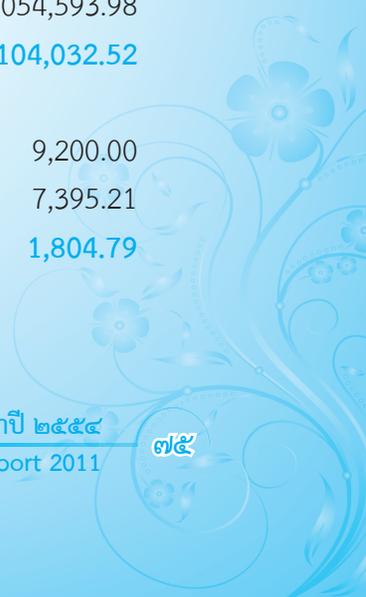
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 หมายเหตุประกอบงบการเงิน
 สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554



หมายเหตุที่ 3 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)(ต่อ)

หน่วย:บาท

อาคารและสิ่งปลูกสร้างไม่ระบุรายละเอียด	48,845,020.10
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	29,074,022.05
อาคารและสิ่งปลูกสร้างไม่ระบุรายละเอียด (สุทธิ)	19,770,998.05
รวมอาคาร (สุทธิ)	49,610,091.54
อุปกรณ์	
ครุภัณฑ์สำนักงาน	31,527,522.18
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	5,130,527.20
ครุภัณฑ์สำนักงาน (สุทธิ)	26,396,994.98
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	13,384,586.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	8,559,825.56
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง (สุทธิ)	4,824,760.44
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	2,306,054.70
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	1,671,452.37
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ (สุทธิ)	634,602.33
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	3,407,488.27
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	2,482,946.67
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่ (สุทธิ)	924,541.60
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	238,158,626.50
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	163,054,593.98
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	75,104,032.52
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	9,200.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	7,395.21
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว (สุทธิ)	1,804.79



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุที่ 3 อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)(ต่อ)

	หน่วย:บาท
ครุภัณฑ์ไม่ระบุรายละเอียด	66,272,324.12
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	66,191,165.98
ครุภัณฑ์ไม่ระบุรายละเอียด (สุทธิ)	81,158.14
รวม อุปกรณ์ (สุทธิ)	107,967,894.80
รวมอาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	157,577,986.34

หมายเหตุที่ 4 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)

	หน่วย:บาท
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	27,170,382.65
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	27,170,350.65
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	32.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น ประกอบด้วย	
ค่าลิขสิทธิ์	1,346,400.00
Lease Line	1,034,400.00
รวม	2,380,800.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	2,380,795.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น (สุทธิ)	5.00
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	37.00

หมายเหตุที่ 5 เจ้าหนี้ระยะสั้น

	หน่วย:บาท
เจ้าหนี้การค้า-บุคคลภายนอก	6,930,937.31
เจ้าหนี้อื่น-หน่วยงานภาครัฐ	74,304.34
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	7,005,241.65

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554



หมายเหตุที่ 6 หนี้สินหมุนเวียนอื่น

	หน่วย:บาท
เงินประกันผลงาน	8,000.00
เงินประกันอื่น ๆ	430,162.00
รวมหนี้สินหมุนเวียนอื่น	438,162.00

หมายเหตุที่ 7 รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม

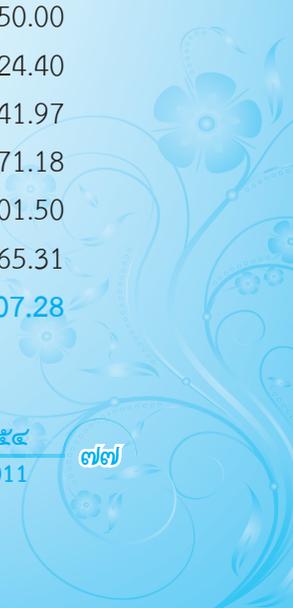
	หน่วย:บาท
ยอดยกมา ณ วันต้นงวด	137,992,138.92
หัก รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิปีนี้	34,306,781.21
ยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด	103,685,357.71

หมายเหตุที่ 8 รายได้จากงบประมาณ

	หน่วย:บาท
รายได้จากงบบุคลากร	180,003,290.21
รายได้จากงบลงทุน	25,865,873.36
รายได้จากงบดำเนินงาน	125,933,039.00
รายได้จากงบอุดหนุน	26,092.50
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	6,182,185.00
รายได้จากงบกลาง	27,832,390.30
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	1,511,391.24
รวมรายได้จากงบประมาณ	364,331,479.13

หมายเหตุที่ 9 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	หน่วย:บาท
เงินเดือน	172,812,952.92
ค่าล่วงเวลา	147,450.00
ค่าจ้าง	6,264,924.40
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	4,501,741.97
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	5,008,971.18
เงินช่วยการศึกษาบุตร	454,301.50
ค่ารักษาพยาบาล	10,269,865.31
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	199,460,207.28



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุที่ 10 ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย

	หน่วย:บาท
ค่าวัสดุ	7,358,406.14
ค่าซ่อมแซมและค่าบำรุงรักษา	988,467.92
ค่าเชื้อเพลิง	658,513.26
ค่าจ้างเหมาบริการ - บุคคลภายนอก	33,255,964.20
ค่าจ้างเหมาบริการ - หน่วยงานภาครัฐ	20,272,818.00
ค่าเบี้ยประกันภัย	12,388.46
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าน้อยกว่าเกณฑ์	3,571.05
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	45,486,122.50
ค่ารับรองและพิธีการ	441,957.00
ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ - หน่วยงานภาครัฐ	2,738,625.00
ค่าวิจัยและพัฒนา - หน่วยงานภาครัฐ	3,293,500.00
ค่าวิจัยและพัฒนา - ภายนอก	100,000.00
ค่าใช้จ่ายผลึกส่งเป็นรายได้แผ่นดิน	410,082.73
ค่าประชาสัมพันธ์	335,750.00
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	368,382.64
ค่าตอบแทนเฉพาะงาน	473,020.50
ค่าตอบแทนอื่น	44,100.00
รวมค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย	116,241,669.40

หมายเหตุที่ 11 ค่าสาธารณูปโภค

	หน่วย:บาท
ค่าไฟฟ้า	4,307,898.16
ค่าน้ำประปา	315,030.85
ค่าโทรศัพท์	868,805.64
ค่าไปรษณีย์	437,727.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	5,929,461.65

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554



หมายเหตุที่ 12 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	หน่วย:บาท
ค่าเสื่อมราคาอาคารสำนักงาน	1,340,980.76
ค่าเสื่อมราคาอาคารเพื่อประโยชน์อื่น	1,980,817.04
ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์สำนักงาน	2,568,288.77
ค่าเสื่อมราคายานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	1,798,809.58
ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	280,335.36
ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	418,005.28
ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	47,640,237.76
ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	1,840.07
ค่าตัดจำหน่ายโปรแกรมคอมพิวเตอร์	253,385.66
ค่าเสื่อมราคาสิ่งปลูกสร้างราชพัสดุ	202,922.40
ค่าเสื่อมราคาอาคารและสิ่งปลูกสร้างไม่ระบุฯ	1,776,182.56
ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ไม่ระบุฯ	464,873.40
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	58,726,678.64



หมายเหตุที่ 13 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน (2554)

หน่วย : บาท

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ / สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานงบประมาณ : พัฒนา กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ผลผลิตที่ 1 : งานร่างกฎหมายและ ให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย					
งบบุคลากร	176,424,700.00	-	-	176,413,895.51	10,804.49
งบดำเนินงาน	96,279,670.26	821,400.00	3,526,547.22	91,931,707.76	15.28
งบลงทุน	10,312,679.74	5,500,000.00	1,536,188.34	3,276,429.74	61.66
งบเงินอุดหนุน	26,100.00	-	-	26,092.50	7.50
งบรายจ่ายอื่น	3,069,850.00	-	640,000.00	2,429,707.50	142.50
รวม	286,113,000.00	6,321,400.00	5,702,735.56	274,077,833.01	11,031.43

หน่วย : บาท

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ / สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานงบประมาณ : พัฒนา กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ผลผลิตที่ 2 : พัฒนานักกฎหมาย ภาครัฐ					
งบบุคลากร	7,787,350.00	-	-	7,787,330.06	19.94
งบดำเนินงาน	23,062,150.00	-	96,300.00	22,923,413.13	42,436.87
งบลงทุน	1,400,000.00	-	1,400,000.00	-	-
งบเงินอุดหนุน	-	-	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	-	-	-	-	-
รวม	32,249,500.00	-	1,496,300.00	30,710,743.19	42,456.81

หมายเหตุที่ 14 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน

หน่วย : บาท

รายการ	เงินกันไว้ เบิกเหลือในปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานงบประมาณ : พัฒนากฎหมายและ กระบวนการยุติธรรม ผลผลิตที่ 1 : งานร่างกฎหมายและให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	8,342,791.21	3,891,401.09	4,451,390.12
งบลงทุน	34,421,960.00	32,462,895.44	1,959,064.56
งบเงินอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	6,550,000.00	5,356,000.00	1,194,000.00
รวม	49,314,751.21	41,710,296.53	7,604,454.68

หน่วย : บาท

รายการ	เงินกันไว้ เบิกเหลือในปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานงบประมาณ : พัฒนากฎหมายและ กระบวนการยุติธรรม ผลผลิตที่ 2 : พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ			
งบบุคลากร	-	-	-
งบดำเนินงาน	4,398,979.00	4,398,979.00	-
งบลงทุน	3,310,000.00	3,234,036.48	75,963.52
งบเงินอุดหนุน	-	-	-
งบรายจ่ายอื่น	-	-	-
รวม	7,708,979.00	7,633,015.48	75,963.52



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 หมายเหตุประกอบงบการเงิน
 สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2554

หมายเหตุที่ 15 รายงานรายได้แผ่นดิน

หน่วย:บาท

รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ

รายได้ค่าของเบ็ดเตล็ด 235,374.00

รายได้อื่น

รายได้ดอกเบี้ยเงินฝากที่สถาบันการเงิน 1,432.66

รายได้จากการริบทรัพย์และการชดเชยค่าเสียหาย 1,500.00

รายได้จากค่าปรับอื่น 271,797.91

เงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน 1,099,594.96

รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอื่น 146,201.25 1,520,526.78

รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ 1,755,900.78

รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง (1,755,900.78)

สุทธิ 0.00



ตารางที่ 1 รายงานต้นทุนรวมของหน่วยงานโดยแยกประเภทตามแหล่งของเงิน

ประเภทค่าใช้จ่าย	เงินในงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	งบกลาง	รวม
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	184,760,963.71		14,699,243.57	199,460,207.28
2. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม	8,072,247.15			8,072,247.15
3. ค่าใช้จ่ายเดินทาง	19,652.00			19,652.00
4. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ และ สาธารณูปโภค	121,802,439.23	368,691.82		122,171,131.05
5. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	33,920,541.65	24,603,214.59	202,922.40	58,726,678.64
6. ค่าใช้จ่ายดำเนินงานรักษาความ มั่นคงของประเทศ	0.00	0.00	0.00	0.00
7. ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	26,092.50			26,092.50
9. ค่าใช้จ่ายสวัสดิการสังคม	0.00	0.00	0.00	0.00
10. ต้นทุนในการผลิตผลผลิตอื่น	444,994.57	21,766.44	0.00	466,761.01
รวมต้นทุนผลผลิต	349,046,930.81	24,993,672.85	14,902,165.97	388,942,769.63

หมายเหตุ : (อธิบายความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในระบบ GFMS และ ต้นทุนที่นำมาคำนวณต้นทุนผลผลิต)

ค่าใช้จ่ายในระบบ GFMS

388,942,769.63

หัก ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องในการผลิต

บ้านอายุปกติ

6,752,160.72

เงินช่วยเหลือรายเดือนผู้รับเบี้ยหวัดบ้านอายุ

28,032.00

เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบ้านอายุ

1,060,284.00

เงินบำเหน็จ

105,315.00

บำเหน็จดำรงชีพ

200,000.00

บำเหน็จรายเดือนสำหรับการเบิกเงินบำเหน็จลูกจ้าง

95,844.00

เงินช่วยการศึกษาบุตร

19,995.00

ค่ารักษาพยาบาลคนไข้นอก - รพ.รัฐ - ผู้รับเบี้ยหวัดบ้านอายุ

1,212,915.75

ค่ารักษาพยาบาลคนไข้ใน - รพ.รัฐ - ผู้รับเบี้ยหวัด/บ้านอายุ

841,538.66

ค่ารักษาพยาบาลคนไข้ใน - รพ.เอกชน - เบี้ยหวัด/บ้านอายุ

17,600.00

คช.ระหว่างหน่วยงาน - น/งส่งเงินเบิกเกินส่งคืนให้บก.

1,511,391.24

T/E- หน่วยงานโอนให้ บก. - เงินนอกงบประมาณ

692,463.00

T/E- โอนรายได้แผ่นดินให้ บก.

1,755,900.78

ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน - ปรับเงินฝากคลัง

538,404.50

14,831,844.65

รวมต้นทุนผลผลิต

374,110,924.98

ตารางที่ 2 รายงานต้นทุนตามศูนย์ต้นทุนแยกตามประเภทค่าใช้จ่าย

ศูนย์ต้นทุน	ค่าใช้จ่ายทางตรง						ค่าใช้จ่ายทางอ้อม						รวม
	ค่าใช้จ่ายบุคลากร	ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ และ สาธารณูปโภค	ค่าใช้จ่ยด้าน การฝึกอบรม	ค่าเสื่อมราคา และ ค่าตัดจำหน่าย	ค่าใช้จ่าย อื่น*	รวม	ค่าเสื่อมราคา ใช้สอยวัสดุและ สาธารณูปโภค	ค่าใช้จ่ย บุคลากร	ค่าใช้จ่าย อื่น*	รวม	รวม		
1. ฝ่ายร่างกฎหมายและ ให้ความเห็นทางกฎหมาย (0100900002)	102,223,799.00	49,822,239.35	528,862.27	756,500.79	36,184.50	153,367,585.91	17,526,364.56	3,657,889.39	111,703.38	42,920,291.92	196,287,877.83		
2. ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง (0100900004)	11,274,520.28	6,388,452.61	5,000.00	135,865.38	0.00	17,803,838.27	4,217,238.95	513,387.98	26,876.62	9,928,800.69	27,732,638.96		
3. สำนักกฎหมายปกครอง (0100900006)	17,436,072.87	628,537.85	534,492.00	69,000.69	5,095.00	18,673,198.41	3,655,332.44	791,473.15	23,297.59	8,955,136.23	27,628,334.64		
4. สำนักกฎหมายต่างประเทศ (0100900007)	8,167,530.31	44,969.18		1,650,743.83	0.00	9,863,243.32	1,780,568.46	385,040.99	11,347.40	4,360,033.20	14,223,276.52		
5. สำนักหลักนิติบัญญัติ (0100900008)	14,725,100.23	40,424.57		88,799.30	0.00	14,854,324.10	3,092,772.57	705,908.47	19,711.03	7,611,757.38	22,466,081.48		
6. สถาบันพัฒนานักกฎหมาย มหาชน (0100900005)	8,455,257.40	20,962,164.56	2,632,925.38	1,305,985.06	186,020.00	33,542,352.40	2,155,698.44	513,387.99	15,529.22	5,672,836.47	39,215,188.87		
ศูนย์ต้นทุนสนับสนุน													
1. ผู้บริหาร (0100900000)	7,463,662.20	170,879.99	32,100.00	485,721.97	0.00	8,152,364.16	1,124,466.39	192,520.50	7,165.59	2,709,998.30	10,862,362.46		
2. สำนักอำนวยการ (0100900003)	20,751,366.43	345,321.45	4,338,867.50	-0.00	4,467.00	25,440,022.38	10,215,699.68	2,203,290.09	65,108.19	25,086,986.49	50,527,008.87		
รวม	190,497,308.72	78,402,989.56	8,072,247.15	4,492,617.02	251,766.50	281,696,928.95	43,768,141.49	8,962,898.56	280,739.01	107,245,840.68	388,942,769.63		

* ให้น้องงานพิจารณาค่าใช้จ่ายจากตารางที่ 1 โดยเรียงลำดับประเภทค่าใช้จ่ายในหัวคอลัมน์ในตารางที่ 2 นี้ โดยเท่าที่พื้นที่กระดาษจะทำได้ และค่าใช้จ่ายที่เหลือให้รวมอยู่ในประเภทค่าใช้จ่ายอื่น

ตารางที่ 3 รายงานต้นทุนกิจกรรมย่อยแยกตามแหล่งของเงิน

กิจกรรมย่อย	เงินในงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ (หน่วยนับ)	ต้นทุนต่อหน่วย
กิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก							
1. การดำเนินงานร่างกฎหมาย	66,925,754.88	42,844.31	2,594,217.79	8,952,334.16	78,515,151.13	614 เรื่อง	127,874.84
2. การให้ความเห็นทางกฎหมาย	84,475,581.39	61,741.46	3,609,411.00	12,834,498.77	100,981,232.61	413 เรื่อง	244,506.62
3. การประสานงานนิติบัญญัติ	16,731,438.72	10,711.08	648,554.45	2,238,083.54	19,628,787.78	320 ครั้ง	61,339.96
4. การดำเนินการวิจัยและพัฒนากฎหมาย	16,731,438.72	10,711.08	648,554.45	2,238,083.54	19,628,787.78	5 เรื่อง	3,925,757.56
5. การพัฒนาข้อมูลกฎหมายกลาง	10,828,879.73	12,880.75	370,977.74	2,653,581.27	13,866,319.48	117 เล่ม	118,515.55
6. การเผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย	10,828,879.73	12,880.75	370,977.74	2,653,581.27	13,866,319.48	3,911 ฉบับ	3,545.47
7. การให้ความเห็นทางกฎหมายปกครอง	19,685,645.81	20,108.51	1,061,116.50	4,098,630.37	24,865,501.19	137 เรื่อง	181,500.01
8. การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจกฎหมายปกครอง	2,187,293.98	2,234.28	117,901.83	455,403.37	2,762,833.47	4 ครั้ง	690,708.37
9. การจัดทำคำแปลกฎหมายและเอกสารทางกฎหมาย	9,770,698.93	10,875.28	607,882.13	3,833,820.16	14,223,276.51	28 เรื่อง	507,974.16
10. ด้านการฝึกอบรมนักกฎหมายภาครัฐ	34,064,319.05	14,886.22	841,777.72	4,294,205.88	39,215,188.87	809 คน	48,473.66
กิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุน							
11. ด้านการเงินและบัญชี	2,967,019.35	15,837.95	286,463.42	1,086,455.91	4,355,776.63	5,583 จำนวนเอกสารรายการ	780.19
12. ด้านการพัสดุ	1,186,807.74	6,335.18	114,585.37	434,582.36	1,742,310.65	567 จำนวนครั้งของการจัดซื้อจัดจ้าง	3,072.86
13. ด้านบริหารบุคลากร	2,967,019.35	15,837.95	286,463.42	1,086,455.91	4,355,776.63	409 จำนวนบุคลากร	10,649.82
14. ด้านพัฒนาทรัพยากรบุคคล	7,714,250.30	41,178.67	744,804.90	2,824,785.36	11,325,019.23	162,401 จำนวนชั่วโมง/คนการฝึกอบรม	69.74
15. ด้านตรวจสอบภายใน	1,441,435.75	1,166.94	85,832.41	318,166.52	1,846,601.62	210 จำนวนงานตรวจสอบ/คนวัน	8,793.34
16. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายในหน่วยงาน	3,263,721.28	17,421.74	315,109.77	1,195,101.50	4,791,354.29	598 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์	8,012.30
17. ด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์	593,403.87	3,167.59	57,292.68	217,291.18	871,155.33	1 ระบบ	871,155.33
18. ด้านแผนงาน	2,076,913.54	11,086.56	200,524.40	760,519.14	3,049,043.64	3 ด้าน	1,016,347.88
19. ด้านพัฒนาระบบบริหารราชการ	7,037,598.07	5,697.41	419,064.10	1,553,401.26	9,015,760.84	4 ด้าน	2,253,940.21
20. ด้านงานสารบรรณ	2,373,615.48	12,670.36	229,170.74	869,164.73	3,484,621.30	12,035 จำนวนหนังสือ เข้า-ออก	289.54
21. ด้านยานพาหนะ	8,010,952.24	42,762.46	773,451.25	2,933,430.95	11,760,596.89	155,286 กิโลเมตร	75.74
22. การประชาสัมพันธ์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	3,263,721.28	17,421.74	315,109.77	1,195,101.50	4,791,354.29	1,004 เรื่อง	4,772.27

ตารางที่ 4 รายงานต้นทุนกิจกรรมหลักแยกตามแหล่งของเงิน

กิจกรรมหลัก	เงินในงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ (หน่วยนับ)	ต้นทุนต่อหน่วย
1. ร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	204,259,356.13	208,977.05	9,248,594.01	36,598,239.18	250,315,166.36	1,028 เรื่อง	243,497.24
2. การพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลกฎหมาย	38,298,629.27	39,183.20	1,734,111.38	6,862,169.85	46,934,093.69	1 ระบบ	46,934,093.69
3. งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	12,766,209.76	13,061.07	578,037.13	2,287,389.95	15,644,697.90	162,716 ครั้ง	96.15
4. การเพิ่มประสิทธิภาพให้กับนักกฎหมายภาครัฐ	56,812,084.29	122,775.09	2,981,575.99	12,329,935.68	72,246,371.05	809 คน	89,303.30
5. งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนพัฒนา นักกฎหมายภาครัฐ	2,990,109.70	6,461.85	156,925.05	648,943.98	3,802,440.58	18,080 ครั้ง	210.31
รวม	315,126,389.15	390,458.25	14,699,243.55	58,726,678.63	388,942,769.58		

ตารางที่ 5 รายงานต้นทุนผลผลิตย่อยแยกตามแหล่งของเงิน

ผลผลิตย่อย	เงินในงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ (หน่วยนับ)	ต้นทุนต่อหน่วย
1. การดำเนินงานร่างกฎหมาย	125,775,800.14	121,818.90	5,390,770.85	21,121,585.53	152,409,975.42	614 เรื่อง	248,224.72
2. การให้ความเห็นทางกฎหมาย	129,548,395.02	139,402.41	6,169,971.66	24,626,213.44	160,483,982.53	414 เรื่อง	387,642.47
3. พัฒนาศักยภาพภาครัฐระดับต้น	17,095,371.41	41,838.46	976,018.87	3,968,442.73	22,081,671.47	200 คน	110,408.36
4. พัฒนาศักยภาพภาครัฐระดับกลาง	25,611,451.17	45,560.02	1,186,463.30	5,041,994.20	31,885,468.69	400 คน	79,713.67
5. ร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมาย และการดำเนินคดีปกครอง	17,095,371.41	41,838.46	976,018.87	3,968,442.73	22,081,671.47	209 คน	105,653.93
รวม	315,126,389.15	390,458.25	14,699,243.55	58,726,678.63	388,942,769.58		

ตารางที่ 6 รายงานต้นทุนผลผลิตหลักแยกตามแหล่งของเงิน

ผลผลิตหลัก	เงินในงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ (หน่วยนับ)	ต้นทุนต่อหน่วย
1. ร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	255,324,195.16	261,221.31	11,560,742.51	45,747,798.97	312,893,957.95	1,028 เรื่อง	304,371.55
2. พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ	59,802,193.99	129,236.94	3,138,501.04	12,978,879.66	76,048,811.63	809 คน	94,003.48
รวม	315,126,389.15	390,458.25	14,699,243.55	58,726,678.63	388,942,769.58		

ตารางเปรียบเทียบผลการดำเนินงานต้นทุนผลิตภัณฑ์ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานต้นทุนกิจกรรมย่อยแยกตามแหล่งเงิน

กิจกรรมย่อย	ต้นทุนผลิตภัณฑ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 52 - ก.ย. 53)										ต้นทุนผลิตภัณฑ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 53 - ก.ย. 54)									
	เงินใน จ.ม.	เงินออก จ.ม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุนต่อหน่วย	เงินใน จ.ม.	เงินออก จ.ม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุนต่อหน่วย	ต้นทุนรวมเพิ่มขึ้น/ลด %	หน่วยนับเพิ่มขึ้น/ลด %	ต้นทุนต่อหน่วยเพิ่มขึ้น/ลด %	
กิจกรรมย่อยหน่วยงานหลัก																				
1. การดำเนินงานทางกฎหมาย	61,564,833.77		2,952,917.02	9,570,336.75	74,088,087.54	498		148,771.26	66,925,754.88	2,590,217.79	8,952,334.16	78,515,151.13	614	ชิ้น	127,874.84	5.98	23.29		(14.05)	
2. การให้ความเห็นทางกฎหมาย	77,994,790.64		4,045,568.40	13,686,171.94	95,726,530.98	384		249,287.84	84,475,581.39	3,609,411.00	12,834,498.77	100,981,232.61	413	ชิ้น	244,506.62	5.49	7.55		(1.92)	
3. การประสานงานคดีผู้ติ	15,391,208.44		738,228.97	2,392,584.19	18,522,021.60	340		54,476.53	16,731,438.72	648,554.45	2,238,083.54	19,628,787.78	320	ครั้ง	61,339.96	5.98	(5.88)		12.60	
4. การดำเนินการจับและพัฒนากฎหมาย	15,391,208.44		738,228.97	2,392,584.19	18,522,021.60	2		9,261,010.80	16,731,438.72	648,554.45	2,238,083.54	19,628,787.78	5	ชิ้น	3,925,757.56	5.98	150.00		(57.61)	
5. การพัฒนาข้อมูลกฎหมายกลาง	4,670,571.37		4,142,782.94	2,658,023.62	11,471,377.93	139		82,527.90	10,828,879.73	370,977.74	2,653,581.27	13,866,319.48	117	เล่ม	118,515.55	20.88	(15.88)		43.61	
6. การเผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย	4,670,571.37		4,142,782.94	2,658,023.62	11,471,377.93	3,596		3,190.04	10,828,879.73	370,977.74	2,653,581.27	13,866,319.48	3,911	ฉบับ	3,545.47	20.88	8.76		11.14	
7. การให้ความเห็นทางกฎหมายปกครอง	17,999,089.62		1,276,949.54	4,213,078.30	23,489,117.46	50		469,782.35	19,685,645.81	1,061,116.50	4,098,630.37	24,865,501.19	137	ชิ้น	181,500.01	5.86	174.00		(61.37)	
8. การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจกฎหมายปกครอง	1,999,898.85		141,883.28	468,119.81	2,609,901.94	4		652,475.49	2,187,293.98	117,901.83	455,403.37	2,762,833.47	4	ครั้ง	690,708.37	5.86	0.00		5.86	
9. การจัดทำคำแปลกฎหมายและเอกสารทางกฎหมาย	9,423,629.26		718,642.62	3,947,596.62	14,089,868.50	6		2,348,311.42	9,770,698.93	607,882.13	3,833,820.16	14,223,276.51	28	ชิ้น	507,974.16	0.95	366.67		(78.37)	
10. ด้านการฝึกอบรมนักกฎหมายภาครัฐ	21,153,222.67		980,211.00	3,906,640.42	26,040,074.09	605		43,041.44	34,064,319.05	841,777.72	4,294,205.88	39,215,188.87	809	คน	48,473.66	50.60	33.72		12.62	
กิจกรรมย่อยหน่วยงานสนับสนุน																				
11. ด้านการเงินและบัญชี	3,621,871.73	0.00	458,117.56	1,600,073.45	5,680,062.74	5,300		1,071.71	2,967,019.35	286,463.42	1,086,455.91	4,355,776.63	5,583	จำนวนเอกสารรายการ	780.19	(23.31)	5.34		(27.20)	
12. ด้านการพัสดุ	1,509,113.22	0.00	190,882.32	666,697.27	2,366,692.81	223		10,612.97	1,186,807.74	114,585.37	434,582.36	1,742,310.65	567	จำนวนครั้งที่ซื้อจัดจ้าง	3,072.86	(26.38)	154.26		(71.05)	
13. ด้านบริหารบุคลากร	3,621,871.73	0.00	458,117.56	1,600,073.45	5,680,062.74	415		13,686.90	2,967,019.35	286,463.42	1,086,455.91	4,355,776.63	409	จำนวนบุคลากร	10,649.82	(23.31)	(1.45)		(22.19)	

กิจกรรมย่อย	ต้นทุนเฉลี่ยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ต.ค. 52 - ก.ย. 53)						ต้นทุนเฉลี่ยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ต.ค. 53 - ก.ย. 54)						ผลการเปรียบเทียบ					
	เงินใน งบ.	เงินนอก งบ.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุน ต่อหน่วย	เงินใน งบ.	เงินนอก งบ.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุนต่อ หน่วย	ต้นทุนรวม ต่อหน่วย/ (ต.)%	ต้นทุน ต่อหน่วย เพิ่มขึ้น/(ลด)%
14. ด้านพัฒนาทรัพยากรบุคคล	8,149,211.39	0.00	1,090,764.50	3,600,165.27	12,780,141.16	27,754	จำนวน ชั่วโมง/คน การฝึกอบรม	460.48	7,714,250.30	41,178.67	744,804.90	2,824,785.36	11,325,019.23	162,401	จำนวน ชั่วโมง/คน การฝึกอบรม	69.74	(11.39)	485.14 (84.86)
15. ด้านตรวจสอบภายใน	3,608,260.48		239,255.60	516,154.59	4,363,670.67	210	จำนวน งาน ตรวจสอบ/คนวัน	20,779.38	1,441,435.75	1,166.94	85,832.41	318,166.52	1,846,601.62	210	จำนวน งาน ตรวจสอบ/คนวัน	8,793.34	(57.68)	0.00 (57.68)
16. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายในหน่วยงาน	-	-	-	-	0.00	-	จำนวน เครื่อง คอมพิวเตอร์	-	3,263,721.28	17,421.74	315,109.77	1,195,101.50	4,791,354.29	598	จำนวน เครื่อง คอมพิวเตอร์	8,012.30	-	-
17. ด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ละเซิร์ฟเวอร์	-	-	-	-	0.00	-	ระบบ	-	593,403.87	3,167.59	57,292.68	217,291.18	871,155.33	1	ระบบ	871,155.33	-	-
18. ด้านพลังงาน	-	-	-	-	0.00	-	ด้าน	-	2,076,913.54	11,086.56	200,524.40	760,519.14	3,049,043.64	3	ด้าน	1,016,347.88	-	-
19. ด้านพัฒนาระบบบริหารราชการ	-	-	-	-	0.00	-	ด้าน	-	7,037,598.07	5,697.41	419,064.10	1,553,401.26	9,015,760.84	4	ด้าน	2,253,940.21	-	-
20. ด้านงานสาธารณชน	3,018,226.44	0.00	381,764.63	1,333,394.54	4,733,385.61	11,533	จำนวน หนังสือ เข้า-ออก	410.42	2,373,615.48	12,670.36	229,170.74	869,164.73	3,484,621.30	12,035	จำนวน หนังสือ เข้า-ออก	289.54	(26.38)	4.35 (29.45)
21. ด้านยานพาหนะ	-	-	-	-	0.00	-	กิโลเมตร	-	8,010,952.24	42,762.46	773,451.25	2,933,430.95	11,760,596.89	155,286	กิโลเมตร	75.74	-	-
22. การประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	3,320,049.09	0.00	419,941.09	1,466,734.00	5,206,724.18	526	สิ่ง	9,898.72	3,263,721.28	17,421.74	315,109.77	1,195,101.50	4,791,354.29	1,004	สิ่ง	4,772.27	(7.98)	90.87 (51.79)
23. การจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ	2,706,195.36		179,441.70	387,115.94	3,272,753.00	7	ฉบับ	467,536.14	-	-	-	-	0.00	-	ฉบับ	-	-	-
24. การจัดทำแผนปฏิบัติการราชการ	2,112,758.51	0.00	267,235.24	933,376.18	3,313,369.93	2	ฉบับ	1,656,684.97	-	-	-	-	0.00	-	ฉบับ	-	-	-
25. การติดตามประเมินผล	3,913,485.94	0.00	332,147.55	920,473.76	5,166,107.25	3	ครั้ง	1,722,035.75	-	-	-	-	0.00	-	ครั้ง	-	-	-
26. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3,621,871.73	0.00	458,117.56	1,600,073.45	5,680,062.74	1	ระบบ	5,680,062.74	-	-	-	-	0.00	-	ระบบ	-	-	-
	269,461,940.05	0.00	24,293,990.99	60,517,491.36	354,273,412.40				315,126,389.16	390,458.26	14,699,243.57	58,726,676.64	386,942,769.63				9.79	

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านทุนกิจกรรมย่อยแยกตามแหล่งเงิน (ต่อ)

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรมย่อย (อธิบายเฉพาะต้นทุนพัฒนาคุณภาพสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีปริมาณหน่วยนับในการวิจัยและพัฒนาคุณภาพสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง
4. การดำเนินการวิจัยและพัฒนากฎหมาย	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีปริมาณการซื้อหนังสือจากต่างประเทศลดลง แต่มีต้นทุนรวมสูงขึ้นเนื่องมาจากการบินส่วนกลางและค่าเสื่อมราคา ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยสูงขึ้น
5. การพัฒนาข้อมูลกฎหมายกลาง	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีปริมาณหน่วยนับรวมการให้บริการให้ความเห็นทางกฎหมายปกครองในรูปแบบอื่น เช่น การให้บริการโดยตรงต่อผู้ใช้บริการ ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การให้บริการทางโทรศัพท์
7. การให้ความเห็นทางกฎหมายปกครอง	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีปริมาณหน่วยนับรวมการให้ความเห็นทางกฎหมายปกครองสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง เนื่องมาจากสำนักงานฯ มีการเพิ่มปริมาณหน่วยนับรวมการให้บริการให้ความเห็นทางกฎหมายปกครองในรูปแบบอื่น เช่น การจัดทำคำแปลกฎหมายต่างประเทศหรือการศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศกับกฎหมายไทย
9. การจัดทำคำแปลกฎหมายและเอกสารทางกฎหมาย	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
11. ด้านการเงินและบัญชี	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
12. ด้านการพัสดุ	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
13. ด้านบริหารบุคลากร	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
14. ด้านพัฒนาทรัพยากรบุคคล	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
15. ด้านตรวจสอบภายใน	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
20. ด้านงานสารบรรณ	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
22. การประชาสัมพันธ์	เหตุผล	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	สำนักงานฯ มีการเพิ่มกิจกรรมย่อยของหน่วยงานสนับสนุนให้ครบ 10 ด้าน ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด เพื่อให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมสนับสนุน จึงทำให้ต้นทุนรวมลดลง
กฤษฎีกา			

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมหลักแยกตามแหล่งเงิน (ต่อ)

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรมหลัก (อธิบายเฉพาะต้นทุนหน่วยกิจกรรมหลักที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ)

- | | | |
|--|--------|--|
| 3. งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนร่างกฎหมาย | เหตุผล | ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สำนักงวมมีการจัดฝึกอบรมเพิ่มมากขึ้น เมื่อคำนวณการปันส่วนของงานอำนวยความสะดวกสนับสนุนทั้ง 2 ผลผลิต ส่งผลทำให้ต้นทุนและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย |
| 5. งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ | เหตุผล | ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สำนักงวมมีการจัดฝึกอบรมเพิ่มมากขึ้น เมื่อคำนวณการปันส่วนของงานอำนวยความสะดวกสนับสนุนทั้ง 2 ผลผลิต ส่งผลทำให้ต้นทุนกฎหมายภาครัฐ |

ตารางเปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตย่อยแยกตามแหล่งเงิน

ผลผลิตย่อย	ต้นทุนผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ด.ล. 52 - ก.ย. 53)						ต้นทุนผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ด.ล. 53 - ก.ย. 54)												
	เงินใน งบม.	เงินนอก งบม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วย นับ	ต้นทุน ต่อหน่วย	เงินใน งบม.	เงินนอก งบม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วย นับ	ต้นทุน ต่อหน่วย	ต้นทุนรวม เพิ่ม/(ลด) %	หน่วยนับ เพิ่ม/(ลด) %	ต้นทุน ต่อหน่วย เพิ่ม/(ลด) %
1. การดำเนินงาน ร่างกฎหมาย	114,567,617.83	0.00	10,364,058.30	23,777,511.25	148,709,187.38	498	เรื่อง	298,612.83	125,775,800.14	121,818.90	5,390,770.85	21,121,585.53	152,409,975.42	614	เรื่อง	248,224.72	2,49	23.29	(16.87)
2. การให้ความ เห็นทางกฎหมาย	118,214,247.43	0.00	11,257,201.28	27,321,256.37	156,792,705.08	384	เรื่อง	408,314.34	129,548,395.02	139,402.41	6,169,971.66	24,626,213.44	160,483,982.53	414	เรื่อง	387,642.47	2.35	7.81	(5.06)
3. พิจารณา กฎหมายภาครัฐ ระดับต้น	14,814,500.28	0.00	1,172,992.20	4,058,255.14	20,045,747.62	205	คน	97,784.13	17,095,371.41	41,838.46	976,018.87	3,968,442.73	22,081,671.47	200	คน	110,408.36	10.16	(2.44)	12.91
4. พิจารณา กฎหมายภาครัฐ ระดับกลาง	21,865,574.51	0.00	1,499,729.20	5,360,468.61	28,725,772.32	400	คน	71,814.43	25,611,451.17	45,560.02	1,186,463.30	5,041,994.20	31,885,468.69	400	คน	79,713.67	11.00	0.00	11.00
5. ร่างกฎหมาย การให้ความเห็น ทางกฎหมาย และ การดำเนินคดี ปกครอง	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0	คน	0.00	17,095,371.41	41,838.46	976,018.87	3,968,442.73	22,081,671.47	209	คน	105,653.93	-	-	-
รวมต้นทุนทั้งสิ้น	269,461,194.05	0.00	24,293,980.98	60,517,491.37	354,273,412.40			315,126,389.15	390,458.23	14,699,243.55	58,726,678.63	388,942,769.58				9.79			

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตย่อย (อธิบายเฉพาะต้นทุนหน่วยผลผลิตย่อยที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ)

- ผลผลิตย่อยที่ 1 - 4 ทั้ง 4 ผลผลิตย่อย มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีสาระสำคัญ (ไม่เกินร้อยละ 20) อันเนื่องมาจากมีการเพิ่มผลผลิตย่อยในปีงบประมาณ 2554 ผลผลิตย่อยที่ 5 ร่างกฎหมาย การให้ความเห็นทางกฎหมาย และการดำเนินคดีปกครอง เพื่อให้เห็นผลการปฏิบัติงานในภาพของผลผลิตย่อยอย่างชัดเจน โดยสำนักงานทดสอบคำนวณเปรียบเทียบผลผลิตที่ 5 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พบว่ามีอัตรา การเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.43 อันเนื่องมาจากมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเงินงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่กันไว้เบิกเหลือปี ถูกนำมารวมคำนวณเพื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตารางเปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนผลผลิตหลักแยกตามแหล่งเงิน

ผลผลิตหลัก	ต้นทุนผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ก.ค. 52 - ก.ย. 53)						ต้นทุนผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ก.ค. 53 - ก.ย. 54)											
	เงินใน งบม.	เงินนอก งบม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วย นับ	ต้นทุน ต่อหน่วย	เงินใน งบม.	เงินนอก งบม.	งบกลาง	ค่าเสื่อมราคา	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วย นับ	ต้นทุน ต่อหน่วย	ต้นทุน ต่อหน่วย เพิ่ม/ลด)%	
1. ว่างฤดูผสมและให้ ค่าบริการทางฤดูผสม	232,781,865.26	0.00	21,621,239.58	51,098,767.62	305,501,892.46	882	สิ่ง	346,374.03	255,324,195.16	261,221.31	11,560,742.51	45,747,798.97	312,893,957.95	1,028	สิ่ง	304,371.55	2.42	16.55
2. พัฒนาบัณฑิตพยาบาลภาครัฐ	36,680,074.79	0.00	2,672,721.40	9,418,723.75	48,771,519.94	605	คน	80,614.08	59,802,193.99	1,29,236.94	3,138,501.04	12,978,879.66	76,048,811.63	809	คน	94,003.48	55.93	33.72
รวมต้นทุนทั้งสิ้น	269,461,940.05	0.00	24,293,960.98	60,517,491.37	354,273,412.40				315,126,389.15	390,458.25	14,699,243.55	58,726,678.63	388,942,769.58				9.79	16.61

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตหลัก (อธิบายเฉพาะต้นทุนหน่วยผลผลิตหลักที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ)

ผลผลิตหลักที่ 1 และ 2 เหตุผล ผลผลิต มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและลดลงที่ไม่มีสาระสำคัญ (ไม่เกินร้อยละ 20) ตามแนวทางการประเมินผลที่ ก.พ.ร. และกรมบัญชีกลางกำหนด

รายงานผลการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
ตารางที่ 11 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางตรงตามศูนย์ต้นทุนแยกตามประเภทค่าใช้จ่ายและลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร)

บัญชีต้นทุน	ต้นทุนคงที่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553										ต้นทุนคงที่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554										ต้นทุนผันแปร ปี เป็น (%)	ต้นทุน ผันแปร ปี เป็น (%)
	ต้นทุนที่					ต้นทุนผันแปร					ต้นทุนที่					ต้นทุนผันแปร						
	ค่าใช้จ่ยจาก การผลิต	ค่าใช้จ่ย บริหาร	ค่าใช้จ่ย และ อื่นๆ	ค่าใช้จ่ยอื่น* รวม	ค่าใช้จ่ย การผลิต	ค่าใช้จ่ย บริหาร	ค่าใช้จ่ย และ อื่นๆ	ค่าใช้จ่ยอื่น* รวม	ค่าใช้จ่ย การผลิต	ค่าใช้จ่ย บริหาร	ค่าใช้จ่ย และ อื่นๆ	ค่าใช้จ่ยอื่น* รวม	ค่าใช้จ่ย การผลิต	ค่าใช้จ่ย บริหาร	ค่าใช้จ่ย และ อื่นๆ	ค่าใช้จ่ยอื่น* รวม	ค่าใช้จ่ย การผลิต	ค่าใช้จ่ย บริหาร	ค่าใช้จ่ย และ อื่นๆ	ค่าใช้จ่ยอื่น* รวม		
ศูนย์ต้นทุนที่ 1. ฝ่ายขายและ บริการลูกค้า (010090002)	94,975,388.23	0.00	1,336,295.16	751,442.71	97,083,126.70	0.00	46,778,806.60	46,778,806.60	143,841,293.30	10,092.00	4,536,266.35	782,592.29	108,081,612.91	0.00	45,285,973.00	45,285,973.00	153,347,585.91	11.35	0.19	6.62		
2. ศูนย์ผลิต กระดาษกลาง (010090004)	11,869,011.83	0.00	0.00	126,890.53	11,995,902.36	0.00	1,477,359.13	1,477,359.13	13,473,261.49	0.00	5,085,126.59	135,865.38	16,500,512.05	0.00	1,303,326.22	1,303,326.22	17,803,838.27	37.55	(11.78)	32.14		
3. ศูนย์ผลิต กระดาษ (010090006)	16,825,978.83	0.00	0.00	68,614.38	16,894,593.21	0.00	797,898.02	797,898.02	17,692,491.23	5,095.00	44,771.85	69,000.69	18,089,432.41	0.00	583,764.00	583,764.00	18,673,196.41	7.07	(26.84)	5.54		
4. ศูนย์ผลิต สิ่งพิมพ์ (010090007)	8,258,616.62	0.00	0.00	1,641,304.75	9,899,921.37	0.00	35,287.72	35,287.72	9,935,209.09	0.00	44,969.18	1,650,143.83	9,863,243.32	0.00	0.00	0.00	9,863,243.32	(0.37)	-	(0.72)		
5. ศูนย์ผลิต สิ่งพิมพ์ (010090008)	14,146,973.93	0.00	0.00	79,824.42	14,226,800.35	0.00	165,288.62	165,288.62	14,392,088.97	0.00	38,859.57	88,799.30	14,852,799.10	0.00	1,550.00	1,550.00	14,854,349.10	4.40	(99.05)	3.21		
6. ฝ่ายบริหาร สำนักงาน (010090009)	7,844,287.86	82,166.00	892,409.55	659,602.62	9,486,466.03	21,983,627.75	8,572,177.28	10,770,740.03	20,251,206.06	0.00	572,602.66	1,492,005.06	10,519,865.12	2,632,925.38	20,389,561.90	23,022,487.28	33,542,352.40	10.96	113.75	65.63		
ศูนย์ต้นทุนสนับสนุน																						
1. ผู้บริหาร (010090000)	8,238,300.04	0.00	144,347.07	129,155.29	8,511,802.40	0.00	166,099.27	166,099.27	8,677,951.67	0.00	170,879.99	485,721.97	8,132,354.16	0.00	0.00	0.00	8,132,354.16	(4.22)	-	(6.06)		
2. ฝ่ายบริหาร (010090003)	20,959,846.82	2,207,201.00	5,000.00	1,681,800.00	22,724,852.82	0.00	574,028.56	574,028.56	23,298,881.38	4,465.00	123,175.95	2.00	25,217,876.88	0.00	221,145.50	221,145.50	25,440,022.38	10.97	(61.30)	9.19		
รวมศูนย์ต้นทุน	82,656,456.16	2,209,367.00	5,000.00	3,473,642.70	90,979,516.24	21,983,627.75	60,655,079.20	60,655,079.20	100,497,268.72	9,562.00	1,061,661.94	4,704,731.52	211,277,665.93	2,632,925.38	67,786,337.62	70,419,263.00	281,696,928.95	10.73	15.89	11.98		

หมายเหตุ : ต้นทุนคงที่ หมายถึง ต้นทุนที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตของหน่วยงาน
ต้นทุนผันแปร หมายถึง ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตของหน่วยงาน

ตารางที่ 11 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางตรงตามศูนย์ทุนแยกตามประเภทค่าใช้จ่ายและลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร)

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนทางตรงตามศูนย์ทุนแยกตามประเภทค่าใช้จ่ายและลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร) (อธิบายเฉพาะศูนย์ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ)	
2. ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ศูนย์ต้นทุนรวมเพิ่มขึ้น เนื่องจากระบุต้นทุนทางตรงเข้าสู่ศูนย์ต้นทุนได้มากขึ้น (0100900004)
6. สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ศูนย์ต้นทุนที่ 6 สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน มีอัตราต้นทุนทางตรงเพิ่มขึ้น เนื่องจากจากมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเงินงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่กันไว้เบิกเลื่อนปี ถูกนำมารวมคำนวณเพื่อขึ้นส่วนค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ตารางที่ 12 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางอ้อมตามลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร)

ต้นทุนทางอ้อม	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553			ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554			ผลการเปรียบเทียบ	
	ต้นทุนคงที่	ต้นทุนผันแปร	รวม	ต้นทุนคงที่	ต้นทุนผันแปร	รวม	ต้นทุนคงที่ เพิ่ม/(ลด)%	ต้นทุนผันแปร เพิ่ม/(ลด)%
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	11,416,735.00	0.00	11,416,735.00	8,962,898.56	0.00	8,962,898.56	(21.49)	-
2. ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	-	-
3. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภค	32,225,551.09	1,747,647.91	33,973,199.00	37,995,175.47	5,772,966.02	43,768,141.49	17.90	230.33
4. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	57,284,876.17	0.00	57,284,876.17	54,234,061.62	0.00	54,234,061.62	(5.33)	-
5. ค่าจำหน่ายจากการขายสินทรัพย์	35,576.04	0.00	35,576.04	75,539.01	0.00	75,539.01	112.33	-
6. ค่าใช้จ่ายอื่น	0.00	0.00	0.00	205,200.00	0.00	205,200.00	-	-
รวม	100,962,738.30	1,747,647.91	102,710,386.21	101,472,874.66	5,772,966.02	107,245,840.68	0.51	230.33

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ : ต้นทุนคงที่ หมายถึง ต้นทุนที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณกิจกรรมหรือผลผลิตของหน่วยงาน
ต้นทุนผันแปร หมายถึง ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณกิจกรรมหรือผลผลิตของหน่วยงาน

ตารางที่ 12 รายงานเปรียบเทียบต้นทุนทางอ้อมตามลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร) (ต่อ)

การวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนทางอ้อมตามลักษณะของต้นทุน (คงที่/ผันแปร) (อธิบายเฉพาะค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ)

1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร ค่าใช้จ่ายบุคลากรมีการเปลี่ยนแปลงลดลง เนื่องจากค่าใช้จ่ายบุคลากรที่จ้างบุคลากรมีจำนวนลดลง
3. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภค ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภคมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าใช้สอยที่เกิดจากเงินงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่กินไว้เบิกหלו้มปี ถูกนำมารวมคำนวณเพื่อเป็นส่วนค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีการอบรมหลักสูตรพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลางเพิ่มขึ้น 1 รุ่น 200 คน และมีค่าใช้จ่ายงบกลางที่เกิดจากการรับสมัครนักกฎหมายกฤษฎีการะหว่างปี 2553 และ 2554 เกิดขึ้นด้วย
5. ค่าจำหน่ายจากการขายสินทรัพย์ ค่าจำหน่ายจากการขายสินทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น มาจากการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ที่เพิ่มขึ้น

รายงานสรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
ของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีผลผลิตหลัก 2 ผลผลิต ประกอบด้วย ผลผลิตหลักที่ 1 ร่างกฎหมาย และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย และผลผลิตหลักที่ 2 พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ

ผลผลิตหลักที่ 1 ร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย จำนวน 1,028 เรื่อง ใช้งบประมาณ จำนวน 312.893 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต เท่ากับ 0.304 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ในช่วงเวลาเดียวกัน สำนักงานฯ ดำเนินการร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมาย จำนวน 882 เรื่อง ใช้งบประมาณ จำนวน 305.502 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต เท่ากับ 0.346 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตลดลง จำนวน 0.042 ล้านบาท เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สำนักงานฯ สามารถจัดทำจำนวนร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาทางกฎหมายที่พิจารณาแล้วเสร็จเพิ่มมากขึ้น จากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จำนวน 146 เรื่อง

ผลผลิตหลักที่ 2 การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 (ตุลาคม 2553 - กันยายน 2554) สำนักงานฯ ได้ดำเนินการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ จำนวน 809 คน ใช้งบประมาณจำนวน 76.049 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต เท่ากับ 0.094 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ในช่วงเวลาเดียวกัน สำนักงานฯ ดำเนินการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ จำนวน 605 คน ใช้งบประมาณ 48.772 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเท่ากับ 0.081 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่างบประมาณปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 27.277 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง อันเนื่องมาจากมีค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเงินงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่กันไว้เบิกเหลือในปี จำนวน 4.399 ล้านบาท ได้นำมารวมเป็นค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ทำให้เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเงินงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่กันไว้เหลือปีหักออกจะทำให้เงินงบประมาณปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 22.878 ล้านบาท เมื่อคิดเป็นต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเท่ากับ 0.088 ล้านบาท ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จำนวน 0.081 ล้านบาท

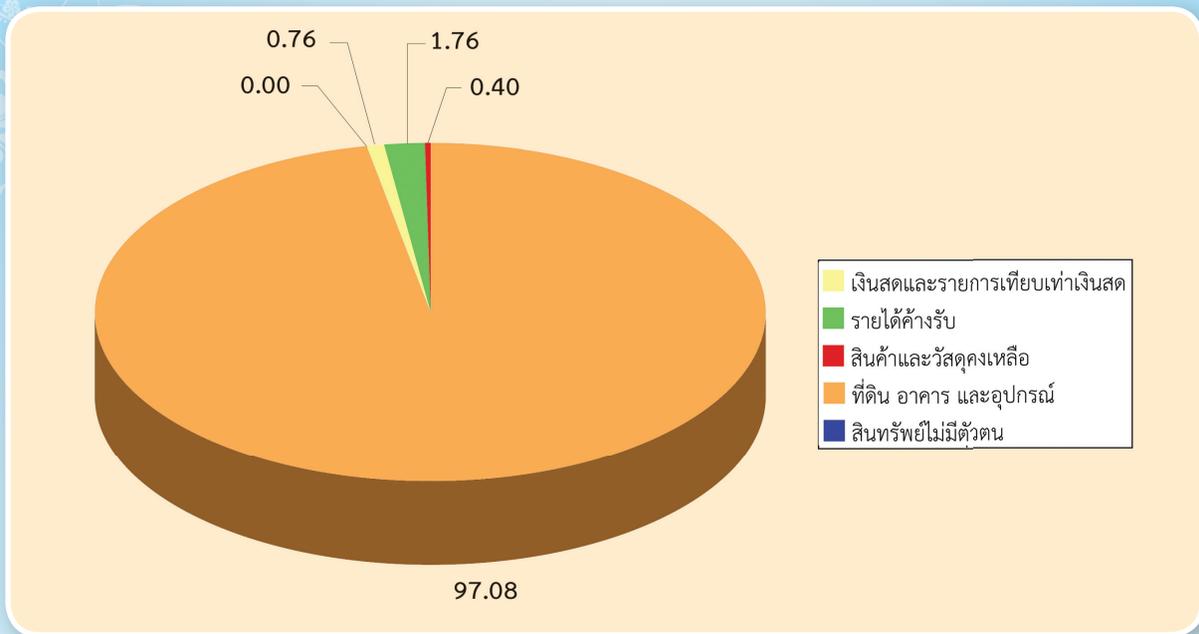
รายงานสรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต และตารางเปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตและกิจกรรม
ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

หน่วย : ล้านบาท (ทศนิยม 3 ตำแหน่ง)

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553		รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554		ผลต่างต้นทุน เพิ่มขึ้นหรือลดลง (2) - (1)
	จำนวน ผลผลิต	ต้นทุน (1)		จำนวน ผลผลิต	ต้นทุน (2)	
งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งสิ้น		285.581	งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งสิ้น		318.363	32.782
งบประมาณที่ได้รับจัดสรร		258.745	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร		286.113	27.368
ผลผลิตที่ 1 :			ผลผลิตที่ 1 :			
ร่างกฎหมายและให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย	882	305.502	ร่างกฎหมายและให้คำปรึกษา ทางกฎหมาย	1,028	312.894	7.392
ต้นทุนต่อหน่วย		0.346	ต้นทุนต่อหน่วย		0.304	-0.042
กิจกรรมที่ 1:			กิจกรรมที่ 1:			
การดำเนินงานร่างกฎหมายและ ให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	882	244.402	การดำเนินงานร่างกฎหมายและ ให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	1,028	250.315	
ต้นทุนต่อหน่วย		0.277	ต้นทุนต่อหน่วย		0.243	
กิจกรรมที่ 2:			กิจกรรมที่ 2:			
การพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูล กฎหมาย	1	45.825	การพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูล กฎหมาย	1	46.934	
ต้นทุนต่อหน่วย		45.825	ต้นทุนต่อหน่วย		46.934	
กิจกรรมที่ 3:			กิจกรรมที่ 3:			
งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนร่างกฎหมาย และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	40,518	15.275	งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนร่างกฎหมาย และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย	162,716	15.645	
ต้นทุนต่อหน่วย		0.000	ต้นทุนต่อหน่วย		0.000	
งบประมาณที่ได้รับจัดสรร		26.836	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร		32.250	5.413
ผลผลิตที่ 2 :			ผลผลิตที่ 2 :			
พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ	605	48.772	พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ	809	76.049	27.277
ต้นทุนต่อหน่วย		0.081	ต้นทุนต่อหน่วย		0.094	0.013
กิจกรรมที่ 1:			กิจกรรมที่ 1:			
การเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ นักกฎหมายภาครัฐ	605	46.333	การเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ นักกฎหมายภาครัฐ	809	72.246	
ต้นทุนต่อหน่วย		0.077	ต้นทุนต่อหน่วย		0.089	
กิจกรรมที่ 2:			กิจกรรมที่ 2:			
งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนพัฒนา นักกฎหมายภาครัฐ	4,502	2.439	งานอำนวยความสะดวกสนับสนุนพัฒนา นักกฎหมายภาครัฐ	18,080	3.802	
ต้นทุนต่อหน่วย		0.001	ต้นทุนต่อหน่วย		0.000	

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553		รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554		ผลต่างต้นทุน เพิ่มขึ้นหรือลดลง (2) - (1)
	จำนวน ผลผลิต	ต้นทุน (1)		จำนวน ผลผลิต	ต้นทุน (2)	
หน่วยงานหลัก		296.030	หน่วยงานหลัก		327.553	31.523
1. ฝ่ายร่างกฎหมายและ ให้ความเห็นทางกฎหมาย		185.220	1. ฝ่ายร่างกฎหมายและ ให้ความเห็นทางกฎหมาย		196.288	11.068
2. ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง		22.943	2. ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง		27.733	4.790
3. สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน		26.040	3. สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน		39.215	13.175
4. สำนักกฎหมายปกครอง		26.099	4. สำนักกฎหมายปกครอง		27.628	1.529
5. สำนักกฎหมายต่างประเทศ		14.090	5. สำนักกฎหมายต่างประเทศ		14.223	0.133
6. สำนักหลักนิติบัญญัติ		21.638	6. สำนักหลักนิติบัญญัติ		22.466	0.828
หน่วยงานสนับสนุน		58.243	หน่วยงานสนับสนุน		61.389	3.146
1. ผู้บริหาร (ลดลงจากปีก่อน 2.609)		10.909	1. ผู้บริหาร (ลดลงจากปีก่อน 0.047)		10.862	-0.047
2. สำนักอำนวยการ		47.334	2. สำนักอำนวยการ		50.527	3.193
ค่าใช้จ่ายที่นำมาคำนวณต้นทุน		354.273	ค่าใช้จ่ายที่นำมาคำนวณต้นทุน		388.943	34.669
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร		194.073	1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร		199.460	5.387
2. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ และสาธารณูปโภค		94.913	2. ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ และสาธารณูปโภค		122.171	27.258
3. ค่าใช้จ่ายเดินทาง		0.005	3. ค่าใช้จ่ายเดินทาง		0.020	0.015
4. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม		4.488	4. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม		8.072	3.584
5. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		60.517	5. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		58.727	-1.791
6. ค่าใช้จ่ายอื่น		0.277	6. ค่าใช้จ่ายอื่น		0.493	0.216

สินทรัพย์



สินทรัพย์

สินทรัพย์ทั้งหมดประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน จำนวน 4,739,320.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.92 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน จำนวน 157,577,986.34 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.08 มีรายละเอียดดังนี้

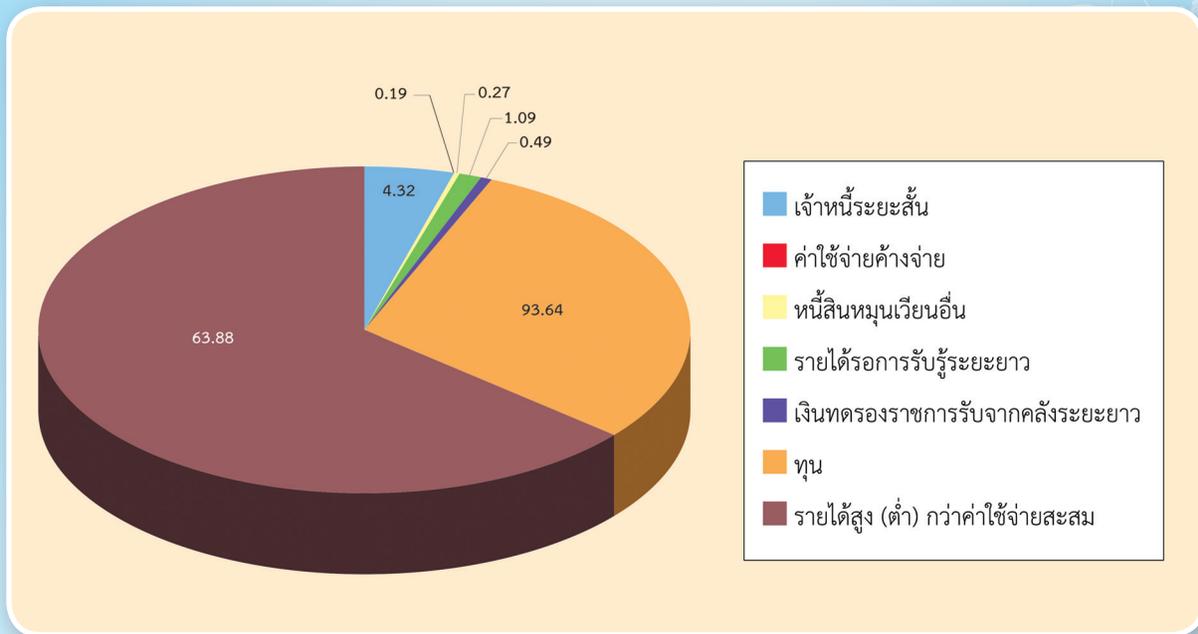
สินทรัพย์หมุนเวียน

1. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วยเงินตราจากราชการจำนวน 800,000 บาท และเงินนอกงบประมาณฝากคลังจำนวน 430,162 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.76
2. รายได้ค้างรับ เป็นจำนวนเงินที่ค้างรับจากกรมบัญชีกลาง คิดเป็นร้อยละ 1.76
3. สินค้าและวัสดุคงเหลือ คิดเป็นร้อยละ 0.40

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

4. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ) จำนวน 157,577,986.34 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.08 ประกอบด้วย อาคาร (สุทธิ) จำนวน 49,610,091.54 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.56 และอุปกรณ์ (สุทธิ) จำนวน 107,967,894.80 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.52
5. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ) ประกอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ) จำนวน 32 บาท และสินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น (สุทธิ) จำนวน 5 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.00

หนี้สินและทุน



หนี้สินและทุน

หนี้สินและทุนประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียนจำนวน 7,749,154.32 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.78 หนี้สินไม่หมุนเวียนจำนวน 2,572,374.21 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.58 และทุนของสำนักงานจำนวน 151,995,815.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 93.64 มีรายละเอียดดังนี้

หนี้สินหมุนเวียน

1. เจ้าหนี้ระยะสั้นคิดเป็นร้อยละ 4.32
2. ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายคิดเป็นร้อยละ 0.19
3. หนี้สินหมุนเวียนอื่นคิดเป็นร้อยละ 0.27 ประกอบด้วยเงินประกันผลงานจำนวน 8,000 บาท และเงินประกันอื่น ๆ จำนวน 430,162 บาท

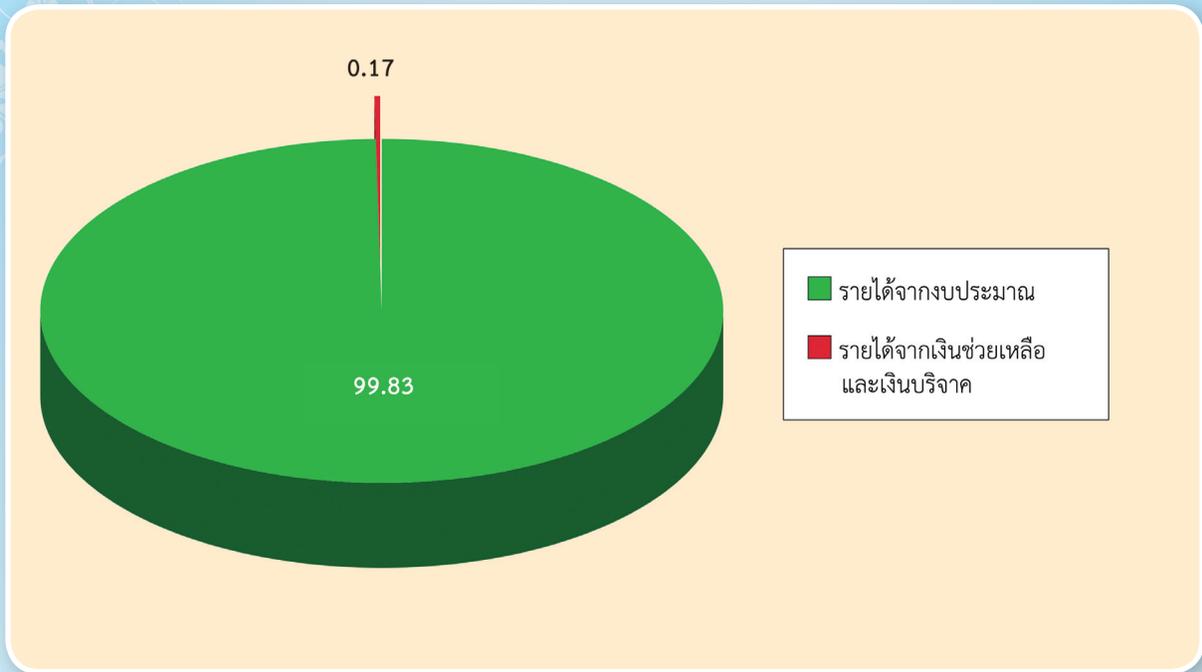
หนี้สินไม่หมุนเวียน

4. รายได้รอการรับรู้ระยะยาวคิดเป็นร้อยละ 1.09
5. เงินอุดหนุนจากรัฐบาลระยะยาวคิดเป็นร้อยละ 0.49

ทุนของสำนักงาน

6. ทุนคิดเป็นร้อยละ 29.76
7. รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม คิดเป็นร้อยละ 63.88

รายได้



รายได้

รายได้ของสำนักงานจำนวน 364,969,673.55 บาท ประกอบด้วย รายได้จากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 99.83 และรายได้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.17 มีรายละเอียด ดังนี้

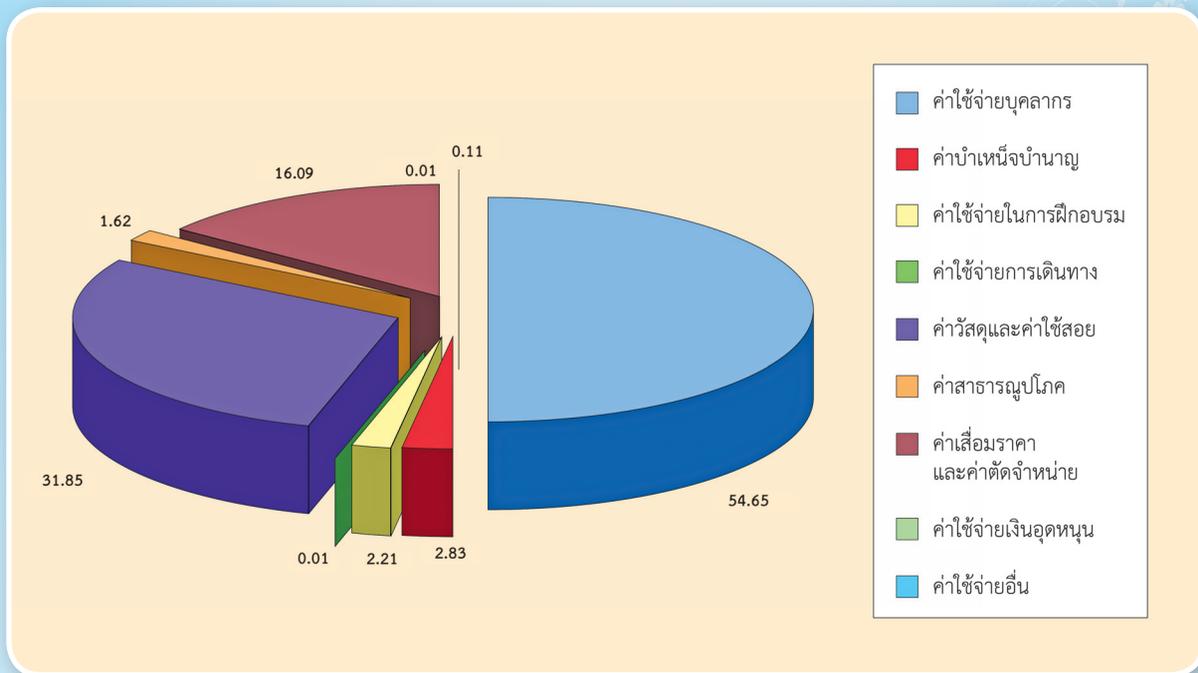
รายได้จากรัฐบาล

เป็นรายได้จากงบประมาณจำนวน 364,331,479.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.83

รายได้จากแหล่งอื่น

เป็นรายได้จากการบริจาค จำนวน 638,194.42 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.17

ค่าใช้จ่าย



ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายของสำนักงานฯ เป็นค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 399,200,913.75 บาท คิดเป็นร้อยละ 109.38 มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าใช้จ่าบบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 54.65
2. ค่าบำเหน็จบำนาญ คิดเป็นร้อยละ 2.83
3. ค่าใช้จ่าในการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 2.21
4. ค่าใช้จ่าในการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 0.01
5. ค่าวัสดุและค่าใช้สอย คิดเป็นร้อยละ 31.85
6. ค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 1.62
7. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 16.09
8. ค่าใช้จ่าเงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 0.01
9. ค่าใช้จ่าอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.11



ส่วนที่ ๕

ผลการดำเนินงานด้านการจัดทำกฎหมาย
และให้ความเห็นทางกฎหมาย

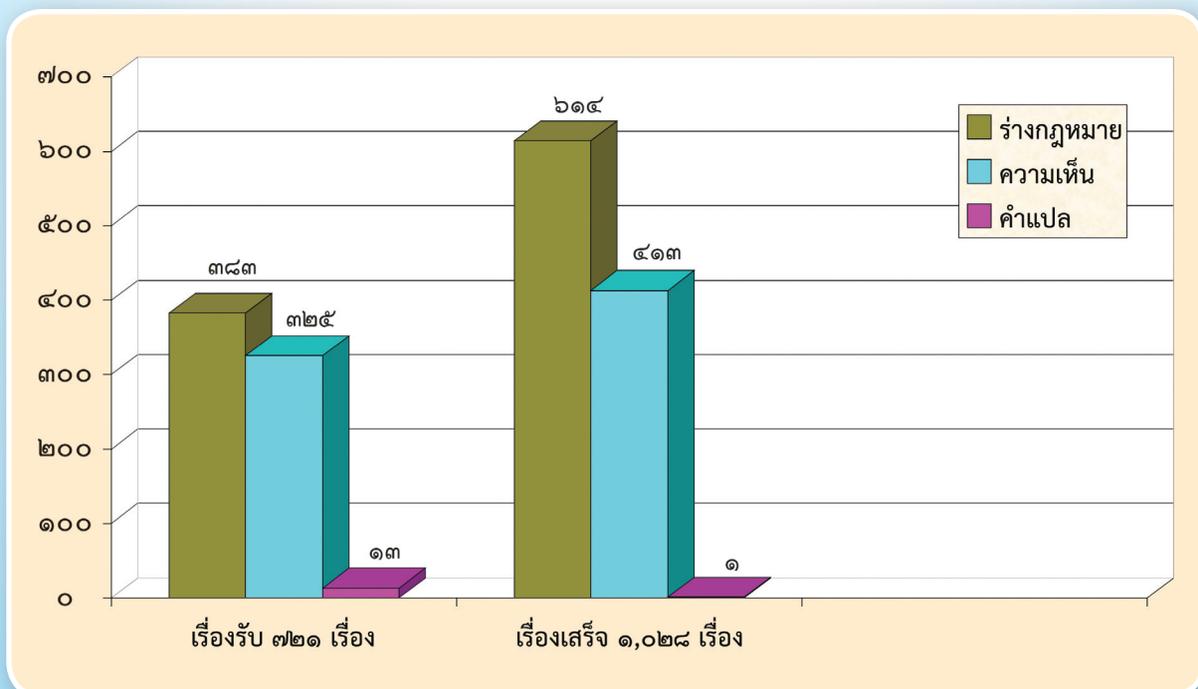
ส่วนที่ ๔

ผลการดำเนินงานด้านการจัดทำกฎหมาย และให้ความเห็นทางกฎหมาย

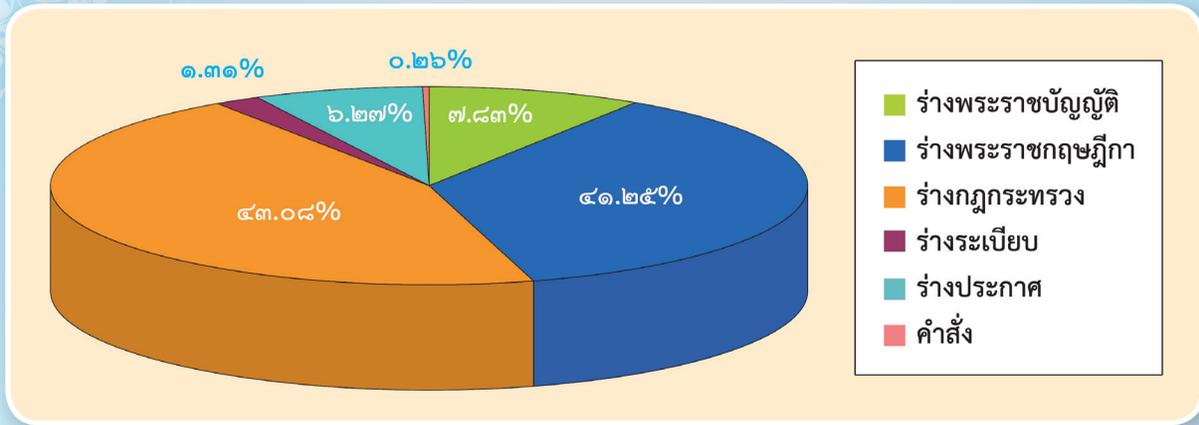
ผลการดำเนินงานในภาพรวมสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - กันยายน ๒๕๕๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับเรื่องจากคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานต่างๆ มาดำเนินการรวมทั้งสิ้น ๗๒๑ เรื่อง แบ่งออกเป็นงานจัดทำกฎหมาย ๓๘๓ เรื่อง (ร่างพระราชบัญญัติ ๓๐ เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกา ๑๕๘ เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ๑๖๕ เรื่อง ร่างระเบียบ ๕ เรื่อง ร่างประกาศ ๒๔ เรื่อง และร่างคำสั่ง ๑ เรื่อง) งานให้ความเห็นทางกฎหมาย ๓๒๕ เรื่อง และงานแปลกฎหมาย ๑๓ เรื่อง โดยหน่วยงานที่ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณามากที่สุด ๔ ลำดับแรก คือ สำนักนายกรัฐมนตรี (๑๑๑ เรื่อง) กระทรวงการคลัง (๙๖ เรื่อง) กระทรวงมหาดไทย (๗๑ เรื่อง) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงคมนาคม (๕๖ เรื่อง)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการแล้วเสร็จรวมทั้งสิ้น ๑,๐๒๘ เรื่อง แบ่งออกเป็นงานจัดทำกฎหมาย ๖๑๔ เรื่อง (ร่างพระราชบัญญัติ ๖๐ เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกา ๒๕๔ เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ๒๗๐ เรื่อง ร่างระเบียบ ๕ เรื่อง ร่างประกาศ ๒๔ เรื่อง และร่างคำสั่ง ๑ เรื่อง) งานให้ความเห็นทางกฎหมาย ๔๑๓ เรื่อง และคำแปลกฎหมาย ๑ เรื่อง

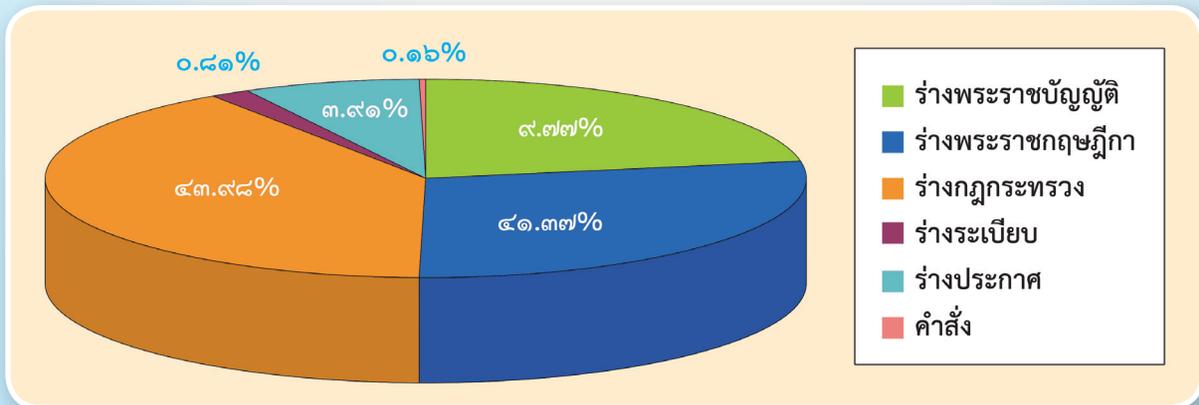
สถิติเรื่องรับ/เรื่องเสร็จ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔



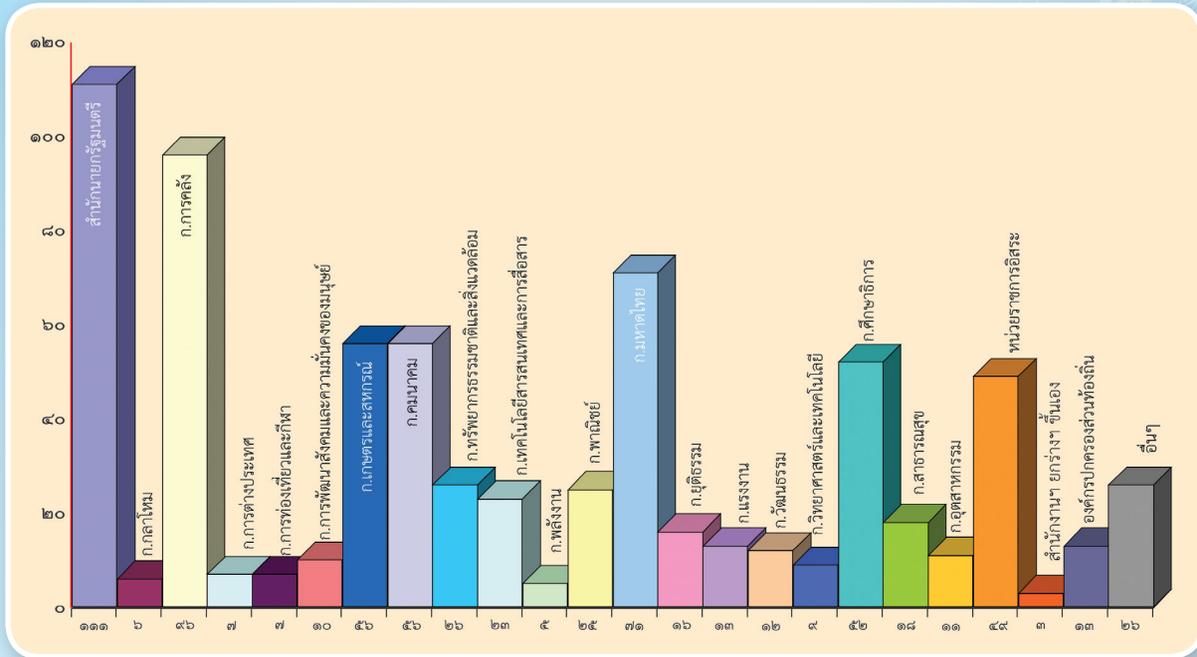
ร่างกฎหมายที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
(จำแนกตามประเภท)



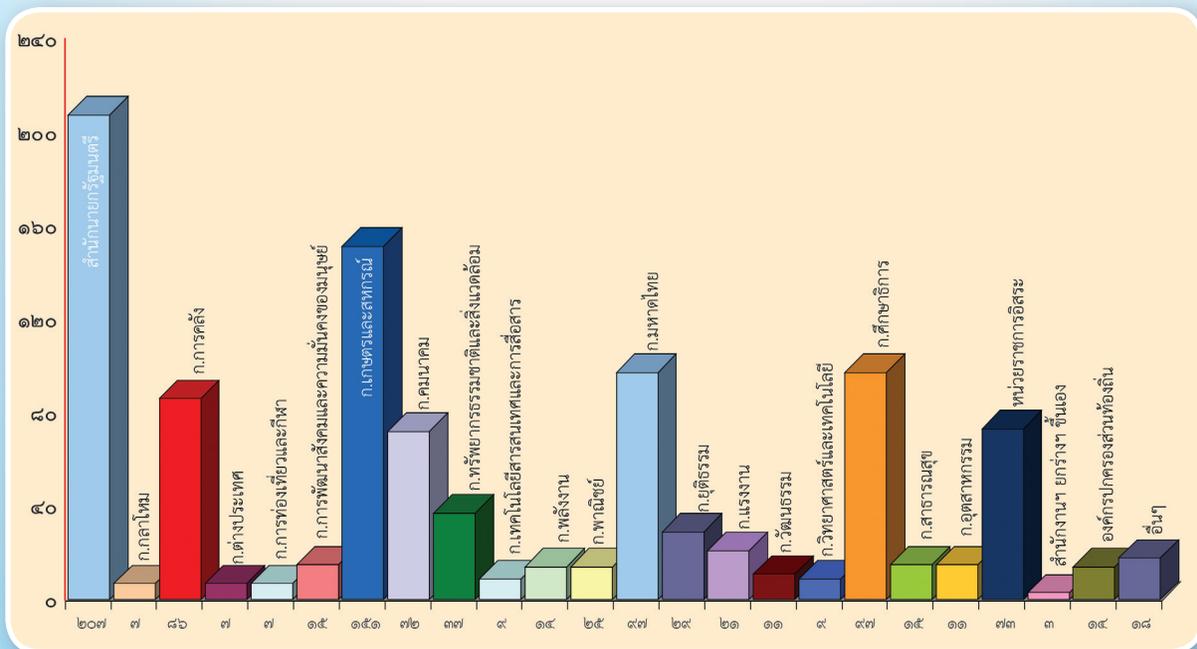
ร่างกฎหมายที่ดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
(จำแนกตามประเภท)



เรื่องร้องรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
(จำแนกตามหน่วยงานผู้รับบริการ)



เรื่องเสร็จปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔
(จำแนกตามหน่วยงานผู้รับบริการ)





ผลงานความเห็นทางกฎหมายที่น่าสนใจ*

* ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาประจำปี
สามารถสืบค้นได้จาก www.krisdika.go.th (ห้องสมุดกฎหมาย)





ผลงานความเห็นทางกฎหมาย
ของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ



บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สถานะของที่ดินขะมูลฝอยตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก

กรมที่ดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๖.๒ (๑)/๓๖๓๘๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๑/๑๐๔๑๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า

๑. ที่ดินหวงห้ามตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ (หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการเทศขะมูลฝอย) ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒ เป็นที่ราชพัสดุหรือไม่

๒. หากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ ควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการถอนการหวงห้ามหรือควรให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการต่อไป ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙

ในระหว่างการตรวจสอบและพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปรากฏความเพิ่มเติมว่า หลังจากที่จังหวัดสมุทรปราการได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๒ หวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ไว้สำหรับใช้ราชการเทศขะมูลฝอยแล้ว ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการและบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการใช้บังคับ ซึ่งมีผลทำให้เขตที่ดินที่จะจัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ คลุมถึงบริเวณที่ดินที่ได้ประกาศหวงห้ามดังกล่าวด้วย ซึ่งในเรื่องนี้จังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าได้มีการจัดที่ดินให้แก่ราษฎรตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวและได้มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรในท้องที่ตำบลบางเมือง ตำบลท้ายบ้าน ตำบลบางปู และตำบลอื่น ๆ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอบางบ่อ ด้วยแล้ว และหลังจากนั้นก็ให้มีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ ออกมายกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ รวมทั้งยกเลิกประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกาฯ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังร่วมกันพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นใหม่เสียขั้นหนึ่งก่อน และหากกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงการคลังมีความเห็นที่แตกต่างกัน หรือถ้ายังมีประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ กระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงการคลังจะเสนอขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความปัญหาข้อกฎหมายต่อไปก็ได้ ความละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๑๐๙๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๐๖ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมที่ดินและผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้ประชุมร่วมกันเรื่องที่ดินหวงห้าม (ที่เทขยะมูลฝอย) จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๐ ณ ห้องประชุมกรมที่ดิน ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า

(๑) ไม่ต้องดำเนินการถอนสภาพที่ดินตามประกาศหวงห้าม (ที่เทขยะมูลฝอย) แปลงนี้อีก เพราะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ ซึ่งมีผลลบล้างประกาศหวงห้ามดังกล่าวแล้ว

(๒) ที่ดินแปลงนี้ไม่เป็นที่ราชพัสดุนับตั้งแต่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย

(๓) ให้ดำเนินการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป ส่วนผู้ที่มีหนังสือแสดงสิทธิโดยชอบแล้ว จังหวัดก็สามารถดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้ ตามสิทธิที่เขามีอยู่

(๔) ที่ดินส่วนที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้เสนอผลการประชุมไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑^๑ ให้ระงับการดำเนินการร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ ตำบลท้ายบ้าน ตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ และให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการ ดังนี้

(๑) ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ส่วนผู้ที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินโดยชอบแล้ว ให้จังหวัดดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้ตามสิทธิที่เขามีอยู่

(๒) ที่ดินส่วนที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๙

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ ได้เสนอแผนงานโครงการจัดการน้ำเสียควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ เห็นชอบให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ กรมควบคุมมลพิษพิจารณารายละเอียดทางเทคนิคโดยรับแนวความคิดผลการออกแบบรายละเอียดโครงการฯ แก้ไขปัญหาน้ำเสียสมุทรปราการของกรมโยธาธิการและผังเมืองและกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ศึกษาไว้แล้ว มาใช้เป็นพื้นฐานการออกแบบก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียให้ได้รูปแบบที่มีค่าใช้จ่ายต่ำสุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งที่ดินที่ตั้งภายใต้โครงการนี้ คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๐/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ได้ทำการสอบสวนและตรวจสอบพบว่า มีการออกโฉนดที่ดินไปโดยมิชอบในบริเวณโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๕ แปลง คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และกรมที่ดินได้มีคำสั่ง ที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓

^๑หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/ว(ล) ๑๔๐ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๓๑ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปได้ว่า โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ออกไปโดยตลาดเคลื่อนไม่ชอบด้วยกฎหมายบางส่วน เนื่องจากทับคลองสาธารณประโยชน์ คลองไม้จ้าง คลองตรง คลองห้าง และใช้เอกสาร ส.ค. ๑ กับ น.ส. ๓ ของที่ดินแปลงอื่น ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ไม่พบว่าออกไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย รองอธิบดีซึ่งอธิบดีกรมที่ดินมอบหมายจึงได้มีคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๗๐๓/๒๕๕๗ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ที่ ๗๐๕/๒๕๕๗ และ ที่ ๗๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้เพิกถอนโฉนดที่ดินทั้ง ๔ แปลง ดังกล่าว (ทั้งแปลง) เนื่องจากไม่อาจตรวจสอบแนวเขตคลองสาธารณประโยชน์ได้ ทั้งนี้ ผู้ถือกรรมสิทธิ์สามารถยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินได้ใหม่

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๐๕/สคค/๒๗๖๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้กรมที่ดินพิจารณาโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินในบริเวณโครงการจังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้ออกในบริเวณดังกล่าวเป็นโฉนดที่ดินที่ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทับที่ดินสงวนหวงห้าม “ที่เทษยะมูลฝอย” และดำเนินการเพิกถอนโดยเพิ่มเติมเงื่อนไขการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ว่าเป็นการออกในพื้นที่สงวนหวงห้าม “ที่เทษยะมูลฝอย” อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ กับให้เพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของกรมที่ดินตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งกรมที่ดิน (โดยคณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายของกรมที่ดิน) ได้พิจารณาเป็นที่ยุติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ว่าเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าที่ดินบริเวณตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ ใช้บังคับ แม้พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะมีได้บัญญัติให้ยกเลิกประกาศหวงห้ามฯ ของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ก็ต้องถือว่าประกาศหวงห้ามฯ ของผู้ว่าราชการจังหวัดถูกยกเลิกโดยปริยายโดยผลของกฎหมาย แม้ต่อมาจะมีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสุมทรีบุรีรัมย์ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ บังคับถึงอำเภอมืองสมุทรปราการ การยกเลิกพระราชกฤษฎีกาและประกาศดังกล่าว ก็ไม่ทำให้ประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งถูกยกเลิกโดยปริยายโดยผลของกฎหมายไปแล้วกลับมีผลใช้บังคับขึ้นมาอีก อันเป็นการตีความการบังคับใช้กฎหมายตามหลักทั่วไป ประกอบกับโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ได้ถูกเพิกถอนไปแล้ว โดยคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๗๐๓/๒๕๕๗ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ที่ ๗๐๕/๒๕๕๗ และที่ ๗๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากบางส่วนได้ออกทับคลองสาธารณประโยชน์และหลักฐานเดิมตลาดเคลื่อนไม่ถูกต้อง จึงมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายว่าจะดำเนินการเพิ่มเติมเงื่อนไขการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ในคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินทั้งสี่ฉบับดังกล่าว และดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้หรือไม่ และโดยที่เรื่องนี้อยู่ระหว่างการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงควรรอฟังผลการพิจารณาคดีของศาลฎีกาก่อนกรมที่ดินจึงได้แจ้งผลการพิจารณาให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ตามหนังสือ ที่ มท ๐๕๑๖.๒/๓๒๙๙๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๐๗๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ ส่งสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ให้กรมที่ดินพิจารณาดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ สรุปความตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวได้ว่า เมื่อสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่างๆ สอดคล้องกับคำเบิกความของราษฎร และการรังวัดออกโฉนดที่ดินก็ได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย

กรมที่ดินได้พิจารณาเพื่อจะดำเนินการให้เป็นไปตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งจะได้มีคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ และเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินเพิกถอนไปแล้ว ตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๗๐๓/๒๕๔๗ ที่ ๗๐๔/๒๕๔๗ ที่ ๗๐๕/๒๕๔๗ และที่ ๗๐๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยหมายเหตุเพิ่มเติมว่าเป็นการออกไปโดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมายตามมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้อ ๘ เพื่อให้เป็นไปตามผลของคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ต่อไป แต่เนื่องจากเนื้อหาในคำพิพากษาดังกล่าวไม่ได้วินิจฉัยถึงสถานะทางกฎหมายของที่ดินที่ทยอยปล่อยตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ว่ายังมีผลใช้บังคับทั้งแปลงหรือบางส่วน หรือได้ถูกยกเลิกไปแล้วทั้งแปลงตามพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกาบังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ แต่ประการใด

กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งวินิจฉัยว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เลขที่ ๑๓๘๑๗ เลขที่ ๑๕๐๒๔ เลขที่ ๑๕๕๒๘ และเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย โดยมีได้วินิจฉัยถึงสถานะของที่ดินบริเวณที่ทยอยตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ว่ายังคงมีผลเป็นการหวงห้ามที่ดินบริเวณดังกล่าวอยู่หรือไม่ นั้น โดยผลของคำพิพากษาดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อเอกสารสิทธิอีกประมาณ ๒๓,๐๐๐ แปลง ที่อยู่ในพื้นที่ตามประกาศหวงห้ามของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๒ ไม่เพียงแต่โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ตามคำพิพากษาเท่านั้น

จึงหารือว่า เมื่อพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ใช้บังคับ มีผลให้ประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ถูกยกเลิกทั้งฉบับหรือไม่ เนื่องจากความเห็นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ เห็นว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการได้ยกเลิกประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๒ ไปแล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสุมทรีปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราฯ ได้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่ง

ที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ โดยประกาศ
หวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมที่ดิน โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
(กรมที่ดิน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การสงวนหรือหวงห้ามที่ดินของรัฐก่อนที่
พระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๘
ใช้บังคับนั้น ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอน การหวงห้ามอาจกระทำโดยออกประกาศพระบรมราชโองการ หรือประกาศ
ของสมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่ แต่เมื่อประกาศหวงห้ามแล้ว มีผลใช้บังคับ
โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๐/๒๕๑๖^๒ ที่วินิจฉัยว่า สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการ
มณฑลในขณะนั้นเป็นผู้แทนส่วนหนึ่งของรัฐ ย่อมออกประกาศสงวนหวงห้ามที่รกร้างว่างเปล่ามิให้ผู้ใดเข้าก่อสร้าง
เหยียบย่ำ จับจอง หรือถือกรรมสิทธิ์โดยพลการได้ การที่จำเลยเข้าครอบครองสาธารณสมบัติของแผ่นดินหาก่อ
ให้เกิดสิทธิแต่อย่างใดไม่ การกำหนดที่หวงห้ามโดยออกเป็นประกาศของสมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่จึงมีผลใช้บังคับโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อหารือนี้ปรากฏว่า การกำหนดเขต
หวงห้ามในท้องที่จังหวัดสมุทรปราการ กระทำโดยผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการออกประกาศหวงห้ามที่ดิน
ชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒ สำหรับใช้ราชการ
เทศะมูลฝอย และห้ามมิให้ผู้ใดจับจองหรือถือสิทธิด้วยประการใด ๆ โดยพลการ อันเป็นการขัดขวางต่อความ
ประสงค์ของราชการเป็นอันขาด เว้นแต่เป็นผู้มีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้วก่อนวันออก
ประกาศหวงห้าม ประกาศดังกล่าวจึงมีผลบังคับได้

ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงด้วยว่ามีราษฎรทั้งในและนอกท้องที่แก่งแย่งกันขอจองที่ดินในอำเภอบางบ่อ
อำเภอบางพลี และอำเภอบางปะกง ชับซ้อนกันมาก เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมราษฎรในท้องที่และผู้มี
กำลังทรัพย์น้อย ให้มีโอกาสตั้งตนเป็นหลักแหล่งในที่ดิน^๓ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงมี

^๒คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๐/๒๕๑๖ มีสาระสำคัญดังนี้

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นตามธรรมดา รัฐย่อมจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์
ร่วมกันได้ วิธีการที่จะหวงห้ามย่อมแตกต่างกันตามกาลสมัย เพิ่งมาบัญญัติเป็นกฎหมายขึ้นใช้บังคับเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๘ โดยพระ
ราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งให้หวงห้ามโดยวิธีการ
ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเท่านั้นหาได้มีกฎหมายบังคับไว้อย่างไรไม่ ดังนั้น ในปี พ.ศ.
๒๔๗๓ สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการมณฑลในขณะนั้นอันเป็นผู้แทนส่วนหนึ่งของรัฐย่อมออกเป็นประกาศสงวนหวงห้ามที่รกร้าง
ว่างเปล่ามิให้ผู้ใดเข้าก่อสร้างเหยียบย่ำจับจองหรือถือกรรมสิทธิ์โดยพลการได้ ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับตามกฎหมายที่พิพาทอยู่
ในเขตที่ดินหวงห้ามตามประกาศของสมุหเทศาภิบาลและประกาศกระทรวงมหาดไทยการที่จำเลยเข้าครอบครองสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินหาก่อให้เกิดสิทธิแต่อย่างใดไม่

^๓เหตุผลในคำปรารภ

“บัดนี้ ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า มีราษฎรทั้งในและนอกท้องที่แก่งแย่งกันขอจองที่ดินในอำเภอบางบ่อ
บางพลี และบางปะกงชับซ้อนกันมากจนเป็นการยากที่จะพิจารณาตามธรรมดาได้ ทรงพระราชดำริว่า โภคผลเกิดขึ้นในท้องที่ใด
บุคคลในท้องที่นั้นควรจะได้รับก่อนชนต่างถิ่น แต่ชนต่างถิ่นโดยมากเป็นผู้มีกำลังทรัพย์ยิ่งกว่า เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมราษฎร
ในท้องที่ ผู้มีกำลังทรัพย์น้อยให้มีโอกาสตั้งตนเป็นหลักแหล่งในที่ดิน สมควรจะต้องชำระพิพาทออกไปจัดแบ่งที่ดินที่กล่าวนี้
ให้แก่ราษฎรผู้สามารถทำการเพาะปลูกได้เอง”

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ กำหนดเขตท้องที่การแบ่งที่ดินตามแผนที่ทำยพระราชกฤษฎีกา และตั้งข้าหลวงพิเศษออกไปดำเนินการจัดแบ่งที่ดินให้แก่ราษฎรในท้องที่จังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งข้าหลวงพิเศษได้ดำเนินการแบ่งที่ดินมาจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๙ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ อันเป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ โดยมีเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติยกเลิกปรากฏตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๔๒๔๕/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๘๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา มีสาระสำคัญว่า ข้าหลวงพิเศษได้ดำเนินการจัดแบ่งที่ดินไปแล้วบางส่วนในท้องที่อำเภอบางบ่อ อำเภอบางพลี และอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่มีกรณียุ่งยากเกิดขึ้นเพราะมีผู้อ้างสิทธิการครอบครองอยู่ทำให้ผู้รับแบ่งที่ดินไม่สามารถเข้าครอบครองที่ดินได้ และเพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินนี้กลับเข้ามาอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินที่ใช้บังคับในขณะนั้นต่อไป^๔

จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องข้างต้น มีประเด็นพิจารณาตามข้อหารือของกรมที่ดินว่า เมื่อตราพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการและบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ และต่อมาถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ จะเป็นผลให้ประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒ มีผลกลับมาใช้บังคับหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) เห็นว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ เป็นพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวกำหนดแนวเขตการแบ่งที่ดินครอบคลุมที่ดินตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกฯ ทั้งหมด ซึ่งมีลำดับศักดิ์ของกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติ^๕ จึงมีผลเป็นการยกเลิกการหวงห้ามที่ดินตามประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่ง

^๔ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๘ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ น.๗๕/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๔๘๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๔๘๙)

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

ตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒ แม้ต่อมาพระราชกฤษฎีกาและ
ประกาศดังกล่าวนี้จะถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ
บางบ่อ บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พุทธศักราช ๒๔๘๙ ก็ตาม ก็ไม่ทำให้
ประกาศหวงห้ามที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออก จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๗๒
มีผลกลับคืนมาใช้บังคับอีก

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตุลาคม ๒๕๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานะของ The Heart by Siriraj

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สปสช. ๐๓/๖๐๑๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้รับบริการที่มีสิทธิตามกฎหมายหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งรับบริการที่ The Heart by Siriraj โดยในการสอบสวนพบปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับสถานะของ The Heart by Siriraj และมอบหมายให้สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติขอความเห็นทางกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังนี้

๑. โรงพยาบาลศิริราชเป็นสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ซึ่งตามข้อ ๒๒ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักประกันสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้สถานบริการสาธารณสุขของรัฐทุกแห่งเป็นหน่วยบริการ และต่อมาเมื่อมีกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติใช้บังคับ คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้กำหนดข้อบังคับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งข้อ ๑๑ กำหนดให้หน่วยบริการตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักประกันสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นหน่วยบริการตามข้อบังคับนี้ มีผลให้โรงพยาบาลศิริราชมีฐานะเป็นหน่วยบริการตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๒. The Heart by Siriraj หรือ “กองทุนพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด” มีสถานะเป็นกองทุนภายใต้มาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ และระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ก่อตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๒.๑ เป็นโครงการนำร่องการให้บริการรักษาผู้ป่วยโรคหัวใจเป็นพิเศษ

๒.๒ มีการให้บริการและบริหารจัดการเทียบเคียงโรงพยาบาลเอกชน

๒.๓ เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีว่า ถ้าดำเนินการได้เทียบเคียงเอกชน กลไกราคาให้บริการของโรงพยาบาลเอกชนจะถูกกลง

๒.๔ มีการบริหารงานโดยเลี้ยงตัวเอง โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ผลการดำเนินงานของกองทุนฯ ถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินรวมของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล บุคลากรจ้างโดย The Heart by Siriraj มีการใช้สถานที่ของโรงพยาบาลศิริราชในระยะแรกและมีการเช่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการบริหารจัดการแยกจากโรงพยาบาลศิริราช และจากแนวคิดของ The Heart by Siriraj ดังกล่าว จึงกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ภายในว่า ผู้รับบริการที่ The Heart by Siriraj

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๔๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จะไม่สามารถใช้สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลจากรัฐได้ เช่น หากผู้รับบริการเป็นข้าราชการก็ไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลจากต้นสังกัดได้ หากเป็นผู้มีสิทธิประกันสุขภาพแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมก็ไม่สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายดังกล่าวได้เช่นกัน จากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือว่า

(๑) The Heart by Siriraj มีการให้บริการทางการแพทย์และบริการสาธารณสุขแก่ประชาชน มีฐานะเป็นสถานพยาบาลภาครัฐหรือภาคเอกชน

(๒) The Heart by Siriraj เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลหรือไม่ อย่างไร

(๓) หาก The Heart by Siriraj ไม่เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว การให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือไม่ อย่างไร

(๔) หาก The Heart by Siriraj เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลแล้วจะมีฐานะเป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณาข้อหารือของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล (คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล) และผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง โครงการ The Heart by Siriraj มีฐานะเป็นสถานพยาบาลภาครัฐหรือภาคเอกชน เห็นว่า มาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น และมาตรา ๑๐^๒ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยมหิดลอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขต คณะ หรือ

^๑ มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

^๒ มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานอธิการบดี
- (๓) วิทยาเขต
- (๔) คณะ

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้และส่วนงานเหล่านี้อาจแบ่งส่วนงานเป็นหน่วยงานภายในของส่วนงานนั้นได้ โดยมาตรา ๑๑^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๑๐ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มหาวิทยาลัยมหิดลได้ออกประกาศจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยเป็น ๓๓ ส่วนงาน^๔ โดยมีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลเป็นส่วนงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย^๕ และมหาวิทยาลัยมหิดลได้ออกประกาศแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓^๖ โดยข้อ ๑๑^๗ ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้แบ่งหน่วยงานภายในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลเป็นภาควิชาและส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น สำนักงานคณบดีและโรงพยาบาลศิริราช เป็นต้น

นอกจากการดำเนินงานดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหิดลโดยคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๘ จัดตั้งกองทุนพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด^๘ ภายใต้

^๓ มาตรา ๑๑ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสองให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งและการปรับปรุงหน่วยงานในส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒

^๕ ให้มหาวิทยาลัยมหิดล แบ่งส่วนงานออกเป็นดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

๔ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง การแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓

^๗ ๑๑. ให้แบ่งหน่วยงานภายในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ดังนี้

(๑) ภาควิชากายวิภาคศาสตร์

(๒) ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

(๓) ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓๐) สถานวิทยามะเร็งศิริราช

(๓๑) โรงเรียนกายอุปกรณ์สิรินธร

(๓๒) สำนักงานคณบดี

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓๓) โรงพยาบาลศิริราช

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘ ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“โครงการ” หมายถึง โครงการพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด ซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ฯลฯ

ฯลฯ

การกำกับดูแลของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีคณะกรรมการนโยบายและคณะกรรมการบริหารกองทุน^๔ โดยมีนโยบายแยกการบริหารจัดการเป็นการเฉพาะและจัดทำโครงการ The Heart by Siriraj เป็นโครงการนำร่องเพื่อทดลองการให้บริการตรวจรักษาโรคหัวใจแบบครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วยเป็นสำคัญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า โครงการ The Heart by Siriraj จัดตั้งขึ้น โดยคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล จึงถือเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ดังนั้น โครงการ The Heart by Siriraj จึงมีสถานะเป็นสถานพยาบาลภาครัฐ

ประเด็นที่สอง โครงการ The Heart by Siriraj เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์ หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า โดยที่โครงการ The Heart by Siriraj จัดตั้งขึ้นตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบงานหัวใจและหลอดเลือด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๘^๕ แม้โครงการดังกล่าวจะตั้งอยู่ภายในบริเวณโรงพยาบาลศิริราช แต่เนื่องจากโครงการดังกล่าวจัดตั้งขึ้นเป็นอีกส่วนหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลมีการบริหารจัดการเป็นลักษณะเฉพาะโดยไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโรงพยาบาลศิริราชและไม่พึงพาทรัพยากรของโรงพยาบาลศิริราชแต่อย่างใด หากมีกรณีที่ต้องใช้ทรัพยากรของโรงพยาบาลศิริราช จะมีการชำระค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแพทย์และพยาบาล ค่าเช่าสถานที่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางการแพทย์ ค่าเช่าที่จอดรถ ค่าน้ำค่าไฟ ฯลฯ ให้กับโรงพยาบาลศิริราช นอกจากนี้ การใช้ทรัพยากรดังกล่าวยังอยู่บนเงื่อนไขว่าจะไม่เบียดเบียนโอกาสของคนที่สามัญที่จะต้องได้ใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์และบุคลากรภายใต้สังกัดโรงพยาบาลศิริราชตลอดเวลาราชการ^๖ จึงเห็นได้ว่า โครงการ The Heart by Siriraj มีการบริหารจัดการ ระบบการเงิน การจ้างบุคลากร และการให้บริการ แยกจากโรงพยาบาลศิริราชอย่างชัดเจน ดังนั้น โครงการ The Heart by Siriraj จึงเป็นส่วนหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม หากโครงการ The Heart by Siriraj ไม่เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์ หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว การให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า โครงการ The Heart by Siriraj เป็นสถานพยาบาลภาครัฐและเป็นส่วนหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล จึงไม่ต้องพิจารณาในประเด็นนี้ต่อไป

ประเด็นที่สี่ หากโครงการ The Heart by Siriraj เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชหรือของคณะแพทยศาสตร์ หรือของมหาวิทยาลัยมหิดลแล้วจะมีฐานะเป็นหน่วยบริการตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

^๔ ข้อ ๖ การบริหารกองทุน ให้มีคณะกรรมการนโยบายคณะหนึ่ง และคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่ง

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘

^๖ มติสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๓๗๕ วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘

^๗ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยบริการ” หมายความว่า สถานบริการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

บัญญัตินิยามคำว่า “หน่วยบริการ” หมายความว่า สถานบริการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ แม้โครงการ The Heart by Siriraj จะมีสถานะเป็นสถานพยาบาลภาครัฐ แต่โดยที่โครงการ The Heart by Siriraj มิได้มีสถานะเป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชซึ่งเป็นหน่วยบริการตามบทบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับโครงการ The Heart by Siriraj มิได้มีข้อตกลงเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติแต่อย่างใด โครงการ The Heart by Siriraj จึงไม่มีฐานะเป็น “หน่วยบริการ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๕๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การแปรสภาพบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทมหาชนจำกัด
ตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้มีหนังสือ ที่ ๑๒๑๐/๓๒๘๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถทุกบริษัทต้องเข้าชื่อชื่อหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียน แต่เนื่องจากบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เป็นบริษัทจำกัด ให้ดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดให้แล้วเสร็จภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เพื่อให้การดำเนินการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นไปอย่างถูกต้อง สำนักงาน คปภ. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทจำกัดจะต้องดำเนินการตามบทเฉพาะกาลในมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยการแปรสภาพจากบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้เป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ หรือถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทประกันวินาศภัยที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการแปรสภาพจากบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามบทเฉพาะกาลในมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. หากบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จำเป็นต้องดำเนินการแปรสภาพจากบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัด จักต้องดำเนินการอย่างไร เมื่อมาตรา ๑๐ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถทุกบริษัทต้องเข้าชื่อชื่อหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๐๓๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กำหนด แต่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดคือ บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยความประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชน และบริษัทดังกล่าวได้ระบุนามประสงค เช่นนั้นไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) โดยมีผู้แทน กระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) และผู้แทนสำนักงาน คปภ. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๐ ทวิ^๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีหน้าที่ในการให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ดำเนินกิจการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยมอบหมาย ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ และดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ที่ต้องการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถทุกคนให้ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วถึง แต่โดยที่การประกันภัยรถเป็นการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยภายใต้บังคับพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะกรรมการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ในการพิจารณาออกใบอนุญาต การที่มาตรา ๑๐ ทวิ^๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ กำหนดให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัท

^๑ มาตรา ๑๐ ทวิ ให้จัดตั้ง “บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด” ขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้มอบหมาย

(๒) ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๓) ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ

บริษัททุกบริษัทต้องเข้าชื่อชื้อหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

ในการจัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ให้รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาให้บริษัทเข้าชื่อชื้อหุ้น และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมการประกันภัยรวบรวมหุ้นที่มีผู้เข้าชื่อชื้อหุ้นไว้แล้วเพื่อกำหนดจำนวนหุ้นจัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และกำหนดรายชื่อผู้เป็นคณะกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ตลอดจนข้อความและขั้นตอนอื่นที่จำเป็นต้องมีในการจดทะเบียนบริษัทส่งไปจดทะเบียนบริษัท และให้ผู้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดำเนินการต่อไปตามบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้ถือว่าบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยนับแต่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็เพื่อให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด สามารถประกอบธุรกิจประกันภัยรถและดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิเช่นเดียวกับบริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ ได้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๕๖^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่า เป็นบทเฉพาะกาลที่ใช้กับบริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอยู่เดิมตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ เท่านั้น แต่บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย โดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๑๐ ทวิ^๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ มิใช่บริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่จะต้องดำเนินการแปรสภาพตามมาตรา ๕๖^๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จากบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

นอกจากนี้ เมื่อการจัดตั้งและวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แม้การประกอบธุรกิจประกันภัยรถหรือดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยก็ตาม แต่หากหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขเรื่องใดมีกำหนดไว้แล้วในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ก็ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ ดังนั้น หากตีความให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องแปรสภาพจากบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัดภายในห้าปีนับแต่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับตามมาตรา ๕๖^๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย

^๓ มาตรา ๕๖ ให้ถือว่าบรรดาบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าสาขาของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสาขาของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในการอนุญาต

ในกรณีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นบริษัทจำกัด ให้ดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดให้แล้วเสร็จภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้บริษัทสามารถประกอบกิจการตามปกติต่อไปได้แต่จะดำเนินการขยายธุรกิจไม่ได้จนกว่าจะดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปี หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นสิ้นอายุ และให้ถือว่าบริษัทนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

๑. ๑, ข้างต้น
๒. ๓, ข้างต้น
๓. ๓, ข้างต้น

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งทำให้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ต้องเสนอขายหุ้นต่อประชาชน ตามมาตรา ๑๕7 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ย่อมจะมีผลเป็นการขัดแย้งกับ มาตรา ๑๐ ทวิ8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทกลางคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ต้องเป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถตามกฎหมาย ว่าด้วยประกันวินาศภัยเท่านั้น โดยไม่อาจเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไปได้ ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมา บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จึงไม่อาจแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งว่า บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๕๖9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแปรสภาพจากบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นบริษัทมหาชนจำกัดตามพระราช บัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาในประเด็นที่สอง

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์
ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๕.๐๒/๓๒๕๕ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดประเภทของใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ โดยใช้คลื่นความถี่เป็นสามประเภท ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน และใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ โดยใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะนั้นได้แบ่งออกเป็นสามประเภท คือประเภทที่หนึ่งถึงประเภทที่สาม ซึ่งแต่ละประเภทยังจะออกให้กับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป ประกอบกับมาตรา ๒๐ ได้กำหนดให้กรมประชาสัมพันธ์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สามจะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กร บริษัท และกิจการ โดยมีได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณประโยชน์ หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

กรมประชาสัมพันธ์จึงได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) เพื่อขอหารือว่า กรมประชาสัมพันธ์จะสามารถประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการสาธารณะประเภทที่สอง กล่าวคือ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะได้หรือไม่ และหากสามารถประกอบกิจการดังกล่าวได้ กรมประชาสัมพันธ์จะสามารถหารายได้จากการประกอบกิจการได้หรือไม่ โดยสำนักงาน กทช. ได้มีหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวสรุปได้ว่า ในเรื่องของการประกอบกิจการ ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ ได้กำหนดสิทธิ อำนาจและหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ประกอบกับมาตรา ๗๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) เป็นการชั่วคราวไว้เป็นการเฉพาะเรื่อง ดังนั้นประเด็นข้อหารือของกรมประชาสัมพันธ์จึงไม่อยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ กทช. จะดำเนินการพิจารณาได้ ส่วนในเรื่องของรายได้นั้น กรมประชาสัมพันธ์ย่อมได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐตามความเหมาะสมต่อภารกิจหลักของหน่วยงานอยู่แล้ว และถึงแม้จะเป็นการดำเนินงานที่นอกเหนือจากหน้าที่หลัก แต่เป็นการดำเนินการที่ส่งเสริมการพัฒนากิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ก็สามารถขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนากิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๒/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ฯ โดยเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินการตามภารกิจของกรมประชาสัมพันธ์ในการประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารมวลชน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในประเด็นยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายสำคัญของรัฐบาล รวมทั้งการบริการสาธารณะอื่น ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้งบประมาณภาครัฐที่มีอยู่อย่างจำกัด กรมประชาสัมพันธ์จึงหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงแนวทางในการดำเนินกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) กรมประชาสัมพันธ์จะสามารถประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง คือ กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะตามมาตรา ๑๐ (๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่

๒) หากสามารถประกอบกิจการดังกล่าวได้ กรมประชาสัมพันธ์จะสามารถหารายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวได้หรือไม่ และกรมประชาสัมพันธ์ควรมีแนวทางในการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมประชาสัมพันธ์โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (กรมประชาสัมพันธ์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ตามมาตรา ๗๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดห้ามมิให้นำมาตรา ๑๐^๒ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ มาใช้บังคับกับกรมประชาสัมพันธ์ จนกว่าจะมีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ใช้บังคับ ดังนั้น ในระหว่างนี้กรมประชาสัมพันธ์

^๑ มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรกเพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ของรัฐ มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หมวด ๒ รายการของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หมวด ๖ การกำกับดูแล และหมวด ๗ บทกำหนดโทษ เว้นแต่มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับแก่กรมประชาสัมพันธ์ในฐานะหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐและให้ดำเนินกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต่อไปได้ตามขอบเขตการให้บริการที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้ จนกว่าจะมีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

เมื่อแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ใช้บังคับแล้ว ให้คณะกรรมการแจ้งลักษณะ ประเภท และขอบเขตการดำเนินกิจการของกรมประชาสัมพันธ์ตามที่กำหนดในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้รัฐมนตรีที่มีอำนาจกำกับดูแลกรมประชาสัมพันธ์ทราบเพื่อปฏิบัติให้สอดคล้องกับแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

^๒ มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่สามประเภทดังนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ ได้แก่ ใบอนุญาตที่ออกให้สำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการบริการสาธารณะ แบ่งเป็นสามประเภท

(ก) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่ง ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตร และการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ สุขภาพ อนามัย กีฬา หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

(ข) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะ

(ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สาม ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและรัฐสภา กับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะแก่คนพิการ คนด้อยโอกาส หรือกลุ่มความสนใจที่มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือบริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะอื่น

จึงยังไม่อาจขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ไม่ว่าจะ เป็นประเภทใดก็ตาม แต่เนื่องจากมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติรองรับการดำเนินการของกรมประชาสัมพันธ์ไว้ว่าก่อนมีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์สามารถดำเนินกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต่อไปได้เพียงเท่าที่อยู่ในขอบเขตการให้บริการที่มีอยู่เดิมเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ หากในปัจจุบันกรมประชาสัมพันธ์มีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานประชาสัมพันธ์โดยใช้วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะด้วยแล้ว กรมประชาสัมพันธ์ย่อมสามารถประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม หากต่อมาเมื่อมีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว การบริหารจัดการของกรมประชาสัมพันธ์จะต้องเป็นไปตามขอบเขตที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) กำหนด ส่วนการหารายได้นั้นในระยะต่อไปย่อมต้องอยู่ในบังคับของมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า สำหรับกรมประชาสัมพันธ์นั้น ให้หารายได้เฉพาะจากการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการเสนอภาพลักษณ์ กรมประชาสัมพันธ์จึงย่อมสามารถหารายได้จาก การโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการตามขอบเขตที่มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้เท่านั้น

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะขอบเขตการดำเนินกิจการของกรมประชาสัมพันธ์นั้น กสทช. จะกำหนดให้ดำเนินกิจการในด้านใด ซึ่งอาจรวมถึงการประชาสัมพันธ์ด้านความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะด้วย กรมประชาสัมพันธ์ก็ยังคงหารายได้เท่าที่มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติไว้ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับกับกรมประชาสัมพันธ์โดยตรง ต่างหากจากผู้รับใบอนุญาตประเภทอื่น

(ลงชื่อ) อัคร จารุงินดา
(นายอัคร จารุงินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๔

^๓ มาตรา ๒๐ ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สาม จะหารายได้จาก การโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กร บริษัท และกิจการโดยมิได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณประโยชน์ หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง ให้หารายได้จาก การโฆษณาได้เท่าที่เพียงพอต่อการประกอบกิจการโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร



ผลงานความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับ
กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
ที่น่าสนใจ



บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
(กรณีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง
กำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสงเปลือย)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๐.๔/๑๒๐๖๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง กำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสงเปลือย สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

(๑) นายพิชัย ไชวีบุญ นายเทศมนตรีตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ขอให้พิจารณายกเลิกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง กำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสงเปลือย เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง โดยยังไม่มี การดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในเรื่องที่มีการเข้าชื่อร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่นายพิชัยฯ ได้คัดค้านไว้ในหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและคัดค้านการยื่นถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น

จังหวัดกาฬสินธุ์มีความเห็นว่า ขั้นตอนการดำเนินการและผู้มีอำนาจรับผิดชอบเกี่ยวกับการเข้าชื่อและลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นย่อมเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง กำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสงเปลือย เป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งเพื่อให้มีการลงคะแนนเสียงเท่านั้นจึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่เป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายจากประกาศดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์จึงไม่มีอำนาจในการพิจารณายกเลิกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าว เห็นควรยกอุทธรณ์

(๒) จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อปรึกษาหารือว่าความเห็นของจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ ประการใด ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ความเห็นของจังหวัดกาฬสินธุ์ดังกล่าวข้างต้นเป็นไปในแนวทางเดียวกับที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้ทุกจังหวัดถือปฏิบัติและมีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนี้

(๒.๑) โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองไว้โดยเฉพาะซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเข้าชื่อถอดถอนไว้แล้ว ดังนั้น การพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

เกี่ยวกับการเข้าชื่อร้องเรียนตามคำขอของผู้ถูกรณจึงได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

(๒.๒) มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่อาจจะไม่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนได้ ในกรณีที่การให้สิทธิดังกล่าวจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป ประกอบกับมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดระยะเวลาการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ไม่จำเป็นต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพราะอาจทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสเปือยต้องล่าช้าออกไป

นอกจากนี้ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่าการให้พ้นจากตำแหน่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจไม่ต้องให้โอกาสคู่กรณีที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนก็ได้ ดังนั้น เมื่อประกาศผลการลงคะแนนเสียงถอดถอนเป็นการให้พ้นจากตำแหน่งจึงไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

(๒.๓) ประเด็นปัญหาว่าประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง กำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนนายกเทศมนตรีตำบลสเปือย เป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ นั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นเป็นสองแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่หนึ่ง เห็นว่า ประกาศผลการลงคะแนนเสียงถอดถอนถือเป็นคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากมีผลทำให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนเป็นเพียงขั้นตอนการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาทางปกครองที่ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหน้าที่จนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ประกาศผลการลงคะแนนเสียงถอดถอน ดังนั้น ประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนจึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง

แนวทางที่สอง เห็นว่า ประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนดังกล่าว รวมถึงประกาศผลการลงคะแนนเสียงถอดถอนของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากผลการลงคะแนนเสียงถอดถอนที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไม่มีลักษณะตามนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ประกาศดังกล่าวเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของประชาชนซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

โดยที่ปัญหาดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และยังไม่เคยมีแนวทางปฏิบัติมาก่อน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาปัญหาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว

ซึ่งข้อหาหรือนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า หลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จะนำมาใช้บังคับแก่การออกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นด้วยหรือไม่ นั้น

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า การเข้าชื่อและลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการรับรองไว้ตามมาตรา ๒๘๕^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคคลที่ตนเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้สิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้พ้นจากตำแหน่งซึ่งจำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ การตรวจสอบรายชื่อ และการลงคะแนน ย่อมเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการเข้าชื่อและลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ มิใช่กรณีที่หน่วยงานของรัฐใช้อำนาจทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ประกอบกับประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกระบวนการตามกฎหมายเพื่อให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จึงมิใช่กระบวนการเพื่อออกคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น ประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงถอดถอนดังกล่าวจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๔

^๑ มาตรา ๒๘๕ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป ให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ การตรวจสอบรายชื่อ และการลงคะแนนเสียง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

^๒ มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยให้ประกาศกำหนดวันลงคะแนนเสียงไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๗

ฯลฯ

ฯลฯ

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการพิจารณาอนุมัติ
ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเดินทางไปราชการต่างประเทศ

สำนักงานเทศบาลตำบลสระยายโสมได้มีหนังสือ ที่ สพ ๕๓๐๐๑/๗๐๙ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการพิจารณาอนุมัติ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับเอกสารที่ส่งมาด้วยแล้วสรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

(๑) นายศักดิ์ชัย ศิวะพรชัย นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสม ได้รับแจ้งจากสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยว่าได้รับเชิญจากเทศบาลเมืองฮามามัตสึ ประเทศญี่ปุ่นร่วมกับองค์กรสหพันธ์เมื่อนานาชาติ ภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกให้เข้าร่วมการประชุมสหพันธ์เมื่อนานาชาติ ภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ เมืองฮามามัตสึ ประเทศญี่ปุ่น ในการนี้สำนักงานเทศบาลตำบลสระยายโสมจึงได้มีหนังสือ ที่ สพ ๕๓๐๐๑/๖๕๓ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขออนุมัติเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ถึงนายอำเภออุทง ขออนุมัติให้นายศักดิ์ชัย ศิวะพรชัย นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสม เดินทางไปร่วมประชุมและศึกษาดูงานต่างประเทศ ตามกำหนดการดังกล่าว โดยหนังสือขออนุมัติเดินทางไปศึกษาดูงานได้ระบุว่าการเดินทางไปร่วมประชุมดังกล่าวมิใช่โครงการฝึกอบรมหรือจัดประชุมสัมมนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เป็นกรณีข้อตกลงหรือพันธกรณีกับองค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่มีความสำคัญกับภารกิจงานที่ได้รับผิดชอบโดยตรง พร้อมกันนี้ได้เสนอแบบใบลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อพิจารณาอนุญาตด้วย

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งว่า “อนุมัติให้นายศักดิ์ชัย ศิวะพรชัย เดินทางไปต่างประเทศได้ สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมกับสมาคมสันนิบาตแห่งประเทศไทย ไม่อนุมัติให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของเทศบาล” โดยผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สพ ๐๐๓๗.๑/๑๗๙๘๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภออุทงแจ้งว่า อนุมัติให้นายศักดิ์ชัย ศิวะพรชัย เดินทางไปต่างประเทศได้โดยใช้ทุนส่วนตัว กรณีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ จังหวัดพิจารณาแล้วอาจจะไม่ถูกต้อง จึงได้หารือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งหากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งผลว่าไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบดังกล่าวได้ นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสมจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการดังกล่าว

(๓) เทศบาลตำบลสระยายโสมได้พิจารณาคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีแล้วมีความเห็นว่าการขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศดังกล่าวเป็นการขออนุมัติเพื่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗ และเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตามระเบียบฯ แล้ว สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการย่อมเกิดขึ้นนับแต่วันที่ได้ออกอนุมัติให้เดินทางไปราชการ ดังนั้น นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสมจึงขอที่จะใช้สิทธิดังกล่าวเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศได้ การที่ผู้มีอำนาจไม่อนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจเกินกว่าที่ระเบียบกำหนด

เทศบาลตำบลสระยายโสมจึงขอหารือคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองว่าความเห็นของเทศบาลฯ ถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาปัญหาของเทศบาลตำบลสระยายโสมโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนจังหวัดสุพรรณบุรี และผู้แทนเทศบาลตำบลสระยายโสมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดแล้ว ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนจังหวัดสุพรรณบุรีว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีไม่อนุมัติให้นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสม เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงานในต่างประเทศในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นการไปร่วมประชุมกับสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรเอกชนมิใช่ส่วนราชการ และข้อตกลงหรือพันธกรณีของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยกับเทศบาลเมืองฮามามัตสึ ประเทศญี่ปุ่น ก็มีใช้พันธกรณีระหว่างเทศบาลเมืองฮามามัตสึกับเทศบาลตำบลสระยายโสมโดยตรง ซึ่งไม่เป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๙๑๒ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการเพื่อศึกษาดูงานในต่างประเทศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่าต้องเป็นกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อตกลงหรือพันธกรณีกับองค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศ ส่วนการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งอนุมัติให้นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสมเดินทางไปต่างประเทศนั้น เป็นการอนุญาตให้ลาไปต่างประเทศ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น ไม่ใช่การอนุมัติให้เดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ อันจะทำให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับอนุมัติที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระเบียบดังกล่าว

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีที่อนุญาตให้นายกเทศมนตรีตำบลสระยายโสมไปต่างประเทศ แต่ไม่อนุมัติให้เบิกค่าใช้จ่ายในการ

เดินทางจากงบประมาณของเทศบาลนั้น เป็นการใช้อำนาจตามระเบียบที่เกี่ยวข้องสองฉบับควบคู่กัน กล่าวคือ เป็นการอนุญาตให้ผู้บริหารท้องถิ่นลาไปต่างประเทศตามข้อ ๑๔^๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ประการหนึ่ง และเป็นการไม่อนุมัติให้ผู้บริหารท้องถิ่นเดินทางไปราชการตามข้อ ๗^๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ อีกประการหนึ่ง ซึ่งการมีคำสั่งดังกล่าวถือเป็นกรณีที่ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้ใช้อำนาจดุลยพินิจตามที่กำหนดไว้ในระเบียบทั้งสองฉบับข้างต้นแล้ว

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๕๔

^๑ ข้อ ๑๔ ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้ใดประสงค์จะลาไปต่างประเทศ ไม่ว่าจะกรณีใดให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมทั้งเหตุผลและความจำเป็นประกอบกับการประเมินความคุ้มค่าเพื่อสนับสนุนการพิจารณา และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งอนุญาตตามที่เห็นสมควร

^๒ ข้อ ๗ สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการหรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี โดยให้ผู้ที่มิอำนาจพิจารณาอนุมัติการเดินทางไปราชการ ดังนี้

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการของผู้บริหารท้องถิ่นและประธานสภาท้องถิ่น การขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศ ต้องขออนุมัติล่วงหน้าก่อนเดินทางไปราชการ ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้ง หากพิจารณาไม่อนุมัติให้แจ้งเหตุผลการไม่อนุมัติด้วย และผู้บริหารท้องถิ่นหรือประธานสภาท้องถิ่นสามารถอุทธรณ์คำสั่งได้ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ฯลฯ

ฯลฯ

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง วันรับแจ้งคำสั่งทางปกครองและการนับระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์

จังหวัดอ่างทองได้มีหนังสือ ที่ อท ๐๐๑๗/๒๒๙๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการแจ้งคำสั่งทางปกครองและการนับระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ สรุปความได้ว่า จังหวัดอ่างทองได้ประชุมคณะกรรมการการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมประจำจังหวัดอ่างทอง (คชก. จังหวัดอ่างทอง) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์กรณีนางมาลี เทพารักษ์ อุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ ซึ่งในการประชุมมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือไม่ กรณีดังกล่าวข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คชก. ตำบลสามโก้ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทเรื่อง การเช่านา ระหว่าง นายอุดม พิเศษสกุลวงศ์และนายเกรียงศักดิ์ พิเศษสกุลวงศ์ ผู้ให้เช่ากับนางมาลี เทพารักษ์ ผู้เช่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้เข้าร่วมประชุมด้วย ต่อมาเทศบาลตำบลสามโก้ได้มีหนังสือ ที่ อท ๒๕๕๐๑/ว ๗๘๕ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้และสิทธิในการอุทธรณ์ให้นางมาลีฯ ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดา โดยเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ได้นำหนังสือของเทศบาลตำบลสามโก้ไปส่งยังบ้านเลขที่ ๘๖ หมู่ที่ ๒ ตำบลราษฎรพัฒนา อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของนางมาลีฯ แต่ในวันและเวลาดังกล่าวนางมาลีฯ ไม่อยู่บ้าน เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์จึงได้ส่งหนังสือให้กับนายชลอ บุญตั้งชาญ อายุ ๕๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๗๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลราษฎรพัฒนา อำเภอสามโก้จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นพี่ชายเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้แทนในบัญชีนำจ่ายของเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยปกตินายชลอฯ จะเป็นผู้รับหนังสือแทนนางมาลีฯ อยู่เป็นประจำ เนื่องจากมีบ้านอยู่ในรั้วเดียวกันแต่คนละบ้านเลขที่กัน ต่อมานางมาลีฯ ได้มีหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองในฐานะประธาน คชก. จังหวัดอ่างทอง โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน คชก. ตำบลสามโก้ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ คชก. จังหวัดอ่างทองได้ประชุมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของนางมาลีฯ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยมีความเห็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

๑. ฝ่ายแรก เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๕๖ บัญญัติว่า “ผู้เช่านา ผู้เช่าช่วงนา หรือผู้ให้เช่านา ที่เป็นคู่กรณีหรือผู้มีส่วนได้เสียการเช่านาอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ คชก. ตำบลได้มีคำวินิจฉัย” กรณีนี้ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗๑ ได้กำหนดวิธีการในการแจ้งคำสั่งทางปกครองโดยวิธีการส่งไปรษณีย์ตอบรับ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่ง แต่ถ้าไม่ใช่เป็นการส่งแบบไปรษณีย์ตอบรับต้องถือเป็นการแจ้งโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่งตามมาตรา ๗๐ และขณะนำส่งไม่มีผู้รับ บุคคลที่รับหนังสือไว้แทนไม่ใช่ผู้ที่มิที่อยู่ในบ้านหลังเดียวกันกับเจ้าของหนังสือจึงต้องนับระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หกสิบวัน ไม่ใช่สามสิบวัน เมื่อนับระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ คชก. ตำบลสามโก้วินิจฉัย จึงสามารถรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

๒. ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๖๙ ได้บัญญัติถึงวิธีการแจ้งคำสั่งทางปกครองว่าอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้และการแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น ถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้วก็ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง กรณีนี้เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ได้ส่งหนังสือให้กับผู้อุทธรณ์ ณ ภูมิลำเนาของผู้อุทธรณ์แล้ว ถึงแม้ว่าจะมีผู้อื่นเป็นผู้รับหนังสือแทน ก็ต้องถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์อย่างช้าภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อประธาน คชก. ตำบลสามโก้ ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ จึงเกินกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ จึงเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้ จึงไม่อาจรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ที่ประชุม คชก. จังหวัดอ่างทองจึงมีความเห็นร่วมกันว่า การนับระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์เป็นประเด็นสำคัญในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์เกินกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้และ คชก. จังหวัดรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาก็อาจทำให้ผลการพิจารณาเสียไปได้ ซึ่งกรณีนี้ คชก. จังหวัดอ่างทองมีความเห็นไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันในประเด็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ จึงเห็นควรหารือข้อกฎหมายดังกล่าวไปยังคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาปัญหาของจังหวัดอ่างทอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (จังหวัดอ่างทอง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในการพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทของ คชก. ตำบลสามโก้ เรื่อง การเช่านาระหว่างนายอุดม พิเศษสกุลวงศ์และนายเกรียงศักดิ์ พิเศษสกุลวงศ์ ผู้ให้เช่า กับนางมาลี เทพารักษ์ ผู้เช่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ นั้น คู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้เข้าร่วมประชุม และประชุมได้แจ้งผลคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ให้คู่กรณีทราบ แต่ที่ประชุมไม่ได้แจ้งเหตุผลของคำวินิจฉัยและสิทธิในการอุทธรณ์ให้คู่กรณีทราบแต่ประการใด โดย คชก. ตำบลสามโก้จะดำเนินการแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือประกอบกับเหตุผลของคำวินิจฉัยพร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ไปให้คู่กรณีทราบในภายหลัง ตามแนวทางปฏิบัติของ คชก. ตำบลสามโก้จะทำการแจ้งคำวินิจฉัยไปยังคู่กรณีโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดาไม่ใช่ไปรษณีย์ตอบรับ สำหรับข้อหาเรื่องนี้ คชก. ตำบลสามโก้ได้แจ้งคำวินิจฉัยโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดาไปให้นางมาลีฯ โดยมีนายชลอฯ ซึ่งอยู่คนละบ้านเลขที่ที่เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้แทนในบัญชีนำจ่ายของเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ต่อมา นางมาลีฯ ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้จากนายชลอฯ แต่จำไม่ได้ว่าตนได้รับหนังสือนั้นจากนายชลอฯ ในวันใด และนางมาลีฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ต่อ คชก. จังหวัดอ่างทอง ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เห็นว่า ข้อหาเรื่องนี้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าการแจ้งคำวินิจฉัยและสิทธิอุทธรณ์คำสั่งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดาไปยังภูมิลำเนาของคู่กรณีโดยมีบุคคลอื่นอยู่บ้านข้างเคียงเป็นผู้รับไว้แทน จะถือว่าคู่กรณีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยในวันใด อันจะมีผลทำให้เริ่มนับระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีความเห็นในประเด็นดังกล่าวว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำวินิจฉัย

ของ คชก. ตำบลไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ผู้เช่านา ผู้เช่าช่วงนา หรือผู้ให้เช่านาที่เป็นคู่กรณี หรือผู้มีส่วนได้เสียในการเช่านาอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลต่อ คชก. จังหวัดได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน คชก. ตำบลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ คชก. ตำบลได้มีคำวินิจฉัย แต่พระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลไว้แต่ประการใด ซึ่งคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ หมวด ๔ การแจ้ง มาตรา ๖๘ ถึงมาตรา ๗๔ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๓^๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว

โดยที่มาตรา ๖๙ วรรคสอง^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ บัญญัติว่า การแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ ให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้นหรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึงแล้ว มาตรา ๗๐^๕ บัญญัติว่า การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น ...

^๑ มาตรา ๕๖ ผู้เช่านา ผู้เช่าช่วงนา หรือผู้ให้เช่านาที่เป็นคู่กรณี หรือผู้มีส่วนได้เสียในการเช่านาอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลต่อ คชก. จังหวัดได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน คชก. ตำบลภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ คชก. ตำบลได้มีคำวินิจฉัย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

^๔ มาตรา ๖๙ การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ อาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว และมาตรา ๗๑^๖ บัญญัติว่า การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น เห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งที่จะถือว่าผู้รับได้รับหนังสือแจ้งโดยชอบแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่งตามมาตรา ๗๐ หรือโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามมาตรา ๗๑ ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้บัญญัติให้การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดาให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อใด แต่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดา จึงต้องนำมาตรา ๗๑^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ที่บัญญัติให้การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งกรณีภายในประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้นมาใช้บังคับโดยอนุโลมในฐานะบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลสามโก้ได้มีหนังสือ ที่ อท ๒๕๘๐๑/ว ๗๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ และสิทธิในการอุทธรณ์ให้นางมาลีฯ ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนธรรมดา กรณีจึงต้องถือว่านางมาลีฯ ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง คือ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ดังนั้น การที่นางมาลีฯ ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลสามโก้ตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง^๘ แห่งพระราชบัญญัติการเข้าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๔

^๖ มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น



ผลงานความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับ
กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
ที่นำเสนอใจ

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีความเสียหายเกิดขึ้น
แก่ทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่ง แต่ชื่อในหลักฐานทางทะเบียน
เป็นของหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/๐๙๕๖๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ขอให้พิจารณา เรื่อง ขอรื้อการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด สรุปลงความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ พนักงานขับรถยนต์ของมหาวิทยาลัยมหิดลได้รับมอบหมายให้ขับรถยนต์หมายเลข ทะเบียน ๘๗-๕๔๐๔ นครปฐม ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดขอนแก่น แต่ประสบอุบัติเหตุชนท้ายรถยนต์บรรทุก ลีบล้อของบุคคลภายนอกที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นเหตุให้รถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหาย โดยรถยนต์ คันดังกล่าวดำเนินการจัดซื้อและจดทะเบียนเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล แต่ที่มาของเงินในการจัดซื้อ เป็นงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย สำนักงาน บริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) โดยมีชื่อผูกพันตามสัญญาให้ทุนสนับสนุนเพื่อดำเนินการโครงการ จัดตั้งศูนย์สัตว์ทดลองเพื่อการผลิตและบริการ ระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย (TCELS) กับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่า “บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ซึ่ง TCELS ได้จัดให้มหาวิทยาลัย มหิดลใช้ หรือมหาวิทยาลัยมหิดลจัดซื้อมาด้วยเงินทุนสนับสนุนของ TCELS หรือซึ่ง TCELS เป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่าย ให้ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ TCELS และต้องทำเครื่องหมายแสดงว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ TCELS ด้วย” ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลขอให้ TCELS แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดร่วมกันตามนัย ข้อ ๘ ประกอบข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความ รับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ TCELS แจ้งว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณี เกิดความเสียหายต่อรถยนต์ซึ่งในขณะเกิดเหตุยังคงเป็นกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองของมหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ตามที่ปรากฏในคู่มือจดทะเบียนรถยนต์เป็นอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมหิดลในการดำเนินการ มหาวิทยาลัยมหิดลจึงขอหารือกรมบัญชีกลางดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในกรณีนี้ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยอธิการบดีเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามนัยข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การ ปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในอันที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการฯ หรือจะ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ร่วมกันกับ TCELS ตามนัยข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบดังกล่าว

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว หากมหาวิทยาลัยมหิดล โดยอธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้ง และเชิญผู้แทนของ TCELS ร่วมเป็นกรรมการด้วย ถือเป็นการดำเนินการตามข้อ ๘

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๑๐๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประกอบกับข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นข้อหาหรือของมหาวิทยาลัยมหิดลมีความสำคัญและเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐทั้งสองแห่งมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จึงได้หารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมบัญชีกลางโดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) และผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า นอกจากรถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ยังมีทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมหิดลได้รับความเสียหายด้วย ซึ่งได้แก่ สัตว์ทดลอง อาหารสัตว์ และวัสดุรองนอน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อหาหรือนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงประเด็นเดียวคือ กรณีนี้มีมหาวิทยาลัยมหิดลโดยอธิการบดีจะต้องทำการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดตามนัยข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือจะต้องร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการฯ กับ TCELS ตามนัยข้อ ๑๑ แห่งระเบียบดังกล่าว โดยมีความเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสำนักงาน รวมทั้งจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานเพื่อดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่อันเป็นการเฉพาะด้านได้ตามมาตรา ๑๘ (๑๓)^๑ ประกอบมาตรา ๒๗^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่ง TCELS เป็นหน่วยงานที่

^๑ มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และโดยเฉพาะมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๓) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสำนักงาน การประสานงานระหว่างหน่วยงานเฉพาะด้านกับสำนักงาน การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานเท่าที่ไม่เกี่ยวกับหน่วยงานเฉพาะด้าน การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การงบประมาณ การบัญชี การตรวจสอบภายใน การคัดเลือกผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานเฉพาะด้าน การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานเฉพาะด้าน และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานเฉพาะด้าน และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่นุกรรมการ ที่ปรึกษาของคณะกรรมการ คณะทำงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง

^๒ มาตรา ๒๗ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ให้คณะกรรมการบริหารจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะด้าน เป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานเพื่อดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่อันเป็นการเฉพาะด้านได้

การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะด้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของคณะกรรมการบริหารและให้กำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ และวิธีการบริหารงานไว้ในประกาศด้วย

การยุบเลิกหน่วยงานเฉพาะด้าน ให้กระทำได้โดยประกาศของคณะกรรมการบริหาร

ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็น “หน่วยงานเฉพาะด้าน” ตามประกาศคณะกรรมการบริหารสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ ที่ ๒/๒๕๔๗ เรื่อง การจัดตั้งและการจัดการศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย (ปัจจุบันประกาศดังกล่าวได้ถูกยกเลิกแล้วแต่เป็นประกาศที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่ทำสัญญา) และข้อ ๕^๓ แห่งประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้ TCELS สามารถกระทำการแทนสำนักงานบริหารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ TCELS เช่น ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันสินทรัพย์ ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใด รวมทั้งทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ องค์กรมหาชนอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของ TCELS นอกจากนี้ยังสามารถให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ TCELS ได้ ดังนั้น การที่ TCELS ทำสัญญากับมหาวิทยาลัยมหิดลในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของ TCELS จึงเป็นไปตามข้อ ๕ แห่งประกาศดังกล่าว อีกทั้งสัญญาที่ TCELS ทำกับมหาวิทยาลัยมหิดลนั้นได้กระทำโดยประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ซึ่งตามนัยข้อ ๒๒^๔ แห่งประกาศดังกล่าว ถือว่าเป็นตัวแทนของ TCELS และเป็นตัวแทนผู้รับมอบอำนาจของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ด้วยเหตุนี้ สัญญาดังกล่าวย่อมมีผลผูกพันต่อสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ารถยนต์หมายเลขทะเบียน ๘๗-๕๔๐๔ นครปฐม ที่ได้รับความเสียหายได้ดำเนินการจัดซื้อและจดทะเบียนเป็นของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยที่มาของเงินในการจัดซื้อเป็นเงินทุนที่ได้รับการสนับสนุนจาก TCELS ตามสัญญาให้ทุนสนับสนุนเพื่อดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์สัตว์ทดลองเพื่อการผลิตและบริการ ที่ TCELS ทำกับมหาวิทยาลัยมหิดล โดยข้อ ๕ วรรคสามของสัญญาดังกล่าวได้กำหนดว่า “บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ซึ่ง TCELS ได้จัดให้มหาวิทยาลัยมหิดลใช้ หรือมหาวิทยาลัยมหิดลจัดซื้อมาด้วยเงินทุนสนับสนุนของ TCELS หรือซึ่ง TCELS เป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่าย ให้ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ TCELS และต้องทำ

^๓ ข้อ ๕ นอกจากอำนาจหน้าที่ใน ข้อ ๔ ให้ศูนย์ฯ มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนสำนักงานบริหารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ ดังต่อไปนี้

๑. ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันสินทรัพย์ ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของศูนย์ฯ

๒. ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ องค์กรมหาชนอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ

๓. จัดให้มี และให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฯ

^๔ ข้อ ๒๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานเจ้าหน้าที่บริหารเป็นตัวแทนของศูนย์ฯ และเป็นตัวแทนผู้รับมอบอำนาจของสำนักงานบริหาร เฉพาะกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศูนย์ฯ เพื่อการนี้ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารจะมอบอำนาจช่วงให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนได้ ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการบริหารแล้วแต่กรณี ก็ได้

เครื่องหมายแสดงว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ TCELS ด้วย” และเนื่องจากทะเบียนรถยนต์มิใช่หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ ดังนั้น รถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจึงไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล แต่เป็นกรรมสิทธิ์ของ TCELS ตามข้อตกลงในสัญญาให้ทุนฯ อีกทั้งเป็นผู้ออกเงินซื้อ อย่างไรก็ตาม TCELS ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลแต่เป็นหน่วยงานเฉพาะด้านภายในสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์นี้จึงได้แก่สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

เมื่อกรณีตามข้อหาหรือนี้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหาย ได้แก่ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์ และมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นผู้เสียหายในฐานะเจ้าของสัตว์ทดลอง อาหารสัตว์ และวัสดุรองนอนจึงเป็นกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่งตามข้อ ๑๑^๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งจะต้องร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดด้วยเหตุนี้ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) และมหาวิทยาลัยมหิดลจึงต้องร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามนัยข้อ ๑๑ แห่งระเบียบดังกล่าวต่อไป โดยจะต้องทำการตกลงกันให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าว

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๔

^๕ ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อายุความการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร

ผู้กระทำละเมิดถึงแก่ความตาย

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๕/๗๕๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓^๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อหรือเรื่องอายุความการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดถึงแก่ความตาย สรุปความได้ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับเรื่องกรณีกล่าวหา นายโกศล พลกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เกี่ยวกับการจัดซื้อรถและเรือดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร เป็นเหตุให้มีการจัดซื้อในราคาที่สูงเกินความเป็นจริง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ในเบื้องต้นพบว่ากรุงเทพมหานครได้จ่ายเงินไปแล้ว จำนวน ๒,๓๕๔ ล้านบาท (๓ งวด) อีกทั้งจะต้องจ่ายค่าภาษีอากรนำเข้า (ศุลกากร) และภาษีมูลค่าเพิ่มประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ค่าสินค้าที่มีการจัดซื้อแพ่งทั้งโครงการประมาณ ๑,๙๕๘.๖ ล้านบาท และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าหน้าท่าของสินค้างวดที่ ๒ เบี้ยปรับเงินเพิ่มอีกประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท เมื่อมีการรับมอบสินค้า ซึ่งเป็นมูลค่าความเสียหายที่กรุงเทพมหานครจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในครั้งนี้ โดยได้แจ้งเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้ดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ต่อมากรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการจัดซื้อรถและเรือดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร โดยผู้แต่งตั้งได้ระบุในท้ายคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการว่า การฟ้องคดีในกรณีเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดถึงแก่ความตายจักต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก ตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีดังกล่าวกรุงเทพมหานครอาจจะต้องดำเนินการฟ้องคดีภายในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งการฟ้องคดีในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดถึงแก่ความตาย คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมีความเห็นว่า กรณีที่บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ฟ้องร้องเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก หมายถึงกรณีที่เจ้าหน้าที่ทราบแล้วว่าตนมีสิทธิเรียกร้องต่อเจ้ามรดก แม้อายุความตามสิทธิเรียกร้องนั้นยาวกว่าหนึ่งปี เจ้าหน้าที่ก็ต้องฟ้องร้องภายในหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ทราบว่าตนมีสิทธิเรียกร้องต่อเจ้ามรดกในขณะที่เจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก อายุความยังไม่เริ่มนับ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๕๒ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ ต่อมากรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๕/๖๒๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอยกเลิกชั้นความลับ

กรุงเทพมหานครมีข้อสังเกตว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่กรณียการจัดซื้อรถและเรือดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานครดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๗๕๔/๒๕๕๑ ระหว่างกรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดี กับ นางณัชชา เพ็งจ้อย ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายสุรเชษฐ์ฯ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี สรุปได้ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ในมูลละเมิดขอบังคับตามสิทธิเรียกร้องอันมีต่อนายสุรเชษฐ์ฯ เจ้ามรดก อยู่ในบังคับต้องห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ฟ้องร้องเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก ตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสุรเชษฐ์ฯ ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๖ และรองปลัดกรุงเทพมหานครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้ทำการแทนผู้ฟ้องคดี ตามกฎหมาย มีคำสั่งที่ ๓๓๗๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทนายสุรเชษฐ์ฯ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้ถึงความตายของนายสุรเชษฐ์ฯ อย่างช้าที่สุดเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นการฟ้องร้องเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ได้รู้ถึงความตายของนายสุรเชษฐ์ฯ สิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่อันมีต่อนายสุรเชษฐ์ฯ เจ้ามรดกจึงหมดลงตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงหมดสิทธิฟ้องเพื่อเรียกร้องหนี้สินจากกองมรดกของนายสุรเชษฐ์ฯ ผู้ถึงแก่ความตายตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นว่า เพิ่งรู้ถึงจำนวนเงินที่ผู้ตายจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จึงยังไม่พ้นระยะเวลาการฟ้องคดีนั้น ศาลเห็นว่า ระยะเวลาการฟ้องคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในกองมรดกถือเอาวันที่รู้ถึงการตายของเจ้ามรดกเป็นสำคัญ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รู้ถึงจำนวนเงินที่จะฟ้องขอให้ชดใช้หนี้นั้นไม่มีผลต่อการขยายระยะเวลาการฟ้องคดี ซึ่งผลจากคำสั่งศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวเป็นผลให้ขาดอายุความฟ้องคดีไปก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและรายงานผลการสอบสวนให้ผู้แต่งตั้งทราบ โดยมีข้อสังเกตประการหนึ่งว่าวันที่ศาลเห็นว่ากรุงเทพมหานคร ผู้ฟ้องคดี รู้ถึงความตายของนายสุรเชษฐ์ฯ อย่างช้าที่สุดเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ นั้น เป็นเพียงการรู้ว่านายสุรเชษฐ์ฯ ถึงแก่ความตายเท่านั้น กรุงเทพมหานครไม่ได้ทราบถึงว่ามีสิทธิเรียกร้องต่อเจ้ามรดกในความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด

นอกจากนี้ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๔/๒๕๕๑ ได้พิพากษาในลักษณะคล้ายกันว่า การนับอายุความเริ่มนับแต่รองปลัดกรุงเทพมหานครหรือปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะรับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๗๔๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ รับทราบการตายของเจ้าหน้าที่ตามรายงานของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว อันถือได้ว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับทราบว่าเป็นวันที่รู้หรือควรรู้ถึงความตายของเจ้ามรดกตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งที่ในวันดังกล่าวยังมิได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและไม่ได้ทราบว่ามีสิทธิเรียกร้องต่อเจ้ามรดกในความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด

กรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่า วันที่เจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดกตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องตีความ ประกอบกับ ในทางปฏิบัติศาลปกครองและศาลยุติธรรมมีความเห็นในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรุงเทพมหานครจึงขอหารือ ดังนี้

๑. มาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีแนวทางในการเริ่มนับอายุความ อย่างไร และมีกรณีใดที่ถือว่าเจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก

๒. กรณีนายสมักร สุนทรเวช อดีตผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอาจต้องรับผิดชอบ ได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ก่อนผู้แต่งตั้งทำการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ถือว่าเริ่มนับอายุความตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อใด

๓. กรณีผู้แต่งตั้งหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทราบข่าวการถึงแก่อนิจกรรมของนายสมักร สุนทรเวช อดีตผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จากสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือการไปร่วมงานสวดพระอภิธรรมศพ ของผู้ตาย ถือได้ว่าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดกตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกรุงเทพมหานครโดยมีผู้แทน กรุงเทพมหานครเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ข้อหารือของกรุงเทพมหานครมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า กรณีที่นายสมักร สุนทรเวช ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถือว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของนายสมักรฯ หรือไม่ และอายุความหนึ่งปีตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม^๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะเริ่มนับเมื่อใด นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า โดยที่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ฉบับที่ ปช ๐๐๑๔/๖๘๖๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทราบถึงผู้ต้องรับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญาในการจัดซื้อรถและเรือ ดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานครและมูลค่าความเสียหายที่กรุงเทพมหานครจะได้รับ ถือได้ว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับทราบแล้วว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการที่นายสมักรฯ มีส่วนร่วมในการกระทำละเมิดเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร และในเวลาต่อมา นายสมักรฯ ได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อันเป็นที่ ทราบกันโดยทั่วไปเนื่องจากนายสมักรฯ เป็นอดีตผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและอดีตนายกรัฐมนตรี ประกอบ กับสื่อมวลชนได้ลงข่าวการถึงแก่อนิจกรรมของนายสมักรฯ อย่างแพร่หลาย ย่อมถือได้ว่าผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของนายสมักรฯ ในวันนั้นเอง ดังนั้น อายุความหนึ่งปีตามมาตรา ๑๗๕๔ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

^๒ มาตรา ๑๗๕๔

ฯลฯ

ฯลฯ

ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๙๓/๒๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้อันมีต่อเจ้ามรดกมีกำหนดอายุ ความยาวกว่าหนึ่งปี มิให้เจ้าหนี้นั้นฟ้องร้องเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก

ฯลฯ

ฯลฯ

อนึ่ง ตามข้อ ๒๔^๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้รับดำเนินการตามระเบียบนี้โดยอนุโลมเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่าให้ขาดอายุความมรดก

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๕๓

^๓ ข้อ ๒๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตาย ให้รับดำเนินการตามระเบียบนี้โดยอนุโลมเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่าให้ขาดอายุความมรดก ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้จัดการมรดกหรือทายาทต่อไป ในกรณีของผู้แต่งตั้งร่วมถ้ามีความเห็นแตกต่างกันให้ดำเนินการไปพลางก่อนตามความเห็นของผู้แต่งตั้งสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย และถ้าต่อมามีข้อยุติเป็นประการใดให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงการดำเนินการไปตามนั้น

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกับเจ้าหน้าที่อื่น
เพื่อให้ร่วมรับผิด กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เจ้าหน้าที่
ผู้กระทำละเมิดรับผิดเต็มจำนวนแล้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้มีหนังสือ ที่ บร ๗๓๔๐๑/๔๒๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ตรวจสอบพบมีการทุจริตยกยอกเงินสดเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีก่อให้เกิดความเสียหายคิดเป็นเงิน ๖๑๔,๙๑๓.๙๖ บาท (หกแสนหนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยสิบสามบาทเก้าสิบหกสตางค์) องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเพื่อหาตัวผู้ต้องรับผิด โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดชุดดังกล่าวได้พิจารณาเสนอความเห็นต่อนายกองคํการบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ และนายกองคํการบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้วินิจฉัยสั่งการและส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ซึ่งกรมบัญชีกลางโดยได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลังแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดกรณีดังกล่าวแล้ว นายกองคํการบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงได้วินิจฉัยสั่งการให้ปฏิบัติตามความเห็นของกรมบัญชีกลางที่เห็นว่า นายวัชรบุรณ หรือรักแท้ บริบูรณ์ พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๔) มีหน้าที่รับเงินรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมอาคารสัตว์ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใช้เสียงและอื่น ๆ แต่ไม่นำเงินเข้าบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ กลับนำเงินของทางราชการดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์เป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๖๑๔,๙๑๓.๙๖ บาท (หกแสนหนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยสิบสามบาทเก้าสิบหกสตางค์) และองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐

ต่อมานายวัชรบุรณฯ ผู้กระทำความผิดซึ่งได้หลบหนีออกนอกพื้นที่ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจหินเหล็กไฟจับกุมตัวเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนและส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการดำเนินการฟ้องคดีแทนองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในการดำเนินคดีของศาลอาญาชั้นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ จึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อศาลอาญามีคำพิพากษาให้นายวัชรบุรณ หรือรักแท้ บริบูรณ์ ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าเสียหายเต็มตามจำนวนแล้ว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่แต่งตั้งขึ้นสามารถสอบข้อเท็จจริงเพื่อหาบุคคลอื่นให้ร่วมรับผิดในมูลละเมิดเพิ่มเติมได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่แต่งตั้งขึ้นจะต้องรอคำพิพากษาศาลถึงที่สุดในกรณีดังกล่าว เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ประเด็นที่สาม กรณีไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่เป็นการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย และศาลปกครองไม่ได้กล่าวถึงการกระทำขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ หากองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีคำสั่งให้นายสนองฯ รับผิดชอบใช้ร่วมกับกรณีดังกล่าว และนายสนองฯ นำข้อพิพาทดังกล่าวฟ้องคดีต่อศาลปกครองอีกครั้งจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่แพ้กคดีอีกครั้งหรือไม่ เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หนังสือสั่งการอันเป็นมูลเหตุให้ศาลปกครองยกฟ้องคดีอีกครั้ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้ส่วนตำบลตูมใหญ่เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้ตรวจสอบพบการทุจริตยักยอกเงินสดเป็นเหตุให้มีเงินขาดบัญชี จึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดขึ้นและได้รายงานผลการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วมีความเห็นปรากฏตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๖.๓/๐๔๖๙๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๙ ดังนี้

๑.๑ นายวัชรบุรณ์ บริบูรณ์ พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๔) มีหน้าที่รับเงินรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมอากรฆ่าสัตว์ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใช้เสียงและอื่นๆ แต่ไม่นำเงินเข้าบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ กลับนำเงินของทางราชการดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์เป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจำนวน ๖๑๔,๙๑๓.๙๖ บาท (หกแสนหนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยสิบสามบาทเก้าสิบหกสตางค์) และองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ เรียกให้นายวัชรบุรณ์ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

๑.๒ นายสนอง ศรีบุญ นายองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายคิดเป็นเงิน จำนวน ๓๔๕,๗๑๐.๙๘ บาท และองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ เรียกให้นายสนองฯ ชำระค่าสินไหมทดแทน

๑.๓ บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายไพฑูรย์ ปะโมทานัง (รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล) นายสรกฤษ ภิญมุขสา (หัวหน้าส่วนโยธา ในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบเงินประจำวัน) นายสมคิด การุณภัสกร (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) ถือว่าได้กระทำการประมาทเลินเล่อ แต่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน และนายชาติ ศรีตะวัน นายองค์การบริหารส่วนตำบลคนใหม่ซึ่งได้มาปฏิบัติหน้าที่แทนนายสนองฯ เป็นเวลาเพียงเดือนเศษ ไม่ปรากฏว่าได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

๒. นายสนองฯ ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล

ตุ้มใหญ่ที่ ๑๕/๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เรียกให้นายสนองฯ ชำระค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. กรณีของนายวัชรบูรณ์ฯ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลตุ้มใหญ่ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตุ้มใหญ่ ที่ ๑๖/๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ เรียกให้นายวัชรบูรณ์ฯ ชำระค่าสินไหมทดแทนแล้ว นายวัชรบูรณ์ฯ ได้หลบหนีไป เมื่อจับกุมได้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งสำนวนให้อัยการดำเนินการฟ้องคดีอาญาและมีคำขอทำยฟ้องให้นายวัชรบูรณ์ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖๑๔,๑๐๗.๔๓ บาท เพิ่มจำนวนความเสียหายตามที่ได้ตรวจสอบโดยละเอียดอีกครั้ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ มีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๘๓๔/๒๕๕๓ ให้จำคุกนายวัชรบูรณ์ฯ ๕๐ ปี และให้นายวัชรบูรณ์ฯ ชดใช้เงินจำนวนดังกล่าวตามคำขอทำยฟ้อง

๔. หลังจากศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๘๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้จำคุกนายวัชรบูรณ์ฯ ๕๐ ปี และให้นายวัชรบูรณ์ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖๑๔,๑๐๗.๔๓ บาท ตามคำขอทำยฟ้องแล้ว นายวัชรบูรณ์ฯ ยังไม่ได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตุ้มใหญ่ และไม่มีการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีรัมย์แต่ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า การที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจะออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒^๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ นั้น ย่อมต้องมีการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ได้ข้อยุติเสียก่อน ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงเพิ่มเติมปรากฏว่า ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๘๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้จำคุกนายวัชรบูรณ์ฯ ๕๐ ปี และให้นายวัชรบูรณ์ฯ ชดใช้เงินจำนวน ๖๑๔,๑๐๗.๔๓ บาท ตามคำขอทำยฟ้อง จึงต้องแยกพิจารณาเป็นสองกรณี ดังนี้

กรณีที่หนึ่ง หากองค์การบริหารส่วนตำบลตุ้มใหญ่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มจำนวนความเสียหายแล้ว ย่อมไม่มีกรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะต้องสอบข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้รับผิดชอบเพิ่มเติมแต่อย่างใด

กรณีที่สอง หากองค์การบริหารส่วนตำบลตุ้มใหญ่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนบางส่วนหรือยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดสามารถสอบข้อเท็จจริง

^๑ มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

เพื่อหาเจ้าหน้าที่ผู้ร่วมรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เคยให้ความเห็นไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๘๕๐/๒๕๔๒^๒

ประเด็นที่สอง เห็นว่า คำพิพากษาทั้งในคดีอาญาและคดีแพ่งย่อมมีผลผูกพันเฉพาะคู่ความในคดีเท่านั้น ตามมาตรา ๑๕^๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาประกอบกับมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่ความในคดีอาญาของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ โจอทก์ และนายวัชรบุรณธ์ฯ จำเลย เท่านั้น ไม่มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่อื่น แต่ประการใด ดังนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงสามารถสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นต่อไปได้โดยไม่ต้องรอให้ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดเสียก่อน

ประเด็นที่สาม เห็นว่า กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยซึ่งจะมีผลอย่างไรต่อไปนั้นย่อมอยู่ในดุลพินิจ และการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย และการที่นายสนองฯ ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จะแพ้คดีอีกครั้งหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับรูปคดีและการวินิจฉัยของศาลปกครอง ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงไม่จำเป็นต้องให้ความเห็นในประเด็นนี้

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา
(นายอัคร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๓

^๒ บันทึก เรื่อง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในกรณีมีการยกยอกเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้าทะเลส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๖/๓๐๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓ มาตรา ๑๕ วิธีพิจารณาข้อใดซึ่งประมวลกฎหมายนี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้

^๔ มาตรา ๑๔๕ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการอุทธรณ์ฎีกา และการพิจารณาใหม่ คำพิพากษาหรือคำสั่งใดๆ ให้ถือว่าผูกพันคู่ความในกระบวนการพิจารณาของศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่ง นับตั้งแต่วันที่ได้พิพากษาหรือมีคำสั่ง จนถึงวันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข กลับหรืองดเสีย ถ้าหากมี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
(กรณีกรมทางหลวงชนบท)

กรมทางหลวงชนบทได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๗๐๒/๑๐๔๔๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขอหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด สรุปความได้ว่า นายสถาพร รักคิด เป็นโจทก์ยื่นฟ้องสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กับพวกกรมเจ็ดคนเป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง เรื่องละเมิด โดยคำฟ้องมีใจความว่า เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๗ จำเลยทั้งเจ็ดร่วมกันทำละเมิดต่อโจทก์โดยก่อสร้างถนนลาดยาง สายบ้านตรอกตันไทร-บ้านท้องคั่ง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รุกล้ำเข้าไปในที่ดินของโจทก์ ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาว่า สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท จำเลยที่ ๑ สร้างทางรุกล้ำเข้าไปในที่ดินพิพาทของโจทก์ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ กระทรวงมหาดไทย จำเลยที่ ๒ ในฐานะต้นสังกัดของจำเลยที่ ๑ ย่อมต้องร่วมรับผิดในผลแห่งละเมิดต่อโจทก์ด้วย สำหรับจำเลยที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ โจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับแล้ว โจทก์จึงต้องห้ามฟ้องจำเลยที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พิพากษาให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ ให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ส่งมอบที่ดินพิพาทคืนโจทก์ในสภาพเรียบร้อย หากคืนไม่ได้ต้องใช้ราคาแทนรวมทั้งใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ด้วย (สำหรับจำเลยที่ ๓ ผู้รับจ้าง และจำเลยที่ ๗ ลูกจ้างของจำเลยที่ ๓ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง จึงไม่มีประเด็นเกี่ยวกับจำเลยที่ ๓ และที่ ๗ สู่ศาลอุทธรณ์) คดีถึงที่สุด ณ ชั้นอุทธรณ์

กรมทางหลวงชนบทในฐานะหน่วยงานผู้รับโอนบรรดากิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้แก่โจทก์แล้วเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๙๒๐,๓๑๔.๙๖ บาท และชำระหนี้เพิ่มเติมอีกจนครบถ้วน เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นเงินอีก ๑๓,๑๘๔.๒๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๓๓,๕๙๙.๒๔ บาท ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำละเมิดดังกล่าวโอนย้ายไปสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ คือ กรมทางหลวงชนบท กรมทรัพยากรน้ำ และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปัจจุบันเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องบางรายเกษียณอายุราชการจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้ว บางรายโอนย้ายไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล บางบัวทอง กรมทางหลวงชนบทพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่เกิดความเสียหายแก่กรมทางหลวงชนบทและมีเหตุควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเดิม ซึ่งจะต้องดำเนินการจัดให้มีคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องหาต้องชดใช้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๑๑๔๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหากผลการสอบสวนพบว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน
เร่งรัดพัฒนาชนบทเดิมได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กรมทางหลวงชนบท
จะได้ใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ภายในอายุความสองปีนับแต่วันที่กรมทางหลวง
ชนบทรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระ
เงินตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป

เมื่อการกระทำละเมิดต่อนายสถาพรฯ เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๗ ระยะเวลา นับแต่วันทำ
ละเมิดจนถึงปัจจุบันเกินสิบปีแล้ว ซึ่งตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่
๔๙๑/๒๕๕๑ คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๖๘๒/๒๕๕๑ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๙๖/๒๕๕๒)
วินิจฉัยไว้สรุปได้ว่า กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ
หน่วยงานของรัฐที่เสียหายต้องใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ภายในสองปีนับแต่วันที่
หน่วยงานของรัฐที่เสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือภายในหนึ่งปี
นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่า
เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่า ต้องรับผิด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิด

กรมทางหลวงชนบทจึงขอหารือว่า กรมทางหลวงชนบทจะต้องดำเนินการจัดให้มีการแต่งตั้งคณะ
กรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ
เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไปหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม
(กรมทางหลวงชนบท) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณี การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่
ที่กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับข้อกฎหมาย
ในสัณฐานบัญญัติต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
ที่มีการกระทำละเมิด แต่ข้อกฎหมายในส่วนที่เป็นวิธีบัญญัติให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ตามแนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ที่เคยวินิจฉัยไว้
ในเรื่องเสรีที่ ๖๘๐/๒๕๔๐^๑

จากข้อเท็จจริงตามที่หารือมา เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ซึ่งปัจจุบันโอนภารกิจและ
อำนาจหน้าที่เป็นกรมทางหลวงชนบท ได้กระทำละเมิดโดยก่อสร้างถนนรुक้าเข้าไปในที่ดินของเอกชนเมื่อวันที่
๒ เมษายน ๒๕๓๗ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ มีผลใช้บังคับ^๒ อายุ
ความในการใช้สิทธิไล่เบียดซึ่งเป็นข้อกฎหมายในส่วนวิธีบัญญัติ จึงมีกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐ
หรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย ตามมาตรา ๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ฯ เมื่อผู้เสียหายได้ฟ้องเป็นคดีแพ่งและคดีถึงที่สุดในชั้นศาลอุทธรณ์ โดยศาลอุทธรณ์พิพากษาให้
กรมทางหลวงชนบทแพ้คดี และกรมทางหลวงชนบทได้ชำระเงินให้แก่ผู้เสียหายบางส่วนในวันที่ ๒ มิถุนายน
๒๕๕๓ และชำระเพิ่มเติมจนครบถ้วนเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ เมื่อยังไม่พ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงาน

^๑ บันทึก เรื่อง การนำหลักการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับ
การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ก่อนบังคับใช้กฎหมาย ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๘๑๐
ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

^๓ มาตรา ๙ ถ้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนให้มีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น
แก่ผู้เสียหาย

ของรัฐได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกผู้เสียหาย สิทธิเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมทางหลวงชนบทจึงยังไม่ขาดอายุความสำหรับปัญหาที่ว่ากรมทางหลวงชนบทต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้หรือไม่ เห็นว่าเมื่อเหตุละเมิดเกิดก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ มีผลใช้บังคับ บทบัญญัติมาตรา ๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ซึ่งเป็นข้อกฎหมายในส่วนสารบัญญัติจึงไม่นำมาใช้ และเมื่อกรมทางหลวงชนบทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามคำพิพากษาของศาลไปแล้ว กรมทางหลวงชนบทจึงมีสิทธิไล่เบียดเอากับเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้ทันที โดยไม่ต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดอีกแต่อย่างใด

นอกจากนั้น ระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายจะต้องใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดภายในสิบปีนับแต่วันทำละเมิด ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด^๕ ตามที่กรมทางหลวงชนบทอ้างถึงนั้น เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐเป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย แต่ตามที่หารือมานี้ เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก และหน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกแล้วและมาเรียกเอากับเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองดังกล่าวจึงนำมาใช้กับเรื่องที่หารือมานี้ไม่ได้

(ลงชื่อ) อัคร จารุจินดา

(นายอัคร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๓

^๔ มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

^๕ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยไว้สรุปได้ว่า กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐนั้น หน่วยงานของรัฐที่เสียหายจะต้องใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องการรับผิดชอบแต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิด (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๔๙๑/๒๕๕๑ คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๖๘๒/๒๕๕๑ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๙๖/๒๕๕๒)





ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง หลักเกณฑ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียน
กรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่
ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ ได้กำหนดกรอบและทิศทางในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยให้ส่วนราชการกำหนดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประคับกับกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ ตัวชี้วัดที่ ๖ ระดับความสำเร็จราชการดำเนินการตามตราป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดให้ส่วนราชการกำหนดผู้รับผิดชอบและมีมาตรการดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียน จนได้ข้อยุติ

เพื่อให้การดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และสัมฤทธิ์ผลตามตัวชี้วัดดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการ และแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียน กรณีเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง หลักเกณฑ์ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียน กรณีเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา”

ข้อ ๒ บทนิยามในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ทุจริต” หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อื่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง อย่างไม่อย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของส่วนราชการ ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาท เลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

“ข้อร้องเรียน” หมายถึง ข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด และข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรับผิดชอบ ต่อประชาชน ไม่มีคุณธรรม ไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งและไม่มีธรรมาภิบาล ตามที่มีกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

“การตอบสนอง” หมายถึง การส่งต่อให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและนำเรื่องร้องเรียนเข้าสู่กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริง แจ้งตักเตือน ดำเนินคดี หรืออื่นๆ ตามระเบียบข้อกฎหมาย พร้อมกับแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบผลหรือความคืบหน้าของการดำเนินการภายในเวลาสิบห้าวัน ทั้งนี้ กรณีที่ข้อร้องเรียนไม่ได้ระบุชื่อและที่อยู่หรือหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้หรืออีเมลติดต่อของผู้ร้องเรียน จะพิจารณาการตอบสนองสิ้นสุดที่การนำเรื่องร้องเรียนเข้าสู่กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริง แจ้งตักเตือน ดำเนินคดี หรืออื่นๆ ตามระเบียบข้อกฎหมาย

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์และรายละเอียดในการร้องเรียน

๓.๑ หลักเกณฑ์การร้องเรียน

๓.๑.๑ เรื่องที่จะนำมาร้องเรียนต้องเป็นเรื่องที่ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย อันเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- (๓) ละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร
- (๕) กระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือขัดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

๓.๑.๒ เรื่องที่ร้องเรียนต้องเป็นเรื่องจริงที่มีมูล มิใช่ลักษณะกระแสรั่วที่สร้างความเสียหายแก่บุคคลที่ขาดหลักฐานแวดล้อมที่ปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนขาดพยานบุคคลแน่นอน

๓.๑.๓ การให้ข้อมูลข้อร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้องสามารถติดต่อกลับไปยังผู้ร้องได้เพื่อยืนยันว่ามีตัวตนจริง

๓.๒ ข้อร้องเรียนให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องระบุข้อมูลต่อไปนี้

- ๓.๒.๑ ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน
- ๓.๒.๒ ชื่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน
- ๓.๒.๓ การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์

ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว (หรือแจ้งช่องทางเบาะแสรั่วการทุจริตของเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจนเพื่อดำเนินการสืบสวน สอบสวน)

- ๓.๒.๔ คำขอของผู้ร้องเรียน
- ๓.๒.๕ ลายมือชื่อของผู้ร้องเรียน
- ๓.๒.๖ ระบุวัน เดือน ปี
- ๓.๒.๗ ระบุพยานเอกสาร พยานวัตถุ พยานบุคคล (ถ้ามี)

๓.๓ กรณีการร้องเรียนที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ จะรับพิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐานกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

๓.๔ เรื่องร้องเรียนที่อาจไม่รับพิจารณา

๓.๔.๑ ข้อร้องเรียนที่มีได้ทำเป็นหนังสือ หรือไม่ระบุชื่อที่อยู่ของผู้ร้อง

๓.๔.๒ ข้อร้องเรียนที่ไม่ระบุพยานหรือหลักฐานที่เพียงพอ

๓.๔.๓ ข้อร้องเรียนที่มีรายการไม่ครบถ้วนตามข้อ ๓.๒

๓.๕ ช่องทางการร้องเรียนผู้ร้องเรียนสามารถข้อร้องเรียนผ่านช่องทาง ดังนี้

๓.๕.๑ ส่งข้อร้องเรียนด้วยตนเองโดยตรงที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขที่ ๑

ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓.๕.๒ ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงานที่ www.krisdika.go.th (ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน)

๓.๕.๓ ร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย

● ตู้ ปณ.๑ ปณฝ.มหาดไทย กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๖

● E-mail : moi0219@moi.go.th

● สายด่วนศูนย์ดำรงธรรม ๑๕๖๗ (๒๔ ชั่วโมง)

● โทรสาร (๐๒) ๒๒๒-๖๘๓๘

๓.๕.๔ ร้องเรียนผ่านศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

● สายด่วนทำเนียบรัฐบาล ๑๑๑๑ (๒๔ ชั่วโมง)

● ทางไปรษณีย์ ตู้ ปณ. ๑๑๑๑ ปณ.ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๒

● ทางเว็บไซต์ www.1111.go.th

● ยื่นข้อร้องเรียนด้วยตนเอง

ข้อ ๔ กระบวนการพิจารณาดำเนินการ

๔.๑ ให้สำนักอำนวยการเป็นหน่วยงานหลักในการรับเรื่องร้องเรียน

๔.๒ เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนให้ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการรวบรวมข้อมูลการร้องเรียนเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ในกรณีเป็นลักษณะบัตรสนเท่ห์ให้พิจารณาเฉพาะรายที่มีลักษณะตามที่กำหนดในประกาศนี้

๔.๓ กรณีที่เลขาธิการฯ เห็นสมควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือมอบหมายให้ผู้ใดตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้สำนักอำนวยการดำเนินการตามคำสั่งนั้น

๔.๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้รับแต่งตั้ง มีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและพิจารณาไต่สวนหาข้อเท็จจริงว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลความจริงหรือไม่เพียงใด โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว พร้อมทั้งทำความเข้าใจเสนอเลขาธิการฯ ว่ามีการกระทำทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดขึ้นหรือไม่ และเป็นการกระทำทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดขึ้นหรือไม่ และเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ หากเป็นกรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาให้เสนอความเห็นต่อเลขาธิการฯ และยุติเรื่อง

๔.๕ ในการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงให้ดำเนินการอย่างลับ และต้องเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรม

๔.๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายงานผลการสอบสวนต่อเลขาธิการฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการฯ อาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อเลขาธิการฯ โดยเสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

๔.๗ เมื่อมีการดำเนินการในเบื้องต้นเป็นประการใด ให้สำนักอำนวยการแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ ภายในเวลาสิบห้าวัน เว้นแต่กรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ให้ข้อมูลที่สามารถติดต่อกลับไปยังผู้ร้องเรียนได้

๔.๘ ในกรณีที่ข้อร้องเรียนเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนืออำนาจการพิจารณาของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ดำเนินการดังนี้

๔.๘.๑ ส่งต่อเรื่องร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในกรณีที่ข้อร้องเรียน ระบุถึงชื่อหน่วยงานนั้นๆ ถือเป็นการสิ้นสุดกระบวนการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

๔.๘.๒ ส่งเรื่องร้องเรียนไปยังผู้ร้องเรียน กรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ระบุถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยตรง พร้อมชี้แจงเหตุผล ถือเป็นการสิ้นสุดกระบวนการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔



(นายอชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทะเบียนข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ ● ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงาน

๑. โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๑
๒. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๔๕
๓. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
๔. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

● กฎ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง หนังสือเวียน ฯลฯ

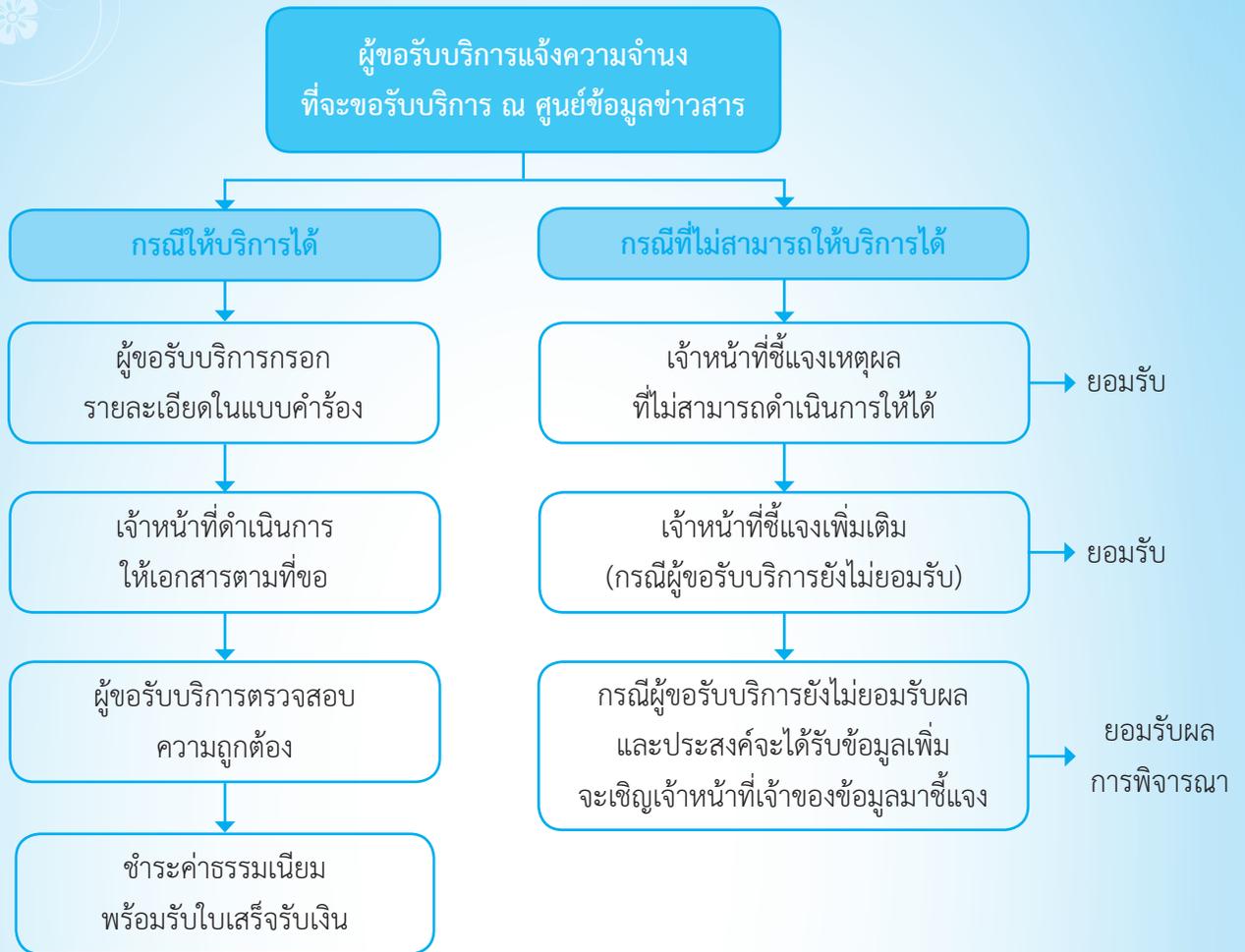
๑. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการกฤษฎีกา
๒. ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๑
๓. ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
๔. ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดทำและการพิจารณาร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศโดยกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
๕. ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
๖. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน อำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงานและสถานที่ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๙ ● แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลังดำเนินการ

● **คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน** เช่น ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๕๐ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ ๑๓๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง การใช้ห้องสมุดสำหรับบุคคลภายนอก ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้น

● สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิง ตามมาตรา ๗ วรรคสอง

ขั้นตอนการรับบริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



ระยะเวลาให้บริการ ▶ ไม่เกิน ๕ นาที/เรื่อง นับตั้งแต่ได้รับคำร้อง
(กรณีผู้ขอรับบริการแจ้งข้อมูลถูกต้องและครบถ้วน)

ค่าธรรมเนียม

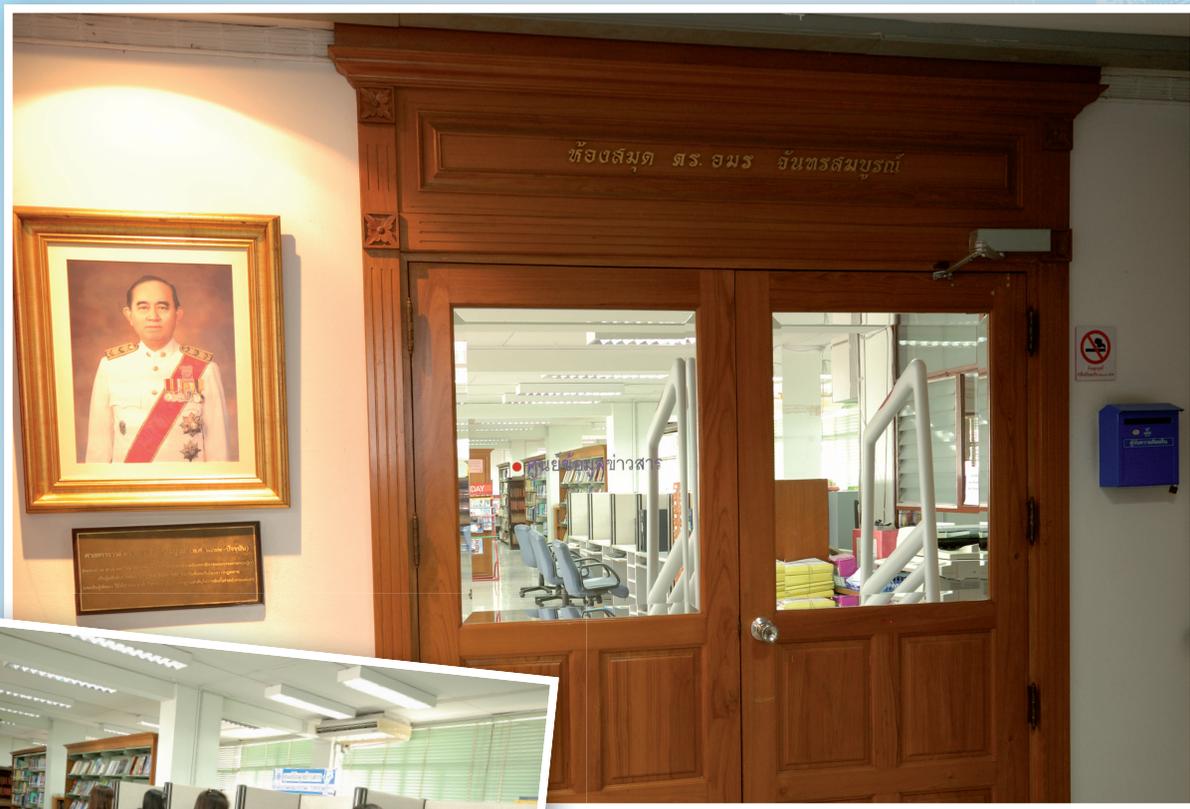
- ▶ การพิมพ์ (Print) จากระบบลงบนกระดาษ หน้าละ ๕ บาท
- การทำสำเนาลงในแผ่นดิสก์เก็ต หน้าแรก ๑๐ บาท
- หน้าถัดไปหน้าละ ๑ บาท
- ▶ การทำสำเนาลงในแผ่นซีดี หน้าแรก ๒๕ บาท
- หน้าถัดไปหน้าละ ๑ บาท

วิธีการขอรับบริการข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. ติดต่อด้วยตนเอง (ในเวลาราชการ) ห้องสมุด ดร.อมร จันทรมบูรณ (ชั้น ๕) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
๒. ขอรับบริการทางไปรษณีย์ ตามที่อยู่ในข้อ ๑
๓. ขอรับบริการทางโทรศัพท์ (ในเวลาราชการ) หมายเลข ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๕๑๒
๔. ขอรับบริการทางโทรสาร (ในเวลาราชการ) หมายเลข ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๐

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



ตั้งอยู่ที่ : ห้องสมุด ดร.อมร จันทรสุมบุรณ์
ชั้น ๕ อาคารสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
หมายเลขโทรศัพท์ : ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๕๑๒



โครงการกฤษฎีกาสัญจร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔



กิจกรรมกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต)



กิจกรรมกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต



กิจกรรมกฤษฎีกาสัญจร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดโครงการ “กฤษฎีกาสัญจร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทบาทภารกิจและหน้าที่ของสำนักงานฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจด้านการจัดทำกฎหมายให้นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้มีความรู้ความเข้าใจในงานด้านดังกล่าว กิจกรรมประกอบด้วยการบรรยาย โดยเน้น เรื่อง “การร่างกฎหมายและการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย” การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิชาชีพทางกฎหมายที่น่าสนใจ การบอกเล่าประสบการณ์จากการทำงานและการศึกษาต่อต่างประเทศ การค้นคว้าข้อมูลกฎหมายผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ www.krisdika.go.th

ที่ตั้งสำนักงาน



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์
แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙
Fx. ๐-๒๒๒๖-๖๒๐๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒

(อาคารพาณิชย์นาวิ)
เลขที่ ๑๙ ถนนพระอาทิตย์ แขวงชนะสงคราม
เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
สำนักหลักนิติบัญญัติ ๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐-๑๓
Fx. ๐-๒๒๘๒-๕๘๕๗
ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง ๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐-๗
Fx. ๐-๒๒๘๒-๑๘๘๕
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง
๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐ Fx. ๐-๒๒๘๒-๒๗๐๑
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐ Fx. ๐-๒๒๘๒-๒๗๐๑





สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓ (เทเวศร์)

เลขที่ ๓๙๔/๑๔ ถนนสามเสน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
สำนักกฎหมายปกครอง ๐-๒๒๘๐-๐๙๕๑-๘
FX. ๐-๒๒๘๑-๕๙๘๒
ฝ่ายกิจการนิติบัญญัติ ๐-๒๒๘๐-๐๙๕๑-๘
FX. ๐-๒๒๘๐-๐๙๕๑ #๓๑๐๖
สำนักกฎหมายต่างประเทศ/ฝ่ายพัฒนากฎหมาย
๐-๒๒๘๐-๘๔๒๐-๓
FX. ๐-๒๒๘๐-๘๔๒๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๔
เลขที่ ๕๗ (อาคารกรมโรงงานอุตสาหกรรม ชั้น ๔)
ถนนพระสุเมรุ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน
๐-๒๒๘๐-๐๗๙๗-๘
FX. ๐-๒๒๘๐-๐๗๘๒



หมายเลขโทรศัพท์

สำนักงาน / ฝ่าย	โทรศัพท์
สำนักหลักนิติบัญญัติ	๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐-๗
สำนักกฎหมายต่างประเทศ	๐-๒๒๘๐-๘๔๒๐-๓
สำนักกฎหมายปกครอง	๐-๒๒๘๐-๐๙๕๑-๘
สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน	๐-๒๒๘๐-๐๗๙๗-๘
ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง	๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐-๑๓
สำนักอำนวยการ	๐-๒๒๒๔-๑๓๘๖
ฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน	๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙
ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง	๐-๒๒๒๐-๗๖๔๘
ฝ่ายกฎหมายการเงิน	๐-๒๒๒๖-๕๑๖๗
ฝ่ายกฎหมายการคลัง	๐-๒๒๒๖-๕๑๗๐
ฝ่ายกฎหมายคมนาคม	๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙
ฝ่ายกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม	๐-๒๒๒๐-๗๖๖๗
ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ	๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙
ฝ่ายกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและทรัพย์สินทางปัญญา	๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙
ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๑	๐-๒๒๒๔-๑๓๓๕
ฝ่ายกฎหมายการศึกษา ๒	๐-๒๒๒๔-๑๓๔๕
ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม	๐-๒๒๒๔-๐๘๒๒
ฝ่ายกฎหมายสาธารณสุข	๐-๒๒๒๔-๑๓๕๓
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง	๐-๒๒๘๑-๓๐๑๗
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	๐-๒๒๘๒-๗๕๒๗
ฝ่ายพัฒนากฎหมาย	๐-๒๒๘๐-๘๔๒๐-๓
ฝ่ายกฎหมายเทคโนโลยีและการพลังงาน	๐-๒๒๘๐-๐๙๕๑-๘
ฝ่ายกฎหมายการเกษตร	๐-๒๒๘๐-๗๖๘๕-๖
ฝ่ายกฎหมายที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๐-๒๒๘๑-๘๒๗๗



มุ่งมั่น สร้างสรรค์ กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง

เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ โทรสาร ๐ ๒๒๒๒๖ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th